

Liahóna

A templom:
Itt vár rád az Úr,
hogy megáldjon, 12, 18, 20

A 2018. évi Közös tevékenység
mottója, 24, 50

A tanácsok ereje az új tananyagban, 28

Miért érdemes védelmezni a hagyományos
családokat? 32

ISTEN EGYIK
LEGNAGYSZERŰBB
AJÁNDÉKA SZÁMUNKRA
AZ **ÚJRAKEZDÉS**
ÖRÖME, HISZEN
SEMMILYEN KUDARC
SEM SZÜKSÉGSZERŰEN
VÉGLEGES.

THOMAS S. MONSON ELNÖK

Részlet az Első elnökségi üzenetből, 4. o.

24 Ti és a fiatalok és a Közös tevékenység mottója

Írta: Jessica Griffith

Néhány tanács szülőknek és vezetőknek a 2018-as közös tevékenység témájának alkalmazásához a tanítás és a tevékenységek során.

28 Összeülni tanácskozni

Írta: Michael Magleby

Ekképpen tehetünk szert a tanácsokban rejlő erőre a melkisédeki papsági és segítőegyleti vasárnapi gyűléseken történő alkalmazásuk során.

32 A család örökkévaló fontossága

Írta: M. Russell Ballard elder

Amikor megértjük, mennyire fontosak a hagyományos családok Mennyei Atya tervében, összefogunk a támogatásukra.

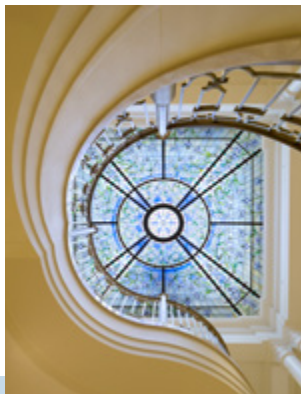
ÜZENETEK

4 Első elnökségi üzenet: A bűnbánat ajándéka

Írta: Thomas S. Monson elnök

7 Látogatótanítási tantételek: Tartsátok vele a kapcsolatot – bárhol, bármikor, bárhogyan!

A havi üzenetek helyett idén a látogatótanítás tantételeire való összpontosítás lesz segítségekre abban, hogy jobban tudjátok szolgálni nőtestvéreiteket szeretetben.

BORÍTÓ

A Franciaországi Párizs templom tetőablaka.
Fényképezte: Christina Smith.

KIEMELT CIKKEK

8 Tekintetek fel és éljete!

Írta: W. Mark Bassett elder

Az autónk akkumulátorához hasonlóan a lelkünknek is folyamatos töltődésre van szüksége ahhoz, hogy hazajussunk mennyei otthonunkba.

12 A templomból jobb a kilátás

Írta: Jean B. Bingham

Olvassátok el, miképpen segíthet nektek a templomlátogatás békeségre és örökkévaló szemléletmódra lelni.

20 A templomlátogatásért megígért áldás

Írta: Cheri Evans

Szülőkként leleményesnek kellett lennünk, hogy betarthassuk a vállalásunkat – de az áldások megérték az áldozatot.

ROVATOK

18 Zene: Vár rád a templom

Írta: Jan Pinborough és Michael F. Moody

38 A hit képmásai: Amanda Jiri

40 Utolsó napi szentek történetei

80 Míg újra találkozunk: A teremtés rendeltetése

Írta: N. Eldon Tanner elnök

44

44 A tervezettnél korábbi hazatérés

Írta: Destiny Yarbro

Miután idő előtt tértem haza a misszióból, küszködés volt számomra, hogy újra értelmet nyerjenek a napi tevékenységeim – amíg rá nem eszméltem, hogy más módokon is folytathatom a szolgálatot!

48 Így segíthet nektek a felsőfokú hitoktatás az evangélium elsajátításában

Írta: Po Nien (Felipe) Chou

Három új tanulási módszer, amely a tehetségek, a naplók és a sugalmazott kérdések alkalmazására épít az evangéliumi tanulmányozások elmélyítése érdekében.

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett Liahónát!

Tipp: Kihez fordulhatok válaszokért?

56

50 A 2018. évi Közös tevékenység mottója: Tan és a szövetségek 19:23

Írta: a Fiatal Férfiak és Fiatal Nők Általános Elnökségei

52 Poszter: Békesség Krisztusban

53 Sort sorra: Tan és a szövetségek 19:23

54 A 2018. évi Közös tevékenység mottójának dala: Békesség Krisztusban

Írta: Nik Day

56 Tanulmányozzátok a Szabadító szavait!

Írta: Russell M. Nelson elnök

Miután áttanulmányoztátok a Krisztusról szóló összes szentírásbeli utalást, meglepve tapasztalhatjátok majd, mennyit fejlődött a bizonyosságotok.

60 Foci, vasárnapok és lelki hasas ugrások

Írta: Charlotte Larcabal

Ha Will nem játszik vasárnaponként, vajon elveszíti a helyét a csapatban?

63 A furcsa szomszédom

Írta: Samantha Best

A nagybátyám és a nagynéném megpróbált elriasztani attól, hogy szóba álljak a szomszédoddal – ő viszont talán az életemet mentette meg.

64 A mi helyünk

76

66 Fényljen a világosságotok!: Nasik és mosolyok mindenkinek

68 Válasz Luciának

Írta: Murlene Watkins

Luciát összezavarta, amit a tanító nénitől hallott, de azt is tudta, hogy ki segíthet neki megérteni.

70 Fényljen a ti világosságotok!

Írta: Thomas S. Monson elnök

Hogyan lehettek világosság mások számára a példátokon keresztül?

72 Levi és az iskola réme

Írta: Eric B. Murdock

Levi utálta, ha rászálltak, de vajon most helyesen cselekedett?

74 Moroni és az autószerelő

Írta: Claudio R. M. Costa elder

Amikor elromlott az autótok, a fiam azért imádkozott, hogy a megfelelő ember jöjjön a segítségünkre.

75 Tudom olvasni a szentírásokat: Isten számomra készített terve

76 Történetek Jézusról: A teremtés

Írta: Kim Webb Reid

79 Kifestő: Egy gyönyörű világ része vagyok

2018. JANUÁR XXVI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM
LIAHONA 14747 135

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Főszerkesztő: Hugo E. Martinez

Főszerkesztő-helyettesek: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Tanácsadók: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Cremilda Amaral

Alkotói és szerkesztői csoport: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Troy K. Vellinga

Fordítás: Mecseri Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az Ügyfelfogálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ldschurch.org

Online Store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1,90 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.lds.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, ormény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2018. Minden jog fenntartva. Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahonában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2018 Vol. 26 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

INTERNETES FORRÁSOK

Olvassátok el az írásokat és küldjétek be sajtót a liahona.lds.org oldalon.

Lélekemelő, megosztható üzeneteket találtok a [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) oldalon (angolul, portugálul és spanyolul).

Visszajelzést a liahona@ldschurch.org címre küldjétek.

Előfizetni a store.lds.org oldalon tudtok. Segítséget kaphattok még az elosztóközpontokban, az egyházközségi vezetők megkérdezésével, vagy az 1-800-537-5971 (USA és Kanada) telefonszám felhívásával.

KÖNYV A GETTY IMAGES JÓVÓITÁBÓL

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

alázat, 24

békesség, 12, 24, 41, 50, 52, 53, 54

bizonyosság, 48, 56, 63, 70, 74

bűnbánat, 4, 38, 72

család, 20, 32

egyházi gyűlések, 28

elhívások, 41

engedelmesség, 8, 60

Felsőfokú hitoktatás, 48

Fiatal Nők, 38, 41, 65

hála, 8, 20

ima, 8, 40, 42, 43, 68, 70, 74

iskolázottság, oktatás, 44, 48

Jézus Krisztus, 24, 56, 66, 68, 75

kedvesség, 72

közös tevékenység, 24,

50, 52, 53, 54, 61

látogatótanítás, 7

média, 65

misszionáriusi munka,

12, 40, 44, 63, 64

örökkévaló szemlélet-mód, 12

példa, 65, 70, 72

sabbatnap, 60

szabadítás terve, 32

szentírás-tanulmányozás,

8, 24, 48, 56, 68, 70

szeretet, 7, 32, 40, 63

szolgálat, 7, 20, 44, 66

tanácsok, 28

templomok, 12, 18, 20

teremtés, 76, 79, 80

vallásszabadság, 32

Írta: Thomas S. Monson elnök

A BŰNBÁNAT AJÁNDÉKA

„F elelősségünk, hogy a középszerűségből alkalmasságra, a kudarcból eredményekre emelkedjünk – tanította Thomas S. Monson elnök. – Feladatunk az, hogy a legjobb önmagunkká váljunk. Isten egyik legnagyobb ajándéka számunkra az újrakezdés öröme, hiszen semmilyen kudarc sem szükségszerűen végleges.”¹

Egy-egy új év beköszöntéhez gyakran társítunk elhatározásokat és célokat. Elhatározzuk, hogy jobba válunk, hogy változni fogunk, hogy ismét megpróbáljuk. Az ismételt próbálkozás talán egyik legjobb módja, ha életünk részévé tesszük azt, amit Monson elnök úgy nevezett, hogy „a bűnbánat ajándéka”².

A következő szemelvények Monson elnök olyan tanításiból származnak, amelyek azóta hangzottak el, hogy az egyház elnöke lett. Ezekben azt tanácsolja nekünk, hogy „élj[ünk] Krisztus engesztelő vérével, hogy bocsánatot nyerhessünk a bűneinkre, és szívünk megtisztulhasson”³.

A megbocsátás csodája

„Mindannyian hoztunk már helytelen döntéseket. Ha még nem hoztuk helyre ezeket, akkor biztosítalak benneteket arról, hogy van rá mód. Ezt a folyamatot bűnbánatnak hívják. Könyörgöm nektek, hogy hozzátok helyre a hibáitokat! Szabadítónk azért halt meg, hogy ezt az áldott ajándékot lehetővé tegye számotokra és számomra. Bár az út nehéz, az ígéret valóságos: »...ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek« [Ésaiás 1:18]. »[É]s én, az Úr, nem emlékszem azokra többé« [T&S 58:42]. Ne tegyétek kockára az örökkévaló

életeteket! Ha bűnt követtetek el, minél hamarabb kezdtek el visszajönni, annál előbb fogtok rátalálni a megbocsátás csodájából fakadó édes békességre és örömrre.”⁴

Visszatérés az ösvényre

„Bár elengedhetetlen, hogy bölcsen döntsünk, vannak alkalmak, amikor balga döntéseket hozunk. A bűnbánat ajándéka, melyet Szabadítónk biztosít, képessé tesz bennünket arra, hogy kiigazítsuk útirányunkat, hogy visszatérhessünk az ösvényre, amely az oly vágyott celesztialis dicsőség felé vezet.”⁵

A visszaút

„Ha bármelyikőtök megbotlott az utazás során, biztosítalak benneteket afelől, hogy van visszaút. Ezt a folyamatot bűnbánatnak hívják. Bár az ösvény nehéz, az örök szabaddulástok múlik rajta. Mi más érné meg jobban az erőfeszítéseiteket? Könyörgök nektek, határozzátok el itt és most, hogy megteszitek a teljes bűnbánathoz szükséges lépéseket. Minél hamarabb láttok hozzá, annál hamarabb lesztek képesek megtapasztalni azt a békességet, nyugalmat és bizonyosságot, amelyről Ésaiás szólt [lásd Ésaiás 1:18].”⁶

Az emberek képesek megváltozni

„Nem szabad elfelejtenünk, hogy az emberek képesek megváltozni. Le tudják győzni a rossz szokásaikat. Meg tudják bánni a vétkeiket. Érdemesen tudják viselni a papságot. És képesek szorgalmasan szolgálni az Urat.”⁷

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Mindannyian tökéletlenek vagyunk – csak a bűnbánat Jézus Krisztus engesztelése által lehetővé tett ajándékan keresztül tisztulhatunk meg a bűntől és tehetjük jobbá az életünket. Érdemes lehet megbeszélgetni azokkal, akiket tanítotok, hogy miként „igazítjuk ki az útirányunkat” a bűnbánat által. Mi módon érezték már magukat közelebb Mennyei Atyához és Jézus Krisztushoz az életükben véghez vitt jó irányú változtatások révén? Megkérhetitek az általatok tanítottakat, hogy írjanak le néhány lelki természetű újévi fogadalmat, és rendszeresen számoljanak be egy barátjuknak, a házastársuknak vagy más családtagnak az ezekben elért haladásról.

Legyetek újra tiszták!

„Ha van bármi olyan dolog az éle-
tetekben, ami helytelen, van belőle
kiút. Hagyjatok fel minden becstelenséggel! Beszéljete a püspökötökkel!
Bármi is a baj, a bűnbánat megfelelő
módjával orvosolható. Újra tiszták
lehettek.”⁸

A Szabadító nélkülözhetetlen szerepe

„A [szabadítás tervének] nélkülözhetetlen része a mi Szabadítónk, Jézus Krisztus. Az Ő engesztelő áldozata nélkül minden veszve lenne. Azonban nem elég csupán hinni Őbenne és a küldetésében. Munkálkodnunk, tanulnunk, kutatnunk, imádkoznunk, fejlődnünk kell, és bűnbánatot kell tartanunk. Ismernünk kell Isten törvényeit és azok szerint kell élnünk. Részesülnünk kell szabadító szertartásaiban. Csak ezt téve tehetünk szert igaz, örök boldogságra.”⁹ ■

JEGYZETEK

1. “The Will Within,” *Ensign*, May 1987, 68.
2. Választások. *Liahóna*, 2016. máj. 86.
3. Móziás 4:2.
4. Thomas S. Monson: A választás három pillére. *Liahóna*, 2010. nov. 69.
5. Választások. 86.
6. Tartsátok be a parancsolatokat! *Liahóna*, 2015. nov. 85.
7. Olyannak lássunk másokat, amilyenekké válhatnak! *Liahóna*, 2012. nov. 68.
8. Papsági hatalom. *Liahóna*, 2011. máj. 67.
9. A boldogsághoz vezető tökéletes ösvény. *Liahóna*, 2016. nov. 80–81.

A bűnbánat fogadalma

Bár az új évre kitűzött célok igenis segíthetik a növekedésünket, a változás legjobb módja mégis a bűnbánat általi.

Lásd még: "Eight Myths about Repentance" [Nyolc tévhit a bűnbánatról], az lds.org/go/1186 oldalon.

Monson elnök kifejti, hogy „felelőségünk, hogy a közepszerúségből alkalmasságra, a kudarcból eredményekre emelkedjünk. Feladatunk az, hogy a legjobb önmagunkká váljunk.” A januárt sokan szentelik a jobbá válásukat szolgáló célok és fogadalmak megfogalmazásának: többet mosolyognak majd, egészségesebben étkeznek, vagy elsajátítanak egy új készséget. Bár e célok segíthetnek a jó irányú változásokban, a változás legjobb módja mégis a bűnbánat általi.

Ugyan a bűnbánat nehéz lehet, mégis ajándék! Amikor a bűneink megbánása által Jézus Krisztusra támaszkodunk, növekedni és fejlődni tudunk. Monson elnök a következőket mondta: „A [szabadítás tervének] nélkülözhetetlen része a mi Szabadítónk, Jézus Krisztus. Az Ő engesztelő áldozata nélkül minden veszve lenne.” A bűnbánat által megtisztultak a bűneiktől, és fejlődhetnek, hogy hasonlóbba váljatok Őhöz.

Gondoljatok valamire, ami esetleg akadályoz benneteket abban, hogy

a Szabadítóhoz hasonlóvá váljatok. Talán csúnya szavakat használtok? Nem megfelelően viselkedtek a barátaitokkal vagy a családtagjaitokkal? Miután átgondoltátok, hogy min tudnátok javítani, imádkozzatok Mennyei Atyához, és adjatok hangot a változás iránti vágyatoknak. Ne feledjétek, hogy Jézus Krisztus – az Ő engesztelésének hatalma által – képes segíteni nektek leküzdeni az adott gyengeségeket. Ahogy Monson elnök tanította: „A bűnbánat ajándéka, melyet Szabadítónk biztosít, képessé tesz bennünket arra, hogy kiigazítsuk útirányunkat”.

GYERMEKEKNEK

A bűnbánat ajándék

A bűnbánat ajándéka szemmel nem látható és kézzel nem tapintható ajándék. Olyan ajándék ez, amelyet inkább érezni lehet. Ez azt jelenti, hogy amikor helytelen döntést hozunk, akkor bűnbánatot tarthatunk, majd ismét békességet és boldogságot érezhetünk.

Mennyei Atya és Jézus mindig segíteni fog nekünk bűnbánatot tartani. Párosítsátok mindegyik képet a bűnbánat különböző lépéseivel!

Sajnáljuk, amit tettünk.

Imádkozunk Mennyei Atyához, elmondjuk neki a történetet, és a segítségét kérjük ahhoz, hogy máskor jobban döntsünk.

Elnézést kérünk, és megpróbáljuk lehetőség szerint jóvátenni.

Békességet érzünk és tudjuk, hogy bocsánatot nyertünk.

Tartsátok vele a kapcsolatot – bárhol, bármikor, bárhogyan!

A látogatótanítás a szolgálatról szól. Jézus bárhol és bármikor képes volt szolgálni. Ezt mi is meg tudjuk tenni.

A másoknak nyújtott szolgálat célja az olyan gondoskodás vagy segítségnyújtás, amely hozzájárul a jóllétükhöz vagy boldogságukhoz. A látogatótanítás arról szól, hogy megtaláljuk az általunk látogatottak szolgálatának különféle módjait. Jézus Krisztus mindenkit szolgált – bárhol és bármikor. Jölkakatta az 5000 embert, vigaszt nyújtott Máriának és Mártának a fivérük halálakor, és tanította az evangéliumot a kútnál lévő asszonynak. Mindezt őszinte szeretetéből fakadóan tette.

A példáját követve látogatótanítókként mi is megismerhetünk és megszerethetünk minden egyes nőtestvért, akit látogatunk, nem feledkezve meg arról sem, hogy minden cselekedetünk alapja a szeretet. Amikor sugalmazásért imádkozunk, hogy megtudjuk, miként

szolgálhatnánk őt és erősíthetnénk meg a hitét, „az angyalok nem tartathatnak vissza attól, hogy társai[n]k legyenek.”¹

A nők szolgálattétele a Segítőegylet 1842-es megszervezése óta mind a mai napig életeket áld meg. Vegyük például Joan Johnstont, a 82 éves özvegyet, aki a látogatótanító-társával együtt a tüdőgyulladásban szenvedő 89 éves szomszédjukat látogatja. Látták, hogy a szomszédjuknak nem csupán havonta egyszer van rájuk szüksége, ezért onnantól kezdve hetente megkeresték személyesen vagy telefonon.

Lehet, hogy más látogatótanítók esetében egy bátorító SMS vagy ímélt küldése lehet a legjobb, amit abban a hónapban tehetnek valamelyik nőtestvérért. A látogatótanítás lényege az emberi kapcsolatok kialakítása

és a szeretetteljes odafigyelés. Az új technikai megoldások és a jól bevált személyes látogatások segítenek abban, hogy ezt bárhol, bármikor és sokféleképpen megtehesük.² Ez a Jézus módján való szolgálattétel.

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith (2007). 477.*
2. *Lásd 2. kézikönyv: Az egyház igazgatása (2010). 9.5.1.*

Hit, család,
segítségnyújtás

Gondold át

Miként hagyjuk abba az afölötti aggodást, hogy „mi számít” látogatótanításnak, és összpontosítsunk helyette arra, hogy mire van szüksége egy-egy nőtestvérnek a látogatótanítóitól?

Szolgalat

Ezen az oldalon egy előre meghatározott üzenet helyett minden hónapban más-más tantétel fog helyet kapni, amelyek segíteni fognak abban, hogy eredményesebben szolgálhassuk egymást. Amikor imádkoztok és sugalmazásra törekedtek, tudni fogjátok, hogy milyen lelki üzenetre és szolgálatra van szüksége az egyes nőtestvéreknek.

A generátor a motorhoz csatlakozik. Elengedhetetlen a gépjármű működéséhez.

A generátor az a szerkezet, amelyik a mechanikai energiát elektromos energiává alakítja.

Meg kellett javítani vagy ki kellett cserélni a generátort, hogy folytathassam az utamat.

Tekintsetek fel és éljetekek!

*Ha Isten felé fordulunk,
abból a lelki megújulás
állandó forrása fakad.*

W. Mark Bassett elder
a Hetvenektől

Fiatal koromban a családkunk rendszeresen autózott Észak-Kaliforniából Utah államba. Nem a sivatagi utazást élveztük, hanem a megérkezést és az ottani családtagok viszontlátásának örömét.

A teljes idejű misszióm előtti nyáron ismét autóba ültem, hogy meglátogassam a rokonaimat Utah-ban. Ezúttal azonban csak kettesben utaztunk az öcsémmel, Daviddal. Ő 16 volt, én 18. Addigra a családkunkkal már elég sokszor tettük meg a 10 órás utat ahhoz, hogy biztosra vegyünk, nekünk sem fog gondot okozni az utazás.

Meglátogattuk Kay bácsit, Dianne nénit és Michelle unokatestvérünket. Ezt követően David úgy döntött, hogy marad még egy ideig, nekem pedig egyedül kellett visszaindulnom Kaliforniába, mert időpontom volt a fogorvosnál.

Már esteledett, amikor Spanish Forkból elindulva nekivágtam az útnak. Eleinte minden rendben ment. Az észak felé vivő autópályáról hamarosan lekanyarodtam a nyugat felé tartóra. Felkapcsoltam a fényszórókat, és sietve haladtam át a nyugat-utah-i tájakon. Ahogy egyre több mérföldet hagytam magam mögött, a sivatagi éjszaka pedig egyre sötétebb és sötétebb lett, azt vettem észre, hogy egyre kevésbé látom az utat. Végül rájöttem, hogy a fényszóróim egyre halványabban világítanak. Aztán ki is aludtak, a motor leállt, a kocsit pedig még gurult egy kicsit, amíg meg nem állt az autót szélén.

Lemerült az akkumulátor. Az autó nem tudott továbbmenni. Habár nagyon odafigyeltem arra, hogy elegendő

benzin legyen a kocsiban, és még azt is megterveztem, hogy hol fogok megállni tankolni, az elektromosság teljes kiesésére nem voltam felkészülve.

Mi az a generátor?

Olyan édesapa nevelt, aki büszke volt arra, hogy képes saját maga karbantartani a család gépjárműveit. Minket is megtanított az autóval kapcsolatos műszaki dolgokra, tehát tisztában voltam vele, hogy járó autóban nem merül le egy jó akkumulátor, csak ha valami gond van a generátorral. A generátor az a szerkezet, amelyik a mechanikai energiát elektromos energiává alakítja. A járó motor mozgási energiáját felhasználva mágneses energiát hoz létre, amelyet elektromos árammá alakít át, folyamatosan utántöltve ezzel az akkumulátort. Ez teszi lehetővé a fényszórók, a rádió, a légkondicionáló és egyéb elektromos eszközök akadálytalan működését. És a motorét is.

Viszont ezúttal valami gond volt a generátorommal. Muszáj volt megjavítani vagy kicserélni, hogy folytathassam az utamat.

A mobiltelefonok előtti időben nem volt más választásom: gyalogolnom kellett. Egy idő után valaki felvett, és elvitt a legközelebbi településre, ahol az egyik fülkéből autót mentőt hívtam. Végigültem a vezetőfülkében az egyórással visszautat, majd ismét ott ültem a sofőr mellett, miközben elvontattuk az autót abba a kisvárosba. Négy órával azt követően, hogy először magam mögött hagytam az

autómat, végre ismét benne lehettem – és az autószerelő-műhely előtt aludtam a reggeli nyitásig.

Amikor a műhelyvezető megérkezett, csak nevetett azon a felvetésen, hogy esetleg az ő kis településén is rendelkezésre áll a szükséges alkatrész. Persze kirendelheti, de legalább két-három nap, amíg megérkezik. Aztán megszánt. Azt mondta, hogy felteheti az aksit töltőre úgy három órára. Az talán eléggé feltölti ahhoz, hogy elmehessenek a kocsival a következő településig, ott pedig esetleg már meglesz a szükséges alkatrész.

Nekivágtam hát a feltöltött akkumulátorral, és nem kapcsoltam be semmit, ami fogyaszthatta volna a becses áramot. El is jutottam a következő településig, de ott sem volt ilyen alkatrész. És ez így ismétlődött újra és újra: három órnyi töltés, majd egy kétórás utazás a következő műhelyig. Miután az út során mindenhol sikerült kedves emberekre akadnom, végül hazaértem és beálltam a szüleim behajtójára – a 30 órás úttól kimerülten, de biztonságban.

Lelki manna

Párhuzam vonható az utazásom és az ószövetségi idők izráelitáinak sivatagi vándorlása között. Az izráeliták 40 éven át folyamatosan „újrátöltődtek” egy *mannának* nevezett, mennyből érkező táplálék által. (Lásd 2 Mózes 16. és 4 Mózes 11. fejezeteit.)

Napjainkban hasonlóképpen szükségünk van mennyből érkező táplálékra, lelki táplálékra. Szerencsére képesek vagyunk megalkotni egy olyan „lelki generátort”, amely előteremt a számunkra szükséges „lelki mannát”. Mivel a lelki szükségleteink kielégítéséhez az kell, hogy ápoljuk a Mennyei Atyánkkal és a Fiával, Jézus Krisztussal való kapcsolatunkat, ezért pont úgy, ahogy az izráeliták is naponta szántak időt a fizikai manna összegyűjtésére, napjainkban nekünk is össze kell gyűjtenünk a lelki mannát imádkozás, szentírás-tanulmányozás és a Szentlélek állandó társaságára való törekvés által.

Az izráelita nép idővel belefáradt a fizikai manna gyűjtögetésébe, és „kívánságba esék” olyan dolgok iránt, amelyeket maga mögött hagyott (4 Mózes 11:4). Ha megengedjük magunknak, hogy belefáradjunk a lelki manna gyűjtögetésébe, azon vehetjük észre magunkat, hogy olyan dolgok iránt vágyakozunk, amelyek nem a legjobban szolgálják

a lelki javunkat. A bosszús izráelitákhoz hasonlóan azt kockáztatjuk, hogy szem elől vesszük az eredeti célunkat – hogy megérkezzünk a megígért földre. Akár még az is felmerülhet bennünk, hogy bárcsak soha ne hagytuk volna el a mi „Egyiptomunkat” (lásd 4 Mózes 11:5–6). Végül leáll a lelki generátorunk, és nem fogunk tudni előbbre jutni. Azt vesszük észre, hogy elakadtunk, éhezünk, és arra vágyunk, hogy megmentsenek.

Meglátni a csodát

Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) ezt tanította: „Néha úgy tűnik, túlságosan természetesnek vesszük a szentírásokat, mivel nem értékeljük teljes egészében, mily ritka kincsek is azok, és mily áldottak vagyunk, hogy a birtokunkban vannak. Úgy tűnik, annyira elkényelmesedtünk az e világi gyakorlatainkban, és annyira hozzászoktunk ahhoz, hogy az evangéliumot közöttünk tanítják, hogy nehéz számunkra elképzelni, hogy ez valaha is másképp lehetett.”¹

Soha ne vegyük félvállról, hogy mekkora szükségünk van a következetes szentírás-tanulmányozásra, imádkozásra és engedelmességre, mert ezek segítenek megtartani a Szentlélek társaságát. Ha elhanyagoljuk az élet lelkileg feltöltő tevékenységeit, rájuk ununk vagy csupán megszokásból végezzük őket, akkor a lelki generátorunk nem működik teljes erővel. Lassacskán lemerülünk lelkileg – talán annyira

fokozatosan, hogy alig vesszük észre. Ilyenkor egyetlen módon térhetünk magunkhoz, méghozzá Jézus Krisztushoz fordulva és bűnbánatot tartva. Jézus Krisztus engesztelése, illetve az őszinte bűnbánat által minden visszaállítható.

Tekintsetek fel és éljete!

Amikor az izráeliták panaszkodtak, elveszítették a hála érzését a táplálás jelentette áldás iránt. Büntetésül „bocsáta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izráel népéből” (4 Mózes 21:6).

Végül aztán „méne a nép Mózeshez, és mondának: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és te ellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozék Mózes a népért.

És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon.

Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltűzé azt póznára. És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada” (4 Mózes 21:7–9).

Napjaink rézkígyói

A rézkígyó a keresztfára emelt Krisztus jelképe (lásd János 3:14–15). Amikor a mai próféták tanácsára tekintünk, azzal Krisztusra tekintünk, mert ők a tekintetünket Mennyei Atyánk tervére és Jézus Krisztus központi szerepére irányítják. Azokhoz a jószívű emberekhez hasonlóan, akik megengedték, hogy feltöltsem az akkumulátoromat, az élő próféták, látnokok és kinyilatkoztatók lelkileg töltenek fel bennünket, arra emlékeztetve minket, hogy Mennyei Atyánk gyermekei vagyunk, az Ő munkája és dicsősége pedig az, hogy véghez vigye az ember halhatatlanságát és örök életét (lásd Mózes 1:39). Kifejezetten azt tanítják nekünk, hogy amikor hathatósabban hódolunk a sabbat napján, azzal növeljük a hitünket Mennyei Atyában, az Ő boldogságtervében, valamint Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésében.

Mózes és a rézkígyó történetére a Mormon könyvében is történik utalás, ahol kiderül az, hogy „sokan ránéztek és éltek” (Alma 33:19; lásd még 20–22. versek). Mások viszont megtagadták, hogy odanézzenek. „[A] munka, amit teljesíteniük kellett, az volt, hogy nézzenek; és az út egyszerűsége,

vagy annak könnyűsége miatt sokan voltak, akik elvesztek” (1 Nefi 17:41). Vajon egy nap rólunk is elmondhatják majd, hogy az út könnyű volta miatt megtagadtuk, hogy a prófétákra és az ő tanácsaikra tekintsünk?

„[H]a ti meggyógyulhatnátok csupán azáltal, hogy körülnéztek szemeitekkel, hogy meggyógyulhassatok, akkor nem néznétek-e oda gyorsan...?”

[A]kkor nézzetek körül, és kezdjétek hinni Isten Fiában” (Alma 33:21, 22).

Hálás vagyok az áldásainkért, melyek a „mennybe vezető országúton” továbbhaladva, és másokat is erre biztatva érnek minket. Ugyancsak hálás vagyok azért a lehetőségért, hogy eltévelyedésünk esetén bűnbánatot tarthatunk, magunk mögött hagyhatjuk a rossz szokásokat, és visszatérhetünk a megfelelő ösvényre. Az áldások mérhetetlenül nagyok.

A Mormon könyve egy másik, szintén az izráeliták ezen élményét taglaló része erre a következtetésre jut: „És mint ahogy azok, akik erre a kígyóra tekintenek, élni fognak, éppen úgy, aki Isten Fiára hittel, töredelmes lélekkel tekint, élhet, méghozzá addig az életig, mely örökkévaló” (Hélamán 8:15).

A mai próféták tanácsának megfogadása hitre edzi a szívünket. Erősebbé tesz minket az utunk során felmerülő akadályok leküzdésére, mint ahogy nekem is előrefelé kellett törekednem azon a nyári sivatagi éjszakán. Bizonyosságot teszem, hogy amikor Mennyei Atyánkra és az Ő Fiára, Jézus Krisztusra tekintünk, megtaláljuk utazásunk értelmét és célját. ■

A cikkhez kapcsolódó családi est ötleteket találhattok az lds.org/go/11811 oldalon.

JEGYZETEK

1. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai*: Spencer W. Kimball (2006). 66.

Írta: Jean B. Bingham
a Segítőegylet
általános elnöke

A templomból

jobb a kilátás

Az Amerikai Egyesült Államok középnyugati részén fiatal szülők-ként eltöltött napjaink legélénkebb és legjelentősebb emlékei közé tartoznak éves látogatásaink a Washington D.C. templomba. Akkoriban az volt az egyetlen működő templom a Mississippifolyótól keletre. Az a tudat, hogy a templomi szertartások Mennyei Atya minden gyermeke számára elengedhetetlenek, még sürgetőbbé tette erőfeszítéseinket.

Mi is úgy intéztük, ahogy közületek sokan teszik: barátok vigyáztak a kisgyermekre, éjszaka utaztunk egy egyháztaggokkal teli buszon, értékes napokat töltöttünk a lehető legtöbb templomi munka elvégzésével, majd egy újabb éjszaka során hazabuszoztunk, hogy vasárnap részt tudjunk venni az egyházi gyűléseinken. Ezen utazások nem tűntek áldozatnak: nagyra értékeltük őket a miatt az emelkedettség miatt, amely utána hónapokig táplálta a lelkünket.

Néhány évre rá izgatottan fogadtuk az Illinois-i Chicago templomot, amely az első templom volt az Észak-Amerika Középső Területen azóta, hogy 62 évvel korábban felépült Kanadában az Albertai Cardston templom. A templom immár csupán 45 percre volt az otthonunktól, mi pedig örömmel mentünk az évi egy alkalomnál többször is, hogy rendszeresen részesülhessünk abban a lelki táplálékban.

Napjainkban azonban – bár vannak közöttünk, akik közelebb laknak egy-egy templomhoz – még mindig nehezünkre eshet, hogy gyakran járjunk oda. Lehet, hogy a templom könnyebb elérhetősége abba a tévhitbe ringat minket, miszerint „majd elmegyek holnap, amikor több időm lesz”. Könnyen vonják el figyelmünket a sürgős teendők, és csúsznak ki kezünk közül a fontos lehetőségek. Richard G. Scott elder (1928–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt mondta: „Arra buzdítalak benneteket, hogy tűzzétek ki a saját célokat, hogy milyen gyakran fogjátok végezni a templomainkban elérhető szertartásokat.”¹

Balra: A Connecticuti Hartford templom celesztialis terme

A Washington D.C. templom a legmagasabb (88 m).

A templom, akárcsak egy, a szabad szemmel nem látható csillagokra irányuló távcső, jobb és szélesebb távlati kilátást biztosít az elménk számára.

Fent: Az Arizonai Gilbert templom ólomüveg ablaka;
A Provói Városközpont templom ajtaja és ablakai;
A Salt Lake templom egyik ajtógombja

Háttér: Az Ukrajnai Kijev templom celesztialis terme

A Németországi Freiberg templom ólomüveg ablakai

A Missouri Kansas
City templom

Ha elhanyagoljuk a lehetőséget, és nem megyünk olyan gyakran, amilyen gyakran csak engedik a körülményeink; ha félvállról vesszük annak lehetőségét, hogy elmehetünk a templomba, amikor az gyakorlatilag ott van a hátsó kertünkben, azzal eljátszhatjuk azokat a jövőbeli áldásokat és lehetőségeket, amelyeket Atyánk és az Ő Fia tartogat számunkra. Ő ezt mondta: „Én, az Úr, meg vagyok kötve, amikor megteszitek, amit mondok; de amikor nem teszitek meg, amit mondok, akkor nincs ígéret számotokra” (T&Sz 82:10).

Amikor úgy tűnik, hogy minden összeesküdött ellenünk, hogy megakadályozza eljutásunkat a templomba, emlékezzetek, miről biztosított minket Jézus Krisztus: „E világon nyomorúságotok leszen; de bízzatok; én [le]győztem a világot” (János 16:33). Amikor kitarunk, és a buktatók ellenére is elmegyünk a templomba, a Szabadító a *mai* világ legyőzésében is segítségünkre lesz. Egyszer, amint a férjemmel már épp indulni készültünk a templomba, egyik gond a másik után ütötte fel a fejét. Amikor végül már majdnem kijutottunk a lakásból, volt egy feszült „házastársi pillanat” is kettőnk közt.

Ahogy csendben az autó felé sétáltunk, hallottuk, amint a legidősebb lányunk így nyugtatja a hűgát: „Ne aggódj: a templomból mindig boldogan jönnek haza.” És igaza volt!

A templomok eszünkbe juttatják az örökkévalóság kiterjedését

Akár örömteli, akár bánatterhes szívvel jövünk oda, a templom az a hely, ahol *minden* érdemes, nyitott szívű egyháztag felemeltetik és megerősítetik.

Jöttem már a templomba úgy is, hogy szinte a föld fölött lebegtem a hála miatt, amelyet egy küszködő szeretnemnek biztosított áldás okán éreztem; és ontottam a hatalmas bánat csendes könnyeit is a saját kudarcaim miatt. Kaptam késztetéseket és utasítást, de még feddést

Balról jobbra: A Joseph és Hyrum Smith vértanúhalálának 158. évfordulóján felszentelt Illinois-i Nauvoo templom csigalépcsője; Az Idaho-i Idaho Falls templom kert terme; A kanadai Albertai Calgary templom egyik kilincse; A Connecticuti Hartford templom belseje (háttér)

Balra: David O. McKay elnök, Emma McKay nőtestvér és más egyházi vezetők részvétele az első európai templom, a Svájci Bern templom 1955-ös felszentelésén.

Lent: A Wyomingi Star Valley templom ólomüveg ablaka

is a Lélektől, miközben helyetesként szolgáltam valakiért, aki éppen azokban a szertartásokban részesült, amelyek lehetővé teszik számára, hogy az örökkévalóságon át fejlődjön. Mindezek az élmények felemeltek és megerősítettek engem. És igen, sok órát ültem a templomban „muszájból” is, egyszerűen csak eleget téve a kötelességemnek. Mi több, a kora reggeli ifjúsági hitoktatói éveim alatt néha azt vettem észre, hogy elbóbiskolok a templomi szertartásblokkok során! Azonban minden egyes alkalommal, amikor elmentem a templomba, áldásban részesültem. Akár azonnali áldást kapunk, akár későbbi áldásokba számítanak be az erőfeszítéseink, minden egyes templomban töltött perc valamiféle személyes gyarapodást eredményez.

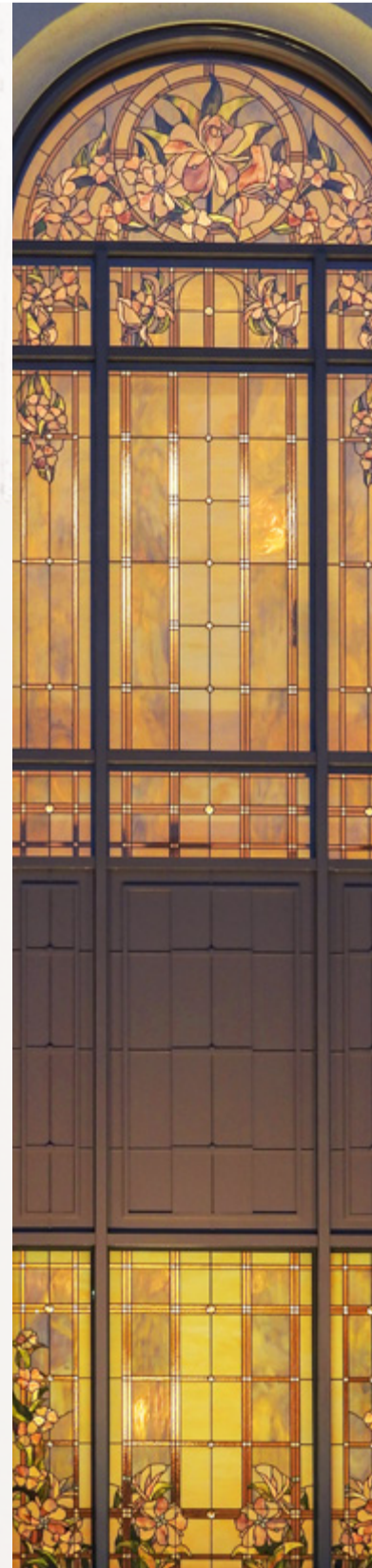
Amikor a templomban vagyunk, eszünkbe jut az örökkévalóság kiterjedése, ahogy visszatekintünk az őseinkre és előretekintünk a gyermekeinkre. Gyermekeinkben is megerősödik az örökkévaló látásmód, amikor a templomra összpontosítanak. Hogyan készíthetjük fel őket a templomra, örökkévaló fejlődésük ezen életbevágóan fontos lépésére? Russell M. Nelson elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke ezt tanácsolta: „A szülők már a gyermek életének korai napjaiban tanítsák meg neki a templom fontosságát.”² Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) azt javasolta a szülőknek, hogy tegyenek ki egy képet a templomról a gyermekük hálószobájában, hogy naponta láthassák ezt a szent emlékeztetőt, mígnem a részükké válik.³ Megoszthatjátok továbbá gyermekeitekkel azokat az áldásokat, amelyekben ti részesültetek a templomlátogatásnak köszönhetően, valamint a bizonyosságokat arról az örömről, mely a gyermekeitekkel együtt vár

rátok az örökkévaló kapcsolatoknak köszönhetően. Támogathatjátok továbbá a tizenéveseitek vágyát a halottakért végzett keresztelezésre. Ne feledjétek a családi estjeitek leckéi és a tanítási pillanatok során, hogy „a templom minden egyházi tevékenység, lecke, az egyházban tett minden előrevivő lépés tárgya”⁴.

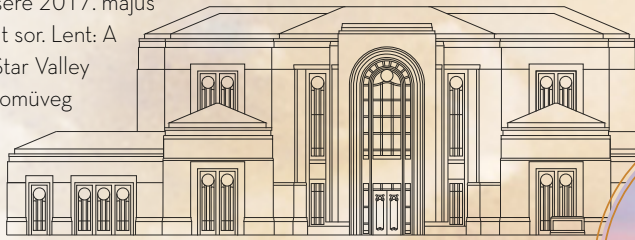
Amikor a gyermekeitekkel együtt énekeltek, hogy „Oly gyönyörű a templom! Egy nap majd belépek, hogy szövetséget kössek, és szolgáljak híven”⁵, akkor segítetek nekik vágyat érezni arra, hogy belépjenek az Úr szent házába. Saját szívetek is duzzadni fog a hálától Mennyei Atya, az Ő szabadításterve, a Szabadító és az Ő engesztelése iránt, amelyek lehetővé tették, hogy örökké a szeretteitekkel legyetek. A Szabadító „útja az az ösvény, amely ebben az életben boldogsághoz, az elkövetkezendőben pedig örök élethez vezet.”⁶ Ez az ösvény a templomba és azon keresztül vezet!

A templom menedék a világtól

A világi hatások eltávolíthatnak minket a templomtól. Az egyik fiatal barátomat aggasztották az egyházzal az interneten olvasott vélemények és találgatások. Úgy döntött, hogy addig nem megy el újra a templomba, amíg nem kap választ a kérdéseire. Teljes szívből könyörgök hozzátok, akiknek esetleg olyan kérdései vannak, amelyek hatással vannak a bizonyosságokra, hogy folytassátok a személyes imát és szentírás-tanulmányozást, miközben azon dolgoztok, hogy meglegjétek a számotokra békességet hozó válaszokat! Továbbra is összpontosítsatok az evangéliumra, elkerülendő azt, hogy eltereljék figyelmeteket az okos, de hamis eszmék! Ahogy

A 156. működő templom, a Franciaországi Párizs templom felszentelésére 2017. május 21-én került sor. Lent: A Wyomingi Star Valley templom ólomüveg ablaka

Jobbra: Faragás a Tahiti Papeete templomban; A Floridai Fort Lauderdale templom; A Connecticuti Hartford templom belseje

Balra lent: A Mexikói Colonia Juárez Chihuahua templom a legkisebb templom.

senkinek sem jutna eszébe fizikai betegségei gyógyításáért egy sztárolt focistához fordulni orvosi tanácsért, éppúgy nem lehet a jelentőségteljes lelki kérdésekre sem helyes megoldásra lelni olyasvalakinél, aki csak korlátozottan érti Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát. A Szentlélek, kinek tanúsága révén „minden dolgot illetően tudhatjátok az igazat” (Moróni 10:5), elmétekben és szívetekben szól majd hozzátok (lásd T&Sz 8:2) arról, hogy mi az örök igazság.

Az egyik olyan hely, ahol a Szentlélek a legbőségesebben áll rendelkezésetekre, a templom. Ha érdekesekek vagytok arra (a saját és a püspökötök megítélése szerint), hogy belépjete az Úr házába, akkor arra kérék, gyertek a templomba a kérdéseitekkel, és tegyetek szert arra a bizonyosságra, hogy még ha ti egyelőre nem is értetek mindent, az Úr igen. Viszont idézzetek emlékezetetekbe mindent, amit *valóban* tudtok és értetek. Mindaz, amit *valóban* tudtok, és amiről lelki tanúságot kaptatok, el fog vezetni benneteket „az Istennek békesség[éire], mely minden értelmet felül halad, [és] meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Filippibeli 4:7). Bizonyosságomat teszem, hogy a megértés és a békesség, melyre törekedtek, akkor jön el, ha megtartjátok az abba vetett hiteteket, hogy Mennyei Atyátok az igazság felé fog vezetni és irányítani benneteket.

Ésaiás arra emlékeztet bennünket, hogy a templom „oltalom és rejték [a] szélvész... elől” (Ésaiás 4:5). Thomas S. Monson elnök szavai ugyanilyen bizonyosságot adnak: „Amikor belépünk a templom kapuján, magunk mögött hagyjuk a világ figyelemelterelő dolgait és zűrzavarát. E megszentelt szentélyben szépség

és rend honol. Lelkünk megpihenhet, életünk gondjai pedig haladékat kapnak.”⁷

Amint egyre halmozódnak a gondok a világban, és fokozódik a mindennapi étellel járó nyomás, muszáj továbbra is az igazán fontos dolgokra összpontosítanunk. Könnyű a negatívumokra és a világi keservekre figyelni, mintha csak mikroszkópon keresztül tanulmányoznánk a kudarcainkat és gondjainkat. Ha azonban a templomban vagyunk, az eszünkbe juttatja, hogy tartsuk meg örökkévaló szemléletmódunkat. A templom, akárcsak egy, a szabad szemmel azonnal nem látható csillagokra irányuló óriási távcső, jobb és szélesebb távlati kilátást biztosít az elménk számára. Lehetővé teszi, hogy lássuk, reméljük és megvalósítani törekedjünk mindazt, amivé Mennyei Atya szándéka szerint válhatunk. Segít az örökkévaló igazságokra összpontosítani: a Mennyei Szülőkre, akik szeretnek bennünket és segíteni szeretnének nekünk; az Ő gyermeikeiként meglévő valós értékünkre; és arra, hogy képesek vagyunk „örökös[e]i[vé válni] Istennek, örököstársai[vá] pedig Krisztusnak” (Rómabeliek 8:17). A templomban Isten tervét tanítják, és szent szövetségek köttetnek. A templomban eszközöket kapunk ahhoz, hogy a legmagasztosabb és legjobb örökkévaló önmagunkká váljunk.

„A templomban – mondta Monson elnök – a lelkeség olyan kiterjedését, a békesség olyan érzését kaphatjuk, mely az emberi szívbe hatoló minden más érzést felülmúl. Megértjük, mit is jelentenek valójában a Szabadító e szavai: »Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek... Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!» [János 14:27].”⁸

Templomi szolgálatotok megérint majd másokat

Az a lelkiség, amelyet a templomban végzett szolgálatból magatokkal hoztok, sokakat fog megérinteni a környezetetekben – még olyanokat is, akikre talán nem is gondoltatok volna. A Washington D.C. templomban tett egyik látogatásunk végén, miközben a busz már hazafelé falta a mérföldeket, az együtt utazó egyháztagok megosztották a bizonyosságukat. A résztvevők, egyik a másik után, megosztották örömeiket és hálájukat a templom azonnali és örökkévaló áldásai okán. A nem egyháztag sofőrünk végül nem bírta tovább. Megragadta a mikrofont, és köszönetet mondott, amiért velünk lehet. Majd ezt mondta: „Hát, jóemberek, nem tudom, hogy mijük van maguknak, de azt azért érzem, hogy itt valami nagyon más.” Természetesen a buszon utazó egyik egyházközségi misszióvezető elkérte az elérhetőségét, és később odaadta azt a misszionáriusoknak.

Szeretnék arra kérni benneteket, hogy használjátok ki a közeletekben lévő templom ajándékát olyan gyakran, amilyen gyakran csak engedik a körülményeitek. Meg fogtok erősödni és békére fogtok lelni az Úr Jézus Krisztus házában, mert Ő a világ világossága és élete és reménysége. Azt kívánom, hogy miközben ezen utolsó napok az Ő megígért visszatérése felé sorjáznak, részesüljete az Ő világosságában, és érezzétek azt a reménységet, mely az Ő szent templomaiban érhető el. ■

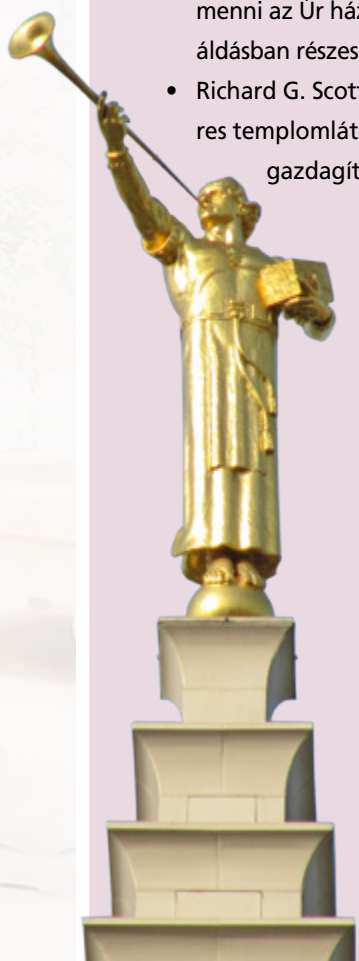
JEGYZETEK

1. Richard G. Scott: Templomi hódolat: az erő és hatalom forrása a nehéz időkben. *Liahóna*, 2009. máj. 43.
2. Russell M. Nelson, "Prepare for Blessings of the Temple," *Ensign*, Mar. 2002, 17.
3. Lásd *The Teachings of Spencer W. Kimball* (1982), 301.
4. Russell M. Nelson, "Prepare for Blessings of the Temple," 17.
5. Oly gyönyörű a templom! *Gyermekek énekeskönyve*, 99.
6. Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága. *Liahóna*, 2000. ápr. 3.
7. Thomas S. Monson: A templom áldásai. *Liahóna*, 2015. máj. 91.
8. Thomas S. Monson: A templom áldásai. 92.
9. Vö. Thomas S. Monson: A templom áldásai. *Liahóna*, 2010. okt. 15.; kiemelés hozzáadva.
10. "Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley," *Ensign*, July 1997, 73; kiemelés hozzáadva.
11. Vö. Richard G. Scott: Templomi áldásokban részesülni. *Liahóna*, 1999. júl. 30.; kiemelés hozzáadva.

KONKRÉT ÍGÉRETEK

A próféták és apostolok konkrét ígéreteket adtak azoknak, akik járnak a templomba. Emlékezzetek rá, hogy az Úr meg van kötve, amikor megtesszük, amit mond; de amikor nem tesszük meg, amit mond, akkor nincs ígéret számunkra (lásd T&Sz 82:10).

- Thomas S. Monson elnök ezt ígerte: „Amikor elmegyünk a szent házba, amikor emlékezünk az ott kötött szövetségekre, akkor képesek leszünk *elviselni minden megpróbáltatást és legyőzni minden kísértést.*”⁹
- Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) a következő ígéretet tette: „[H]a elmentek az Úr házába, akkor megáldattok, *az életetek jobb lesz.* ...használjátok ki annak nagyszerű lehetőségét, hogy el tudtok menni az Úr házába, és ott minden olyan csodálatos áldásban részesülhettek, amely csak rátok vár.”¹⁰
- Richard G. Scott elder ígérete szerint: „A rendszeres templomlátogatás *nagyszerűbb céllal fogja gazdagítani az életeteket.*”¹¹

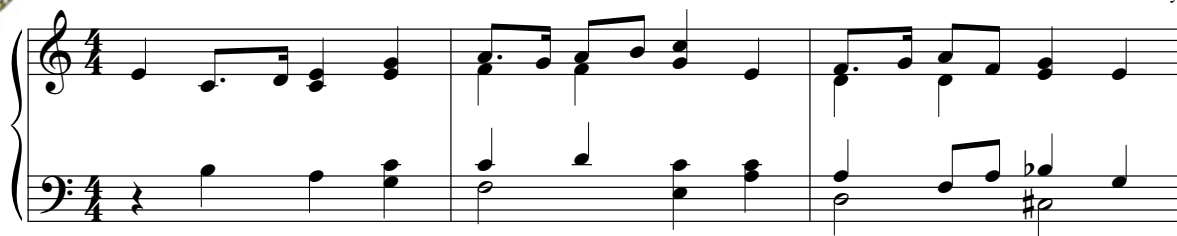
Öt templom van, amelyeken Moróni szobra az angyalt aranylemezekkel a kezében ábrázolja: a Kaliforniai Los Angeles templom (balra), a Washingtoni D.C. templom, a Washingtoni Seattle templom, a Utah-i Jordan River templom, valamint a Mexikói Mexikóváros templom. További részletekért lásd a temples.lds.org oldalt.

Vár rád a templom

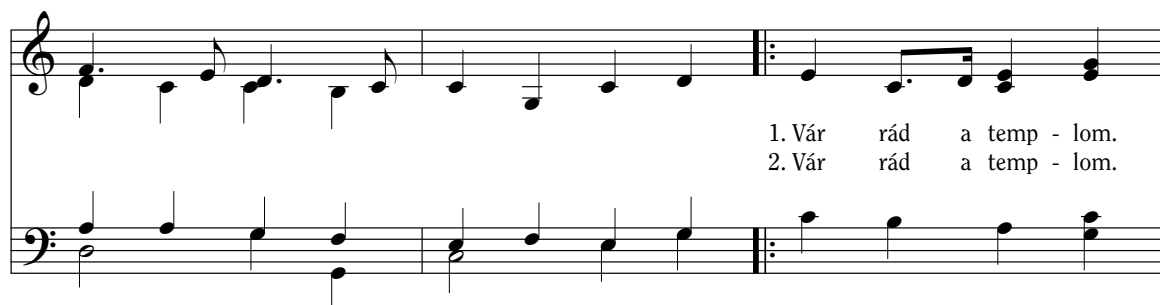
Emelkedetten ♩ = 63–69

Szöveg: Jan Pinborough

Zene: Michael F. Moody

Piano introduction in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with chords and moving lines.

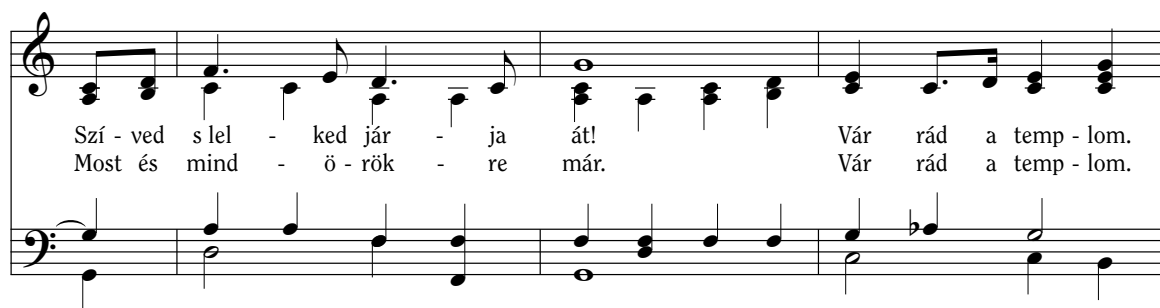
Vocal melody and piano accompaniment for the first two lines of the song. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The music includes a repeat sign.

1. Vár rád a temp - lom.
2. Vár rád a temp - lom.

Vocal melody and piano accompaniment for the next two lines of the song. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef.

Lásd a ra - gyo - gá - sát, É - rezd a ha - tal - mát, Lel - ked jár - ja át,
Eny - hü - lést nyer szí - ved, Segy - gyé lesz csa - lá - dod Mind - ö - rök - re már,

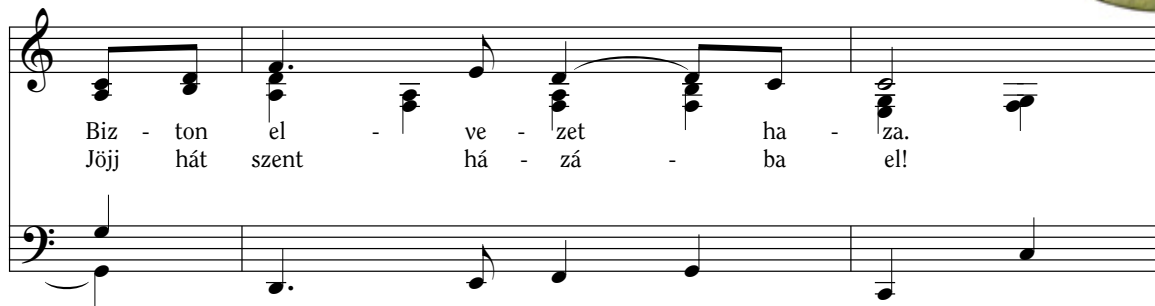
Vocal melody and piano accompaniment for the next two lines of the song. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef.

Szí - ved s lel - ked jár - ja át! Vár rád a temp - lom.
Most és mind - ö - rök - re már. Vár rád a temp - lom.

Vocal melody and piano accompaniment for the final two lines of the song. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef.

Is - ten sze - re - te - te, Min - den szö - vet - sé - ge El - ve - zet ha - za,
Menny - ben gyűjtsd a kin - csed, Krisz - tust így kö - ves - sed - Jöjj há - zá - ba el,

Biz - ton el - ve - zet ha - za.
Jöjj hát szent há - zá - ba el!

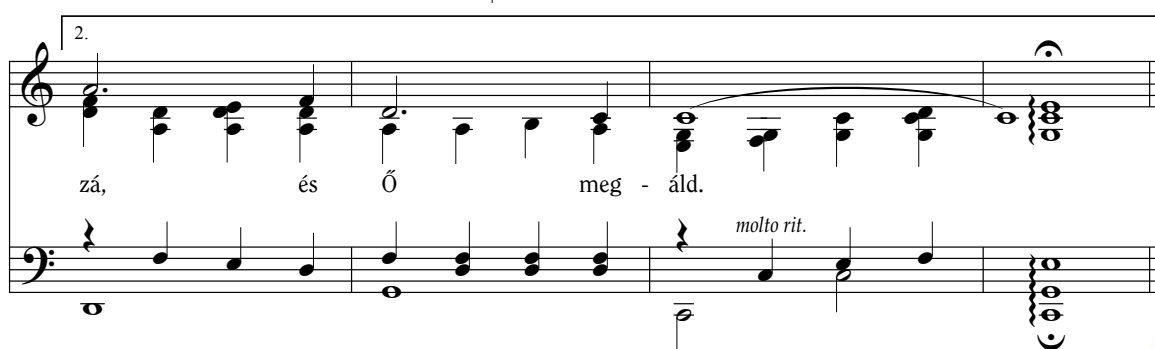
Ó, jöjj be hát! Ne kés - le - kedj! Az Úr fe -

léd nyújt - ja ke - zét, És ar - ra kér: gye - re! Há - zá - ba jöjj, hol bé - ke

vár. Jöjj Ó - hoz - zá, és Ő meg - áld.

zá, és Ő meg - áld.

molto rit.

A templomlátogatásért megígért áldás

*Gyakrabban el akartam jutni a templomba
– nem is sejtettem, hogy mekkora áldásokkal
fog ez járni a családomra nézve.*

Írta: Cheri Evans

Néhány évvel ezelőtt Oldroyd elnök, a cövekelnökség egyik tagja az egyházközségembe látogatott, és valami olyat mondott, amit soha nem fogok elfelejteni: „Megígérem nektek, hogy ha látogatjátok a templomot, az életetek *minden* része áldott lesz.”

Amint ezen gondolkodtam, el sem tudtam képzelni, hogyan lehetne hatással a templomlátogatás az életem minden részére. Az istentiszteletet követően azonban úgy határoztam, hogy ennek ellenére elfogadom ezt a kihívást, és rendszeresebben fogok járni a templomba. Próbára akartam tenni az ígétét. A férjem már addig is szeretett volna gyakrabban elmenni a templomba, de én vonakodtam, mivel a gyerekeink nagyon kicsik voltam. Másfél órát kellett volna autóznunk a Texasi San Antonio templomig egyetlen felruházási blokkon való részvételért, hogy aztán mehessünk is haza. Az nem működött volna, hogy megkérünk valakit hét-nyolc órányi gyerekfelügyeletre.

Egy áldás kezdete

Először azzal próbálkoztunk, hogy egy másik családdal felváltva vigyázunk egymás gyerekeire, de valaki mindig megbetegedett vagy közbejött valami más. Úgy döntöttünk, hogy nem tehetünk mást: egyszerűen kitűzzük a dátumokat egész évre, és *hajrá!* Aztán kitaláltuk a „pizza plusz játék” módszert. Együtt mentünk a templomig, ahol az egyik szülő bement a templomi blokkra, miközben a másik elvitte a gyerekeket pizzázni. Utána cseréltünk: a másik szülő ment be

templomi munkát végezni, miközben az első szülő a templom kertjében sétálgatott a gyerekekkel. Ez jól működött. A gyerkőcök látták, hogy fontos nekünk a templom – tisztában voltak vele, hogy mi minden mást csinálhatunk volna szombatonként –, és így családként is együtt tölthetjük az időt.

Nem is sejtettem, hogy a templomlátogatásaink mennyire meg fogják áldani a családomat. Már több mint egy éve járunk sűrűbben a templomba, amikor az egyik blokk során észrevettem egy nyaktól lefelé lebénult férfit.

Bámulatosnak találtam, hogy ott tudott lenni. Kifelé menet láttam, hogy ott ül a parkoló közelében, így a férjemmel arra gondoltunk, hogy odaköszönünk neki.

A férfi megkérdezte a férjemet, Chadet, hogy segítene-e neki lebonyolítani egy telefonhívást. Vállaltuk, hogy segítünk, a férfi pedig elmagyarázta Chadnek, hogy hol találja a telefonját. Chad tárcsázta a számot, majd odanyújtotta a férfinak telefont, aki nem tudott érte nyúlni, de azért kedvesen mosolygott. Chad lepillantott a férfi kerekesszékhez szíjazott karjaira, és hamar ráeszmélt, hogy neki kell majd odatartania a telefont a férfi füléhez. A város által biztosított busz, amelyiknek fel kellett vennie a férfit, késett. Vele maradtunk, és a busz érkezéséig elbeszélgettünk. Elámultunk azon, hogy a nehézségei ellenére is ott volt a templomban. Annyira nagyszerű volt a hozzáállása! Szélesen mosolygott. Mielőtt elváltunk, megosztottuk egymással az elérhetőségeinket, és megtudtuk, hogy a neve Max Bara.

Ha Bara testvér képes eljutni a templomba, akkor mi is képesek vagyunk eljutni a templomba – nincs kifogás!

Bara testvér példája

Úgy döntöttünk, hogy a templomlátogatásunk részeként a következő hónapban őt is meglátogatjuk. Előre felhívtuk, ő pedig elmondta, hogy menjünk be nyugodtan, ha odaértünk az otthonához. Miután beértünk San Antoniába, megtaláltuk Bara testvér apró lakását. Az ágyán feküdt egy fehér lepedő alatt, amely az álláig betakarta. Oldalra fordította a fejét és – változatlanul széles mosollyal

a templomban, megint látta Bara testvért, ahogy a templom mellett az őt szállító kisbuszra vár. Már hosszú ideje várakozott. Chad és Gonzales testvér úgy döntöttek, hogy majd ők hazaviszik. Gonzales testvérnek volt egy szép fekete kisteherautója. Pont akkor érkezett egy másik autó, amelyik tele volt papokkal a mi cövekünkéből, és ők segítettek betenni hátra a nehéz kerekesszéket. Ezután beemelték Bara testvért az autóba, becsatolták, és erősen tartották, nehogy eldőljön. Lefogadom, hogy az a nap fantasztikus volt számára – bizonyára soha nem gondolta volna, hogy a templomból álmai autójával fog hazamenni!

Minden tekintetben áldottan

A költözésünk előtt még utoljára ellátogattunk a San Antonio templomba, és lehetőségünk nyílt Bara testvért is meglátogatni. Ezen a különleges utolsó látogatáson Bara testvér az egész családját meghívta vacsorára.

Nagyon hálás vagyok, amiért próbára tettem Oldroyd elnök ígéretét. A családom soha nem találkozott volna Bara testvérral, ha nem jártunk volna a templomba. Más ember lettem. Kezdek azzá válni, akivé az Úr szeretné, hogy váljak. Amikor az Urat tettük az első helyre, és eljártunk a templomba, az életünk *minden* lehetséges módon megváltozott. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

JEGYZETEK

1. Lásd Melvin J. Ballard, in Marion G. Romney, "Welfare Services: The Savior's Program," *Ensign*, Nov. 1980, 93.

– beszélgetett velünk. Elmesélte, hogyan bénult le, miután a 30-as éveiben járva lezuhant egy tetőről. Megosztotta velünk a küszködése történetét és a bizonyágát.

A Bara testvérnél tett egyszeri látogatásból az évek során tett számos látogatás lett. Az életünk különleges részévé vált. Nem tudtuk, mit tehetnénk érte – hatalmas kihívásokkal küszködött. Azt viszont tudtuk, hogy a barátai lehetünk. Kisebb ajándékokat is hozhatunk neki: képet a Szabadítóról, spanyol nyelvű Mormon könyve CD-t, képet a templomról, egy szatyor friss narancsot. Meg tudjuk látogatni, elemis énekeket énekelhetünk, és meghallgathatjuk őt. Micsoda hihetetlen élmény volt ez! Nem adhatsz egy morzsát az Úrnak anélkül, hogy cserébe kenyeret ne kapnál.¹

Bara testvér hálára tanított bennünket, ami az életünk *minden* részét megváltoztatta. Megtanultuk, hogy hálásak legyünk, amiért ismerjük az evangéliumot, és az Istennel való kapcsolatunkért; a szabadítás tervével kapcsolatos tudásunkért; az otthonunkért, az autónkért, az ételért és a ruháért; azért, hogy képesek vagyunk használni a testünket; a lehetőségért, hogy jót tehetünk a közösségünkben; és a minket körülvevő jó emberekért. Bara testvér új jelentést adott számunkra a *nehéz* és a *megpróbáltatás* fogalmainak. Volt okunk örövendeni a sok áldásunknak, és azokat mások felemelésére használtuk.

Megtanulni szolgálni

Egyszer, amikor Chad az egyik barátjával, Gonzales testvérral volt

Ti és a fiatalok

ÉS A Közös tevékenység mottója

*Hogyan egyesíthet bennünket
a Közös tevékenység mottója?*

Írta: **Jessica Griffith**
Egyházi folyóiratok

A Fiatal Férfiak és a Fiatal Nők általános elnökségei minden évben felkérlik a fiatalokat, hogy tanulmányozzák, ismerjék meg és alkalmazzák a gyakorlatban az Első Elnökség által jóváhagyott szentírásbeli mottót. A Közös tevékenység mottójában lévő tanítás elsajátítása és megélése képes megerősíteni a hitet és a bizonyosságot, valamint egyesíteni a kvórumokat, osztályokat és családokat.

A 2018. évi mottó

Az ideji mottó arra tanítja a fiatalokat, hogyan lelhetik meg a Jézus Krisztustól jövő békességet. A Tan és a szövetségek 19:23-ban az Úr e szavakkal hív: „**Tanulj tőlem, és hallgass a szavaimra; járj Lelkem szelídségében, és békességed lesz énbenem!**” Ez erőteljes ígéret egy olyan világban, amely tele lehet bizonytalansággal és félelemmel.

E szentírásvers alkalmat ad a szülőknak, vezetőknak, mentoroknak és tanítóknak, hogy olyan mintákat tanítsanak, amelyek megerősíthetik a fiatalokat a nehéz időszakokban.

Hogyan használhatom a mottót?

A Fiatal Nők és a Fiatal Férfiak általános elnökségei arra kérnek minket, hogy tanuljuk meg ezt a verset, tanulmányozzuk a tant, és alkalmazzuk a tantételeket az életünkben. Habár mindezt egyénileg is megtehetjük, ha közösen tesszük, az egyesítheti és megerősítheti a fiatalokat és a családjukat.

Számos alkalom adódik arra, hogy a mottót a fiatalok életének részévé tegyünk. Használható családi esteken, istentiszteleti és ifjúsági hitoktatási leckékben, a fiatalok úrvacsorai beszédeinek témájaként, a Közös tevékenységek nyitógyakorlatainak gazdagítására, és központi témaként szolgálhat olyan ifjúsági tevékenységekhez is, mint például a táborok, az ifjúsági konferenciák, az összevont tevékenységek, az Új kezdetek vagy az áhítatok.

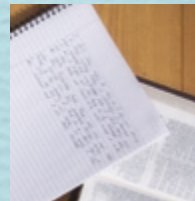
Néhány ötlet a tevékenységekhez

A következőkben leírunk néhány ötletet a Közös tevékenység témájának idejének alkalmazásához.

További ötletekért lásd a youth.lds.org oldalt.

„Tanulj tőlem!”

A Jézus Krisztusról való tanulás fontos ahhoz, hogy békességre leljünk Őbenne. Békesség és bizonyosság rejlik annak tudásában, hogy Jézus milyen, hogyan élt, és annak megértésében, hogy mit tesz értünk.

Spencer W. Kimball elnököt (1895–1985) tizennégy éves korában megkérdezték, hogy végigolvasta-e a Bibliát. „Olvastam már addigra számos könyvet, újságok képregényoldalait és könnyedebb könyveket is, vádló szívem azonban így szólt hozzám: »Te, Spencer Kimball – te még sohasem olvastad el azt a szent könyvet. Miért?»¹ Attól a pillanattól fogva Kimball elnök tudatosan törekedett arra, hogy Krisztus szavain lakmározzon” (lásd 2 Nefi 32:3).

- Érdemes lehet megkérnetek a fiatalokat, hogy vezessenek egy tanulmányozási jegyzetfüzetet, és jegyezzék fel benne, amit Jézus Krisztusról és az Ő evangéliumáról tanulnak.
- Megkérhetitek a fiatalokat, hogy fogadják el Russell M. Nelson elnök kihívását, és “kezdjé[k] el az id[ejü]k egy részét minden héten annak szentelni, hogy tanulmányoz[na]k mindent, amit Jézus mondott és tett, ahogy az [a szentírásokban] feljegyzésre került”². Az órán vagy a családi estén megkérhetitek őket, hogy számoljanak be a tanultakról és arról, miként alkalmazzák azt az életükben.

Források

- Jakab 1:22; Mózes 1
- Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága. *Liahóna*, 2000. ápr. 2.
- Russell M. Nelson: Elhozni Jézus Krisztus hatalmát az életünkbe. *Liahóna*, 2017. máj. 39–42.
- David A. Bednar: Krisztusi jellem. *Liahóna*, 2017. okt. 50–53.

„Hallgass a szavaimra!”

A Szabadító szavára való hallgatás nemcsak annak meghallását, hanem a megfogadását (vagyis az engedelmeskedést) is jelenti. Hatalmas békesség és bizonyosság származhat annak tudásából, hogy az Ő tanításaival összhangban élünk.

Amikor nyolcéves volt, Thomas S. Monson elnök úgy döntött, hogy Danny barátjával együtt tábortüzet fog rakni. Csak egy gond volt: a kiszemelt mező száraz volt, szúrós és gázos. Ekkor az ifjú Monson elnöknek eszébe ötlött valami: „Ezt mondtam Dannynek: »Egyszerűen csak le kellene égetnünk a gázt! Egyszerűen csak *kiégetjük* a gázt egy körben!« Ő készségesen egyetértett, én pedig elrohantam a házikókhöz néhány szál gyufáért. [...]

Emlékszem, ahogy elképzelttem, hogy a tűz majd bizonyára csak egy akkora területet fog felégetni, amekkorára nekünk szükségünk volt, utána pedig valamilyen varázslatos módon majd kioltja magát.

Egy nagyobb kődarabon meggyújtottam a gyufát, majd lángra lobbantottam a kiszáradt júniusi füvet.” Miután hamar rádöbrentek, hogy a tűz nem fog magától kialudni, a fiúk segítségért rohantak, és végül több óra munkával sikerült csak kioltani a lángokat.

„Danny és én is számos nehéz, de annál fontosabb leckét tanultunk meg aznap – mondta Monson elnök –, nem utolsósorban azt is, hogy milyen fontos az engedelmesség.”³

- Kérjétek meg a fiatalokat, hogy tanulmányozzák az engedelmességet a *Prédikáljátok evangéliumomat!* 6. fejezetében, beleértve a fejezet végén található tulajdonosságfejlesztő gyakorlatok engedelmességről szóló szakaszát is.
- Beszélgetsetek olyan dolgokról, amelyek elterelhetik a figyelmünket arról, hogy az Úr szavaira hallgassunk. Megkérhetitek például a fiatalokat, hogy a képernyő előtt töltött 10 perc helyett töltsenek 10 percet szentírás-tanulmányozással.
- Rendszeresen kérdezd meg a fiataloktól, hogy mit fognak tenni a tanultak nyomán.

Források

- 2 Mózes 20; Máté 5:1–12
- Engedelmesség. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 126.
- Hadley Griggs, “Ten Minutes a Day,” *Liahona*, Sept. 2017, 58–61.
- Robert D. Hales: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.” *Liahona*, 2014. máj. 35–38.

„Járj Lelkem szelídségében!”

*Tanulás és odafigyelés: ez az, amit tennünk kell.
Az Ő Lelke szelídségében járva: ez pedig az, ahogy
mindezt tennünk kell.*

Szelídek lenni azt jelenti, hogy „a becsmérést türelemmel és neheztelés nélkül elviselni”⁴, amihez erő és alázat kell. Thomas B. Marsh, a Tizenkettek Kvórumának első elnöke 1838-ban részben azért hagyta el az egyházat, mert neheztelt az egyházi vezetőkre, amiért azok nem a felesége pártját fogták egy tejjel kapcsolatos nézeteltérésben. Idősebb korában, amikor az elveszített áldásai miatt kesergett, és visszatért az egyházhoz, ezt mondta: „Gyakran szerettem volna megtudni, hogyan kezdődött hitehagyásom, s azon következtetésre jutottam, hogy minden bizonnyal elveszítettem az Úrnak Lelkét a szívemből.

„[M]érges és haragos voltam; és az Úr Lelke eltávozván, ahogy a szentírások mondják, vakká lettem.”⁵

- A Szabadító élete nem volt könnyű. Találjatok példákat a szentírásokban olyan időszakokra, amikor nehézségekkel szembesülve Jézus szelídséget tanúsított. Beszéljétek meg, hogyan alkalmazhatjuk a Szabadító példáját azokban a helyzetekben, amelyekkel napjainkban szembesülhetünk.
- Egyik módja a szelíddé válásnak, ha szolgálunk másokat. Gondoljátok át, hogy a szolgálat milyen különböző cselekedeteit végezhetnék a fiatalok, akár egyenként, akár csoportosan.

Források

- Titus 3:2–5; Moróni 8:26; Tan és a szövetségek 112:13
- Ulisses Soares: Légy szelíd és alázatos szívű. *Liahóna*, 2013. nov. 9–11.
- Neal A. Maxwell, “Meekness—A Dimension of True Discipleship,” *Ensign*, Mar. 1983, 70–74.

„Békesség lesz énbennem”

A békesség mindenkinek mást és mást jelenthet: a gyógyulás lehetőségének reményét; bizonyosságot, hogy van kiút a nehéz helyzetekből; vagy megnyugvást, hogy a helyes ösvényen vagyunk.

- Találjatok történeteket a **Mormon.org/easter** oldalon, illetve a mostani lapszám 60. és 63. oldalán arról, hogyan találtak mások békességet Krisztusban. Ti miként lertetek már békességre?
- Érdekes lehet megnéznetek a Békesség Hercege című 2017-es húsvéti rövidfilmet a mormon.org/hun/husvet oldalon. Megkérhetitek a fiatalokat, hogy osszák meg a rövidfilmet az interneten, és írjanak mellé egy bizonyosságot arról, hogyan találtak békességet Krisztusban.

Források

- János 14:27; Filippibeli 4:7
- W. Christopher Waddell: A békesség mintája. *Liahóna*, 2016. máj. 90–93.
- Quentin L. Cook: Személyes békesség: az igazlelkűség jutalma. *Liahóna*, 2013. máj. 32–36. ■

JEGYZETEK

1. Spencer W. Kimball, “Read the Scriptures,” *Friend*, Dec. 1985, elülső belső borító; lásd még “What I Read as a Boy,” *Children’s Friend*, Nov. 1943, 508.
2. Russell M. Nelson: Proféták, vezetés és isteni törvény. (Világmeletti áhítat fiatal felnőtteknek, 2017. jan. 8.), broadcasts.lds.org.
3. Vö. Thomas S. Monson: Az engedelmség áldásokat eredményez. *Liahóna*, 2013. máj. 89–90.
4. Lásd *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), “meekness,” merriam-webster.com.
5. Thomas B. Marsh, in *Journal of Discourses*, 5:206–7 (lásd még “The Faith and Fall of Thomas Marsh,” in *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride and James Goldberg, eds. [2016], 57–59).

ÖSSZEÜLNI tanácskozni

NAGYOBB ERŐT HOZNI
A MELKISÉDEKI PAPSÁGI
ÉS A SEGÍTŐEGYLETI
GYŰLÉSEKBE

Előszó: M. Russell Ballard elder a Tizenkét Apostol Kvórumából
Apostoli szolgálatom során gyakran hangsúlyoztam, milyen erő rejlik a tanácsokban, és mennyire fontosak ezek – legyen szó akár cöveki, egyházközségi, segédszervezeti vagy családi tanácsokról. Hiszek abban, hogy a tanácsokon keresztül végzett munka jelenti a leghathatósabb módot a valódi eredmények eléréséhez.

Ebben a hónapban néhány egyszerű, de fontos változtatás kerül bevezetésre abban a tananyagban, melynek alapján a melkisédeki papság kvórumai és a segítőegyletek tanulni fognak a saját vasárnapi gyűlésükön. Az élő próféták szavainak tanulmányozásán túl – ami mindig a legutóbbi konferencia alapján történik – tanácskozni is össze fogunk ülni (lásd T&S 107:89), hogy megbeszéljük a minket érintő kérdéseket és szükségleteket.

Miközben megtanulunk eredményesebben együtt tanácskozni, Isten meg fog áldani minket a kinyilatkoztatás és értelem növekvő áradatával, valamint nagyobb hatalommal munkája elvégzéséhez.

Írta: Michael Magleby

A Tananyag, Papsági és Családi Osztály igazgatója

E világ megalkotása előtt Mennyei Atya tanácsok segítségével végezte a munkáját (lásd T&S 121:32). Isten népe már Ádám és Éva óta tanácsokban tudakolja az Ő akaratát. Mi több, Isten saját magát is úgy nevezte, hogy a „Tanácsadás Embere” (Mózes 7:35). Ezen adományozási korszak korai időszakában Joseph Smith nekilátott visszaállítani „a tanácsok ősi napokban meglévő

rendjét”¹. Az egyházat ma minden szinten tanácsok irányítják.

Az elmúlt hónapokban az egyház általános vezetői közösen tanácskoztak a melkisédeki papság és a Segítőegylet vasárnapi gyűléseinek megerősítéséről. Ennek eredménye a *Jöjj, kövess engem! – A melkisédeki papsági és a segítőegyleti gyűlések számára* elnevezést viselő tananyag, amely fokozottan használja az általános konferenciák üzeneteit, a tanácsok hatalmát pedig kiterjeszti a papsági kvórumainkra és segítőegyleteinkre is.

„Sok jót tettünk ott is, ahol eddig álltunk – mondta Christoffel Golden elder a Hetvenektől, aki segített levelezni ezt a változást. – Az Úr azonban azt akarja, hogy lépjünk előre. Annak eredményeképpen lesz majd haladás, hogy most átállunk az élő próféták szavainak tanulmányozására és arra, hogy összeüljünk tanácskozni.”

A Segítőegylet általános elnöksége és a Hetvenek tagjai nemrégiben találkoztak, hogy megbeszéljék, a tanácskozás miként segíti elő a kinyilatkoztatást, növeli az egységet és eredményez erőt. A következő tantételeket javasolták, tudva, hogy ti majd ezekre az elképzelésekre építve felfedezitek a saját magatok, az egyházközségetek, illetve gyülekezetetek, valamint a kvórumotok vagy segítőegyleteitek számára megfelelő megoldásokat.

A célban rejlő erő

„*[M]iként összegyűltetek... és ezen dolgot illetően egyetértetek, és nevemben kérdeztétek az Atyát, aszerint megkapjátok*” (T&Sz 42:3).

A tanácsok olyan csatornák, melyeken keresztül „közösen keressük az Úr akaratát”². Más szavakkal szólva, nem elég csupán ötleteket megosztani – a közös tanácskozás révén a kinyilatkoztatást segítjük elő, hogy megtudhassuk, mit szeretne az Úr, mit tegyünk az adott helyzetben. Nagyobb eséllyel lesz részünk ilyen kinyilatkoztató élményekben, ha észben tartjuk a következőket:

1. *Összpontosítás – kezdjétek egy konkrét, jelentőségteljes témával vagy szükséglettel!* Amikor egyetlen témára vagy szükségletre összpontosítunk, azzal növeljük az esélyét annak, hogy jelentős haladást érijünk el. Az összpontosítás abban is segít, hogy túltekintessünk a látható tüneteken („mi történik”), és igyekezzünk megérteni az eredendő okokat („miként van hatással az emberekre, és miért”). Például tanácskozhatunk arról, hogyan mentoráljuk a fiataljainkat, és miként tereljük őket a menny felé, ahelyett, hogy arról beszélgetnénk, hogy mennyi időt töltenek a fiatalok a képernyő nézegetésével.

2. *Megközelítés – fogalmazzátok meg a témát vagy a szükségletet kérdésként!*

A kérdésként megfogalmazott téma tanbeli meglátásokat eredményezhet. Megkérdezhetjük: „Miként kezelhetnénk a helyzetet segítőkész, gyógyító módon?” vagy „Mely tant kellene jobban megértenünk ahhoz, hogy segítségünk legyen a kérdés megoldásában?”

3. *Hatalom – törekedjétek kinyilatkoztatásra!* Habár a tanácsok akár ötletelhetnek is a megoldások felől, a céljuk az, hogy megtudják, mi Isten akarata, nem csupán az, hogy felsorolják a bevált gyakorlatokat, vagy azt mondják, hogy „a legutóbbi egyházközségemben így és így csináltuk”. David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy nem gyűlésekre, hanem kinyilatkoztatásokkal teli élményekre van szükségünk.³ A közös tanácskozás olyan erőteljes megoldásokat hoz felszínre, amelyek cselekvéshez vezetnek.

A részvételben rejlő erő

„*Jelöljétek ki magatok között egy tanítót, és ne legyen mindenki egyszerre szóvivő, inkább egyszerre egy valaki beszéljen, és mindenki hallgassa a beszédét, hogy miután mindannyian szóltak, mindenki épülhessen mindenki által, és hogy minden embernek egyenlően lehessen kiváltsága*” (T&Sz 88:122).

A tanácsokban egyedi módon ötvöződik az egyének és a szervezet (egyházközség vagy gyülekezet) érdeke, különösen akkor, ha a résztvevők megértik a következőket:

1. *A tanács minden egyes tagjának kulcsfontosságú szerepe van.* A tanács tagjai legyenek tevékeny résztvevők, de ne uralják a tanácsot. Ahogy Pál tanította: „Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: Nincs rád szükségem; vagy viszont a fej a lábaknak: Nem kellett nekem. Sőt sokkal inkább, a

melyek a test legerőtelenebb tagjainak látszanak, azok igen szükségesek” (1 Korinthusbeliek 12:21–22).

2. *A tanács tagjai a világosság gyarapítására törekednek.* Joseph Smith próféta azt tanította, „hogy minden ember, minekelőtte a tanács elébe megfontolásra beadandott bármely pontokban tiltakozást kívánna előterjeszteni, győződjön meg afelől, hogy annak tárgyára inkább képes fényt vetni, mintsem arra nagyobb homályt vonni, s hogy tiltakozása igazlelkűségben alapuljon.”⁴

3. *A tanács tagjai arra törekednek, hogy egységesek legyenek.* Eltérő megközelítésük ellenére a tanács tagjai egységesen törekednek arra, hogy „útmutatást kap[ja]nak a Szentlélektől”⁵. Joseph Smith az egyik tanácsgyűlésen kijelentette, hogy „kinyilatkoztatásban és a menny áldásaiban való részesüléshez mitőlünk Istenre irányoztatott elme s a hitnek gyakorlása, továbbá szíveinknek szintúgy, mint elméinknek eggyé tétele szükségeltetik.”⁶

A cselekvési tervekben rejlő erő

„[M]inden ember cselekedhet[i] az eljövendőt illető tan és tantétel terén, azon erkölcsi önrendelkezés szerint, amelyet neki adtam” (T&Sz 101:78).

Dolgavégezetlen az a tanácsgyűlés, amely nem készít tervet a kapott kinyilatkoztatásnak megfelelő cselekvésre. Javasolt felkérni a tanács résztvevőit, hogy kötelezzék el magukat bizonyos konkrét lépések mellett. „A tanácsgyűlések végére legyen feladatokat – mondta Jean B. Bingham nőtestvér, a Segítőegylet általános elnöke. – A legfontosabb munka két gyűlés között zajlik.”

A vezető a tanácsgyűlést a megértés és egyetértés irányába tereli, majd zárásként feladatokat szab ki és jegyez fel, későbbi utókövetés céljából. Amint azt Sharon Eubank nőtestvér, a

Segítőegylet általános elnökségének első tanácsosa hozzátette: „A hatalom bennünk van. Amikor elkötelezzük magunkat a cselekvés mellett, az Úr megszenteli erőfeszítéseinket (lásd T&Sz 43:9). A feladatok önkéntes vállalása és későbbi visszajelzése a szövetségben való cselekvés veleje.”

A vezető szerepe

„[A] prédikátor nem volt jobb a hallgatónál, és a tanító sem volt semmivel jobb a tanulónál; és így mindannyian egyenlők voltak” (Alma 1:26).

Tanácsgyűléseink jobbá tétele érdekében a vezetés világi módjai kerülendők. Az Úr királyságában a vezető „mindenkinek szolgája” (Márk 10:44). Ily módon a tanácsgyűlés vezetője is – legyen akár elnöklő felhatalmazott, akár tanító – segít a témánál maradni, de nem ő áll a középpontban. Kerüli, hogy az ő véleménye uralja a beszélgetést, és nem is alakítja ki az álláspontját, amíg a tanács nem mondott véleményt.

A tanács vezetője fontos szerepet játszik a cél kijelölésében, a beszélgetés elősegítésében, valamint abban, hogy a résztvevőket felkérje, hogy kötelezzék el magukat bizonyos lépések megtételére. A tanács jobban működik akkor, ha a vezetője odafigyel, irányt mutat, felkér, védelmez és visszaigazol.

1. *Odafigyelés.* A jó vezetők a beszélőre és a Szentlélekre egyaránt figyelnek. „Úgy hiszem – jelentette ki Bednar elder –, hogy a tisztánlátás ajándéka hathatósabban érvényesül, amikor figyelünk, mint amikor beszélünk.”⁷

2. *Iránymutatás.* A vezető irányítja a beszélgetést, lehetővé téve a gondolatok megfogalmazódását. Szükség esetén a vezető új keretbe helyezi a beszélgetést, vagy szeretetteljesen új irányt szab annak.

3. *Felkérés.* Az Úr szíjjelhinti a tanács tagjai között a kinyilatkoztatást.

Ha mindenki – még a tartózkodóbb résztvevő is – felkérést kap a gondolatai megosztására, az növeli az esélyét annak, hogy kiderítsék az Úr szándékát.

4. *Védelmezés.* A tanács vezetője olyan környezetet teremt, ahol biztonságos és helyénvaló módon lehet eszmecsere-t folytatni. Ennek során gondos figyelmet fordít azokra, akik megosztják a gondolataikat, védelmet nyújtva a bírálattal és ítélkezéssel szemben. Az érzékeny témák gondos irányítást igényelnek. A bizalmas ügyek azok is maradnak.

5. *Visszaigazolás.* Miközben a résztvevők megosztják a gondolataikat és elképzeléseiket, a vezető visszaigazolja az elhangzottakat: köszönetet mond és összeköti a kapcsolódó elképzeléseket. Az ilyen visszaigazolás segít a résztvevőknek abban, hogy magukénak érezzék a

kinyilatkoztatás folyamatát, és erőfeszítést tegyenek annak érdekében, hogy valóban hasznosan járuljanak hozzá a tanácskozáshoz.

Új tananyag, új elköteleződés

Az új évvel és az új tananyaggal együtt beköszönt az elköteleződés új korszaka is. Megáldattunk Jézus Krisztus visszaállított evangéliumával. Felelősségünk és kiváltságunk, hogy az Ő iránymutatását kérjük és az Ő munkáját végezzük. Ezen előrelépés a vasárnapi melkisédeki papsági és segítőegyleti gyűléseink terén nemcsak arról szól, hogy átveszünk egy-egy leckét a munkáról, hanem összeülünk tanácskozni, és elősegítjük az igazlelkű cselekvést – olyan cselekvést, mely „sok embert [juttat el] Sionba... az örök öröm dalaival” (T&Sz 66:11). ■

JEGYZETEK

1. Joseph Smith, in “Minutes, 17 February 1834,” josephsmithpapers.org.
2. 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* (2010). 2.4.4.
3. Lásd David A. Bednar in Panel Discussion (Világmetretű vezetőképző gyűlés, 2010. nov.), broadcasts.lds.org.
4. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 94.
5. 2. kézikönyv, 3.3.2.
6. Joseph Smith, in “Minutes, 27–28 December 1832,” 3, josephsmithpapers.org.
7. David A. Bednar in Panel Discussion.

MI LESZ MÁSKÉNT A MELKISÉDEKI PAPSÁGI ÉS A SEGÍTŐEGYLETI GYŰLÉSEKEN?

Minden hónap első vasárnapján az elnökség egyik tagja vagy egy csoportvezető vezeti a beszélgetést a melkisédeki papság és a Segítőegylet gyűlésein. E gyűlések tanácsgyűlések, melyek során „okulunk és épülünk” (vö. T&Sz 43:8), miközben közösen tanácskozunk a gondokról és szükségletekről. E beszélgetések cselekvést – egyéni és közös cselekvést – eredményeznek.

A többi vasárnapon beszámolunk és utókövetést végzünk a korábbi beszélgetésünk és a feladataink függvényében. Szükség szerint új feladatokat szabunk ki és jegyzünk fel. Az e gyűlések során folytatott beszélgetések az általános konferencia üzeneteiben tanított tanra, valamint az egyházi vezetők által kiválasztott különleges témákra összpontosítanak, levezetésük pedig az elnökség valamelyik tagjának, egy csoportvezetőnek vagy egy elhívott tanítónak a feladata. Az e beszélgetések során megtapasztalt érzéseink egyéni cselekvésre és változásra készítenek bennünket.

Írta: M. Russell
Ballard elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

A család

ÖRÖKKÉVALÓ FONTOSSÁGA

A templomok nagyon fontosak az utolsó napi szentek számára, mert azokban a házaspárokat az időre és az örökkévalóságra adják össze, nem csupán addig, míg a halál el nem választja őket. Amint azt a Család: Kiáltvány a világhoz révén az egyház 23 évvel ezelőtt kinyilvánította, „a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló rendeltetésére vonatkozó tervében”¹.

E tan megmagyarázza a családot illetően elfoglalt erőteljes álláspontunkat. Abban is hiszünk, hogy mindenki felé kötelesek vagyunk megértéssel, szeretettel és együttérzéssel fordulni. A beszédem első része annak a tanbéli okaira fog összpontosítani, hogy a hagyományos családok miért játszanak olyan fontos szerepet az egyházunkban. Másodsor, el fogom magyarázni a családot, illetve a vallásszabadságot övező vallási érzékenység közti összefüggéseket. Végül pedig néhány vezérlő elvet fogok javasolni arra vonatkozólag, hogy miként fordulhatunk a körülöttünk lévők felé, minden félreértés vagy nézeteltérés ellenére is.

E beszédében, mely a Családok IX.

Világkongresszusán hangzott el

Salt Lake Cityben, M. Russell

Ballard elder elmondta, hogy azok-

nak, akik hisznek a hagyományos

házasságban, minden lehetséges

támogatásra szert kell tenniük a

hitük, a családjuk és a szabadsá-

guk megvédelmezése érdekében.

Az egyház hitelvei a családot illetően

Annak érdekében, hogy összefüggéseibe helyezzem az egyházunk családra vonatkozó hitelveit, szeretném a gyermekeink által gyakran énekelt, Mennysorság szívében című dal szövegét idézni. E dal felvázolja, honnan jöttünk, miért vagyunk itt, és hová tartunk. Ezt az utolsó napi szentek a szabadítás tervének nevezik, amely Mennyei Atyánk örökkévaló terve.

*Mennysország szívében volt egykor szép otthonom,
Hol egymást szerette mindenki, azt is tudom.*

*Jó Atyánk élénk tárt egy csodálatos tervet,
Mely által az ember örökké Vele élhet.*

*Mennyei Atyánk egy szerető Megváltót kért,
Aki az életét adja majd bűneinkért.*

*Volt egy, ki jó Atyánk dicsőségére vágyott,
De Jézus szólt: „Legyen meg a Te akaratom.”*

*Az Atya választott, elküldte Jézust hozzánk,
Eljött a Messiás, legyőzte Ő a halált.*

*Mily szép lesz életünk, ha Vele élhetünk már
A mennyben, ahol majd jó Atyánk karjába zár.²*

E dal sorait emlékezetünkben tartva hadd magyarázzam meg a szabadtársulat tervének néhány fontos elemét, melyek kihangsúlyozzák saját és családunk halhatatlanságát és örökkévaló természetét.

Ezen életet megelőzően Istennel éltünk, aki a mi Mennyei Atyánk. Ő a mi lelkünk szó szerinti Atyja, mi pedig az Ő lélekgyermekai vagyunk. Ebből következik, hogy mindenki, aki erre az életre születik, lelki fivére és nőtestvére egymásnak.

„Isten végső célja – az Ő munkája és dicsősége – az, hogy lehetővé tegye mindannyiunk számára azt, hogy minden áldását élvezhessük.” Az a választásunk, hogy engedelmessé válunk-e az Ő parancsolatainak vagy sem, meghatározza örökkévaló sorsunkat. „Isten tervének középpontjában Jézus Krisztus áll. Engesztelés[e] által Jézus Krisztus eleget tett Atyja céljának, és mindannyiunk számára lehetővé tette, hogy a halhatatlanságot és örök életet élvezzük.”³ A házassági és családi kötelekeket pap-sági felhatalmazás rögzíti, hogy azok a síron túl is kitartsanak, amennyiben „az időre és mind az örökkévalóságra” kötünk házasságot a templomban (T&Sz 132:7).

Remélem, hogy e rövid áttekintés segíteni fog Önöknek megérteni, milyen szorosan kapcsolódik hitrendszerünk a hagyományos családhoz. A társadalom, a jog és a közfelfogás változhat, de a társadalom által megalkotott család nem helyettesítheti és nem is fogja helyettesíteni Istennek az Ő gyermekei számára megszabott céljait és tervét.

A mai világban, ahol a házasság és a gyermekek egyre inkább a partvonalra szorulnak, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nem áll egyedül, amikor a

hagyományos családot az egyik legfontosabb tanbéli alkotóelemeként határozza meg.

Ferenc pápa ezt mondta: „Ő [vagyis Isten] boldogságra alkotta a férfit és a nőt; hogy osztozzanak utazásuk során valakivel, aki kiegészíti őket; hogy megéljék a szeretet csodálatos élményét: hogy szeretetet adnak és kapnak, és látják szerelmüket gyümölcsözőre fordulni a gyermekekben.”⁴

A Déli Baptista Egyház kijelentette: „A házasság egyetlen férfi és egyetlen nő egyesülése egy életre szóló, szövetség szerinti elkötelezettségben. [...] A férj és a feleség egyenlő értékkel bír Isten előtt, minthogy mindketten Isten képmására lettek teremtve.”⁵

Az örökkévaló családra vonatkozó tanbéli hitelveink, valamint más tekintélyes keresztény vezetők állásfoglalásai megkönnyítik annak megértését, miért vagyunk annyira elkötelezettek a hagyományos család ápolása, védelmezése és előmozdítása iránt.

A vallásos nézetek szekuláris támasza

Vannak, akik úgy vélik, hogy az efféle tanok és kijelentések csupán észszerűtlen vallásos vélemények. Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága azonban nagy hangsúlyt fektetett arra 2015 júniusában, amikor elismerte az azonos neműek házasságát, hogy kifejtse, miszerint lehetnek őszinte szándékú és észszerűen gondolkodó emberek, akik más véleményen vannak:

„A házasság szent azok számára, akik a vallásuk szerint élnek...”

A korokon, társadalmakon és felekezeteken átívelő vallási és filozófiai művekben, valamint a művészet és az irodalom minden formájában rengeteg előfordulását látjuk a házasság szépségének. Méltányos és szükséges annak kimondása, hogy ezen előfordulások alapja az a felfogás, hogy a házasság két ellentétes nemű ember egyesülése. [...]

Nézetük szerint a házasság a maga természetéből adódóan a férfi és a nő nemi eltérést hordozó egyesülése. E nézetet régóta vallották és ma is jóhiszeműen vallják észszerűen gondolkodó és őszinte szándékú emberek, itthon éppúgy, mint szerte a világon.”⁶

A Legfelsőbb Bíróság helyesen ismerte fel, hogy világ-szerte sok őszinte szándékú és észszerűen gondolkodó ember van, aki továbbra is elismeri a hagyományos házasságot.

Hit, család és szabadság

Annak megértését követően, hogy észszerűen gondolkodó és őszinte szándékú emberek tekinthetnek úgy a házasságra, mint ami csak két ellenkező nemű egyén között jöhet létre, a nyilvánosságban teret kell adni, a vallásszabadság révén pedig védelmet kell nyújtani az ilyen nézeteknek. Mi több, mivel a vallásos hit hatással lehet arra, ahogy a hívők magát az élet célját értelmezik, az ilyen nézetek azt is befolyásolni fogják, ahogy a társadalommal érintkeznek.

Ide kapcsolódik az a fiatal gyermekekről szóló hír, akiknek a tanítója felolvasott egy mesét két egymásba szerető hercegről. A pedagógus bármiféle előzetes figyelmeztetés vagy értesítés nélkül adta le ezt az anyagot. A szülők kérését, miszerint legközelebb értesítsék őket, amennyiben a történetet újra fel kívánják olvasni, az iskola elutasította.⁷

Valóban kárt okozott volna az iskola vezetőségének, ha megengedik a szülőknek, hogy elvigyék a gyermekeket arra az időre, amikor az iskolában a hitelveikkel ellentétes anyagot tanítanak? Az iskola ezzel a döntéssel mintha közvetlen támadást intézett volna a szülők azon szerepe ellen, melyet a saját gyermekeik nevelésében játszanak.

Szélsőséges időköt élünk. A közös megegyezés gyakran nehéznek és távolinak tűnik. Hallunk történeteket olyan emberekről, akik megpróbálnak hűek maradni a saját

mércéjükhöz, hogy aztán elvakultsággal és intoleranciával vádolják vagy észszerűtlenül aránytalannak tűnő büntetéssel sújtásák őket.

A világ mintegy 200 országának zöme, köztük az Amerikai Egyesült Államok is elismerte a szülők kiváltságát gyermekeik tanítására, amikor aláírták a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát. E szerződés 18. cikke leszögezi: „[A] részes állam[ok] kötelezik magukat a szülők... ama szabadságának tiszteletben tartására, hogy gyermekeik vallásos és erkölcsi nevelését saját meggyőződésüknek megfelelően biztosítsák.”⁸

E nemzetközi emberi jogi védelem összhangban van az egyház álláspontjával, amely a családkiáltványban így szerepel: „A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék... , arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, [és] betartsák Isten parancsolatait... A férjek és feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért.”⁹

Úgy tűnhet, hogy az árral szemben úszunk, ám a hagyományos házasságra vonatkozó nézeteink fenntartása széles körű támogatást tudhat maga mögött. Csupán néhány forrást említek ezek közül, bár ennél jóval több van.

Minden lehetséges támogatásra szert kell tennünk felekezeteink, családjaink és szabadságjogaink megvédelmezése érdekében. Vannak olyan egyének, akik tevékenyen

igyekeznek megfosztani bennünket e jogoktól. Sajtóhírek szerint dollármilliókat költöttek arra, hogy megszüntessék a vallásszabadság védelmét az Amerikai Egyesült Államokban.¹⁰

Úgy vélem, hogy az ilyen fenyegetéseket illetően Dallin H. Oaks elder – szintén a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja – fogalmazott a legjobban: „Még amikor igyekszünk szelídnek lenni és kerülni a viszálykodást, akkor sem szabad megalkuvónak lennünk az általunk megértett igazságok terén, és nem szabad felhígítani azokat. Nem adhatjuk fel az álláspontunkat és az értékeinket.”¹¹

Ha a velünk szemben állók őszintén elkötelezettek a sokféleség és egyenlőség értékei mellett, akkor bizonyára együtt fogunk tudni munkálkodni azon, hogy közösen együttérzésre és békességre leljünk. Egyesek hitének ráerőltetése másokra – amint az azokkal a gyermekekkel is történt, akiknek a szülei akarata ellenére olvasták fel azt az anyagot – csökkenti a sokféleséget és félrebillenti az egyenlőség mérlegének serpenyőit. A közös meggyegyzés megtalálásával, és a szeretet Isten minden gyermeke – a mi fivéreink és nőtestvéreink – felé történő tolmácsolásával az eszmék és hitelvek békés, sokszínű szövetét alkothatjuk meg.

Vezérlő elvek az egymás iránti szeretetet illetően

Most, hogy vázoltam a hagyományos házasság fontosságát és azt, hogy muszáj megvédelmeznünk a jogainkat, hadd magyarázzam el, miért kell baráti kezet nyújtanunk azok felé, akikkel nem értünk egyet. Jézus Krisztus ezt parancsolta:

„Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, a kik titeket gyűlölnék, és imádkoztatok azokért, a kik háborgatnak és kergetnek titeket;

Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai” (Máté 5:44–45).

Mint ahogy azokat a családtagjainkat sem közösítjük, közösíthetjük ki, akikkel nem értünk egyet, éppen úgy azokat sem közösítjük, közösíthetjük ki, akiknek tőlünk eltérő a kinézete, a gondolkodása vagy a cselekedetei. Akkor vagyunk a legemberségesebbek, ha szeretetet és kedvességet tanúsítunk Isten minden gyermeke iránt. Akkor mutatjuk meg tanítványi mivoltunkat, amikor elutasítjuk a harsogó hangokat, amikor elutasítjuk a gúnyolódó címkézést, és amikor úgy veszünk részt a nyilvánosságban, hogy a kölcsönös megértés és tisztelet révén méltányos megoldásokra törekszünk.

Az egyház nemrég támogatott egy törvényt, amely az LGBT közösség aggályai és a hagyományos vallási érzékenységgel bírók aggályai között teremt egyensúlyt. A

törvény védelmet nyújt az LGBT identitású személyeknek a nemi irányultságuk miatt történő elbocsátás, illetve lakhatási diszkrimináció ellen. Ez a nagyszabású törvény ugyanakkor védi a vallási lelkiismeretet és a mély vallási meggyőződés gyakorlásához való jogot is.¹²

A felek egyike sem ért el mindent, amit szeretett volna, de az LGBT közösséggel és a utah-i törvényhozással folytatott közös munkánk úgy csökkentette a közösségeinkben jelen lévő megosztottságot, hogy közben nem kellett engedni a kulcsfontosságú elvekből.¹³ Szerethetjük úgy is egymást, hogy nem engedünk a személyes isteni eszményeinkből. Ráadásul úgy is hangot adhatunk ezen eszményeknek, hogy közben nem szorítunk ki másokat.

Jézus Krisztus tökéletes példát mutatott a mások iránti szeretetre. Csupán néhány órával azelőtt, hogy belekezdett volna a mindegyikünk bűneiért való imádkozásba, találkozott az apostolaival, hogy fogyasszanak a húsvéti ételekből – az utolsó vacsorájából –, és hogy átadja nekik végső utasításait, melyeket a halandóságban adni fog. Tanításai között volt egy felkavaró, életeket megváltoztató kijelentés: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szeretlek titeket, úgy szeressétek ti is egymást” (János 13:34).

Úgy is szólhatunk konkrétan és szenvedélyesen a férfi-nő házasság előnyeiről, hogy közben nem vagyunk tiszteletlenek, és nem okozunk sebet az azoknak, akik másként gondolják. Függetlenül a hitelvektől vagy a gyakorlattól, fivéreként és nőtestvéreként arra kellene törekednünk, hogy megértsük egymást. Ne feledjük, hogy élünk akár házasságban, akár egyedül, végső soron mindegyikünk Isten nagyszerű tervének egy egyedi részét alkotja.

Összefoglalás

Joseph Smith prófétát és a bátyját, Hyrumot, 1844. június 27-én gyilkolta meg az összesereglett tömeg, miközben állami őrizet alatt álltak. Az ő vértanúságukat követően üldöztetés és lincselő csoportok fenyegették az egyház tagjainak életét, akik eközben a Nauvoo templom felépítésén dolgoztak. Ennek ellenére egyre csak haladtak előre, bár tisztában voltak vele, hogy ott kell majd hagyniuk a templomot. Mielőtt a csőcselék elűzte őket, éjjel és nappal is templomi szertartásokon vettek részt, hogy szent ígéreteket tegyenek, amelyek örökkévalóan egyesítették családjukat.¹⁴

A Sóstó-völgybe vezető vándorlás során a dédszüleim – mind az anyai, mind az apai oldalról – óriási árat fizettek

szenvedés és nélkülözés formájában. A pionír családokat halál szakította szét, és bár gyermekeket, házastársakat, szülőket, nagyszülőket és barátokat temettek el a nyugatra vezető kietlen útjuk során, egyre csak haladtak előre.

Hitük, melyet a minket szerető Mennyei Szülők által készített tervbe vetettek, adott nekik bátorságot a hatalmas kihívásokhoz. Olyan helyet kerestek, ahol az üldöztetés veszélye nélkül nevelhetik gyermekeiket Isten szeretetére és szolgálatára. Köszönöm, hogy bejárták ezt az utat előttünk.

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tana és hitrendszere szó szerint a családdal kezdődik és végződik. Megismétlem, amit korábban mondtam: hiszünk abban, hogy e földi élet előtt már Isten halandóság előtti lélekcsaládjának tagjaiként éltünk, és hogy Mennyei Szülők gyermekeiként itt a földön fel kell készülnünk azon áldások elnyerésére, melyek meg lettek ígérve az Isten parancsolatait betartó embereknek.

E tudás mindegyikünket felkészíti arra a napra, amikor meghalunk és – Isten szent jelenlétébe való visszatérésünkkor – bizonyossággal megismerjük szármunkra készített tervének teljes célját. Ezért hát a családkiáltványban foglaltaknak megfelelően: „Felhívjuk mindenhol a felelős polgárokat és kormánytisztviselőket, hogy támogassák azokat a lépéseket, melyek célja a családnak mint a társadalom alapegységének a fenntartása és megerősítése.”¹⁵ ■

Egy 2015. október 27-én elhangzott beszéd alapján.

JEGYZETEK

1. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
2. Mennysorság szívében. *Gyermekek énekeskönyve*, 142.
3. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008), 48.
4. “Pope Francis’s Homily at the Family Synod’s Opening Mass,” *Catholic Herald*, Oct. 4, 2015, catholicherald.co.uk.
5. “Basic Beliefs: Family,” Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. *Obergefell et al. v. Hodges*, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. Lásd “Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale,” NPR, Apr. 27, 2006, npr.org.
8. A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, 18. Cikk, net.jogtar.hu.
9. A család: Kiáltvány a világhoz. 129.
10. Lásd Kevin Jones, “LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years,” *Catholic News Agency*, July 29, 2015, catholicnewsagency.com.
11. Dallin H. Oaks: Szeressünk másokat, és éljünk együtt a különbségekkel! *Liahóna*, 2014. nov. 26.
12. Lásd Dennis Rombo, “LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill,” *Deseret News*, Mar. 4, 2015.
13. Lásd “Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections,” Mar. 4, 2015, mormonnewsroom.org.
14. Lásd *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System Manual, 2003), 302–04.
15. A család: Kiáltvány a világhoz. 129.

A HIT KÉPMÁSAI

Amikor tizenéves korában Amanda élete egyre nehezebbé vált, új élményekre vágyva eltávolodott az egyháztól. Évekkel később Amanda ürességet érzett. A boldogság megtalálása egy fontos kérdéssel kezdődött.

FÉNYKÉPEZTE: CODY BELL

Amanda Jiri

Dél-Afrika, Fokváros

Mintegy nyolc éven át nem voltam tevékeny egyháztag. Ez alatt az idő alatt rossz társaságba keveredtem. Az anyukám halálos beteg volt. Nagyon magam alatt voltam, ürességet éreztem magamban. Elkezdtem törni a fejem: „Mikor voltam utoljára igazán boldog?”

Aztán visszagondoltam azokra az időkre, amikor a Fiatal Nők közé jártam. Ráeszméltem, hogy akkor éreztem magam utoljára igazán boldognak. Úgy döntöttem, hogy a következő vasárnap újra elmegyek istentiszteletre. Találkoztam a gyülekezeti elnökkel, és ráléptem a bűnbánat útjára.

Röviddel később elhívtak, hogy a Fiatal Nőknél szolgáljak. Amikor elkezdtek felmondani a Fiatal Nők alapeszméjét, azonnal eszembe jutott! Most már, amikor csak felmondom az alapeszmét, megerősítést nyerek arról, hogy az egyházban van a helyem.

BŐVEBBEN

Olvassátok el Amanda boldogság utáni kutatásának részleteit a [liahona.lds.org](https://www.lds.org/iahona) oldalon.

Tudjatok meg többet Thomas S. Monson elnöktől a <https://www.lds.org/general-conference/2016/10/the-perfect-path-to-happiness?lang=hun> oldalon arról, hogyan lelhetek boldogságra.

VÁLASZUL EGYMÁS IMÁIRA

Az Illinois Chicago Déli Misszióban töltött missziós szolgálatom már a végéhez közeledett, amikor különleges engedélyt kaptam, hogy visszalátogathassak egy korábbi területemre, és a Tremillo családdal vacsorázhaszak. Egy egész éven át szolgáltam az egyházközségükben, és közel kerülünk egymáshoz.

A vacsora alatt Tremillo testvér arra biztatott, hogy a hazaúton osszak meg legalább egy történetet a boldogságról. Azt mondta, hogy az Úr odavezet majd valakit a repülőre, akinek az én segítségemre lesz szüksége. Megígérem neki, hogy megteszem.

Onnantól kezdve egészen addig, hogy elutaztam Chicagóból, azért is imádkoztam, hogy megerősítést kapjak, miszerint az Úr elfogadja a missziós szolgálat révén meghozott áldozatomat.

Három héttel később felszálltam a hazafelé induló

repülőre. Ahogy odaértem a helyemre, a mellettem lévő ülésen helyet foglaló hölgy felnézett. „Ilyen nincs! – mondta. – Ezt nem hiszem el!”

Az első gondolatom ez volt: „Nagyszerű! Utálja a mormonokat.” Miután leültem, elmesélte nekem, hogy Kellynek hívják, és nemrég tért meg. Elmondta, mennyire boldog, hogy egy misszionárius ül mellette. Az előző útitársa egy mormonellenes illető volt, aki meglehetősen barátságatlanul fejezte ki véleményét újonnan meglelt hitével kapcsolatban. Kelly feldúlt volt, tele kérdésekkel. Előtte már válaszokért és megnyugvásért imádkozott.

Elmondtam egy imát a szívemben, majd bizonyosságot tettem az evangélium igaz voltáról, valamint Istennek a gyermekei – köztük Kelly – iránti

Ahogy odaértem a helyemre, a mellettem lévő ülésen helyet foglaló hölgy felnézett. „Ilyen nincs!” – mondta.

szerepéről. Meséltem a Tremillo testvértől kapott tanácsról is, és elmondtam Kellynek, hogy Isten kifejezetten az ő számára készítette elő ezt a különleges pillanatot.

Kelly könnyes szemmel mondott köszönetet nekem. Majd hozzátette: „Tudom, hogy jó misszionárius voltál, és hogy az Úr elfogadja az áldozatodat.” Abban a pillanatban átéreztem Isten irántam való mélységes szeretetét. Most rajtam volt a sor, hogy elérzékenyüljek. Könnyes szemmel köszönetet mondtam Kellynek, és elmondtam, hogy ő a válasz az én imáimra. Válaszoltam még néhány kérdésére, és imélcímet cseréltünk.

Aztán a gép leszállt, búcsút intettünk egymásnak, ő pedig ment, hogy átszálljon egy másik járatra. Mindig hálás leszek, amiért Mennyei Atya hajlandó volt ilyen gyengéd módon megáldani mindkettőnket. ■
Levi Kempton, USA, Arizona

ELLÁTNI A BETEG KISBABÁMAT ÉS AZ ELHÍVÁSOMAT IS

A mikor elhívtak tanácsosnak az egyházközségem Fiala Nők szervezetébe, elfogadtam az elhívást, de aggódtam amiatt, hogyan fogom tudni ellátni. Felkészületlennek éreztem magamat, és éppen egy megpróbáltatással küszködtem.

Három hónappal az elhívásom átadása előtt, veszélyeztetett terhességből született meg a kisfiam, Nicolas. Állandó orvosi ellátásra volt szüksége. Néhány héttel a születése után egy apró vörös folt jelent meg a szemhéján, és fokozatosan terjeszkedett. A gyerekorvosunk elmagyarázta, hogy egy jóindulatú daganatról van szó, amely Nicolas egyéves kora után el fog tűnni. A daganat azonban gyorsan növekedett. Átterjedt a szemüregébe, és kezelés nélkül fennállt a látás végleges károsodásának veszélye.

Meghoztuk a nehéz döntést, miszerint elkezdjük a kemoterápiát. Nicolas törekeny teste rosszul viselte a kezelést. Mindennap láza volt, folyamatosan fertőzések érték, és alacsony volt a testsúlya. Az eljárás során sokat sírt. E körülmények közepette egyre nehezebb és nehezebb lett ellátni az elhívásomat. Nem tudtam, hogyan leszek rá képes.

Szerencsére azonban a férjem támogatott. Együtt úgy éreztük, hogy

folymatnom kell. A Fiala Nők elnök is támogatott. Hithű és türelmes nőtestvér volt. Segített észrevennem a rejtett tulajdonságaimat, és segített megtalálni a szolgálattétel olyan módjait, amelyekre nem is gondoltam.

Az, hogy hetente a fiatal nőekkel voltam, segített elvonni a figyelmemet az injekciós-vizsgálatos-orvosos mindennapokról. Visszatartott attól is, hogy önsajnálatra pazaroljam az időmet, vagy hogy azon járjon az agyam, miért is történik mindez az én kis angyalkámmal. Az elhívásom áldásnak bizonyult; szinte észre sem vettük, és a kezelés máris véget ért, Nicolas pedig szépen fejlődött. Boldog és egészséges kisfiú lett belőle, tele energiával.

Mennyei Atyánk e derék leányainak szolgálata segített nekem legyőzni az alkalmatlanságérzetemet, örök barátságokat kötni, felfedezni a tehetségeimet, és fejlődni az anyaként és feleségként meglévő feladataimban.

Az Úr nem mindig veszi el tőlünk a próbatételeket, de azt teljes szívemből tudom, hogy mindig készen áll megadni nekünk az erőt, hogy megküzd-hessünk velük. ■

Ariele Queiroz Meyer Fischer, Brazília, Santa Catarina

Egyre nehezebb és nehezebb lett ellátni az elhívásomat a Fiala Nőknél. Nem tudtam, hogyan leszek rá képes.

IMA A HÁZTETŐN

Egy esős őszi napon felmentem a padlásra, és észrevettem egy beázást. Víz csöpögött két szarufa között az ácsszegek végeiről. Évekkel korábban sokszor javítottam ezt-azt az otthonomban, és soha nem féltém belevágni valami újba. Ezúttal azonban személyes gondjaim voltak és önbizalomhiányban szenvedtem. Úgy éreztem, nincs elég lelkeröm ahhoz, hogy a beázással foglalkozzak, bár tudtam, hogy muszáj még a tél beállta előtt kezdeni vele valamit.

Egy-két héttel később felmásztam a tetőre egy tapétavágó, egy gittkés és egy bitumenes réskitöltővel betárazott kinyomópisztoly társaságában. Úgy voltam vele, hogy megtalálom a beázás forrását, és befedem a nyúlós bitumennel. Viszont fogalmam sem volt, hogy hol is van ez a forrás. Kezdett elmenni a kedvem. Megálltam, és elmondtam egy imát, arra kérve az Urat, hogy irányítson a megfelelő ponthoz, ahol megszüntethetem a beázást. Azt vártam, hogy majd egyszerűen

megmutatja nekem azt a pontot. Ehelyett egyetlen szó jutott eszembe: *vizsgálódj.*

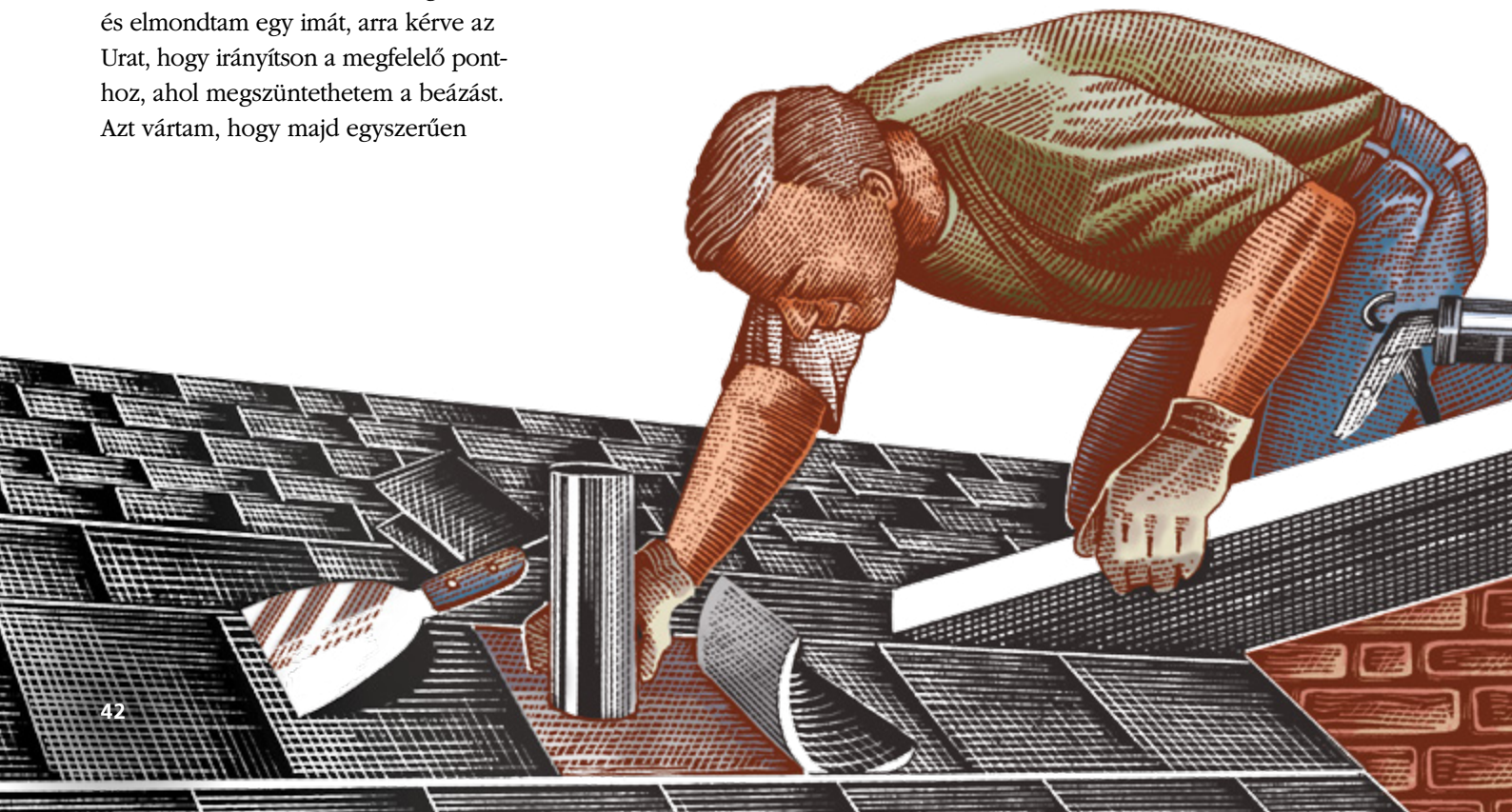
Nem ezt a választ vártam, de elkezdtem körülnézni. A tekintetem megállapodott az egyik szellőzőn. Letéptem két kis zsindelyt a szellőző mellett, és megláttam a beázás vélhető helyét. Kivágtam az előregedett, kiszáradt kátránypapírt, és bőségesen nyomtam a helyére az új szigetelőanyagból. Új zsindelyeket tettem fel, és kevesebb mint egy óra alatt végeztem is a munkával. A lehangoltságom feloldódott, és jól éreztem magam a bőrömben amiatt, amit a helyzet megoldásáért tettem. A következő eső alkalmával felnéztem a padlásra, és száraz volt!

Oliver Cowderyre gondoltam, aki „nem gondol[t] bele, csak kér[t]” (T&Sz 9:7). Hozzá hasonlóan arra

számítottam, hogy az Úr egyszerűen csak küld egy gyors választ az imámra, a részemről tett bármiféle erőfeszítés nélkül. Abba is belegondoltam, hogy mennyire feldobódtam, miután erőfeszítést tettem a helyzet tanulmányozására (lásd T&Sz 9:8) – vagyis vizsgálgódtam. Megtanultam, hogy az Úr nem fog mindent megcsinálni helyettünk. Segíteni fog nekünk, és irányt fog mutatni, de tőlünk is elvárja, hogy megtegyük azt, amire önállóan képesek vagyunk, mert ez eredményezi a személyes fejlődést. ■

Valiant K. Jones, USA, Michigan

Meg kellett találnom a beázás forrását, de fogalmam sem volt, hol keressem, hát megálltam, és elmondtam egy imát.

EDDIG TARTOTT AZ ÉLETEM?

Két gyönyörű gyermek egészséges apukája, és egy csodálatos, keményen dolgozó nő férje voltam. Jó munkám volt és rendes fizetésem. Az élet tökéletesnek tűnt, de a világom elkezdett széthullani, amikor orrgaratrákot – a fejet és a nyakat érintő, ritkán előforduló rákos megbetegedést – diagnosztizáltak nálam.

Abban az időben a püspökségben szolgáltam tanácsosként, és éppen az éves kosárlabda-bajnokságunkat tartottuk az egyházban, amikor elkezdtem nagyon rosszul érezni magamat. Elmentem orvoshoz, aki számos laborvizsgálatot követően kimondta, hogy negyedik stádiumban lévő orrgaratrákom van. Aggódtam és féltem. Azon gondolkodtam, hogy vajon mindössze eddig tartott-e az életem, és mi fog történni a családommal, ha

meghalok. Az egyetlen, amire valóban támaszkodhattam iránymutatásért és vigaszért, a Mennyei Atyához intézett ima volt.

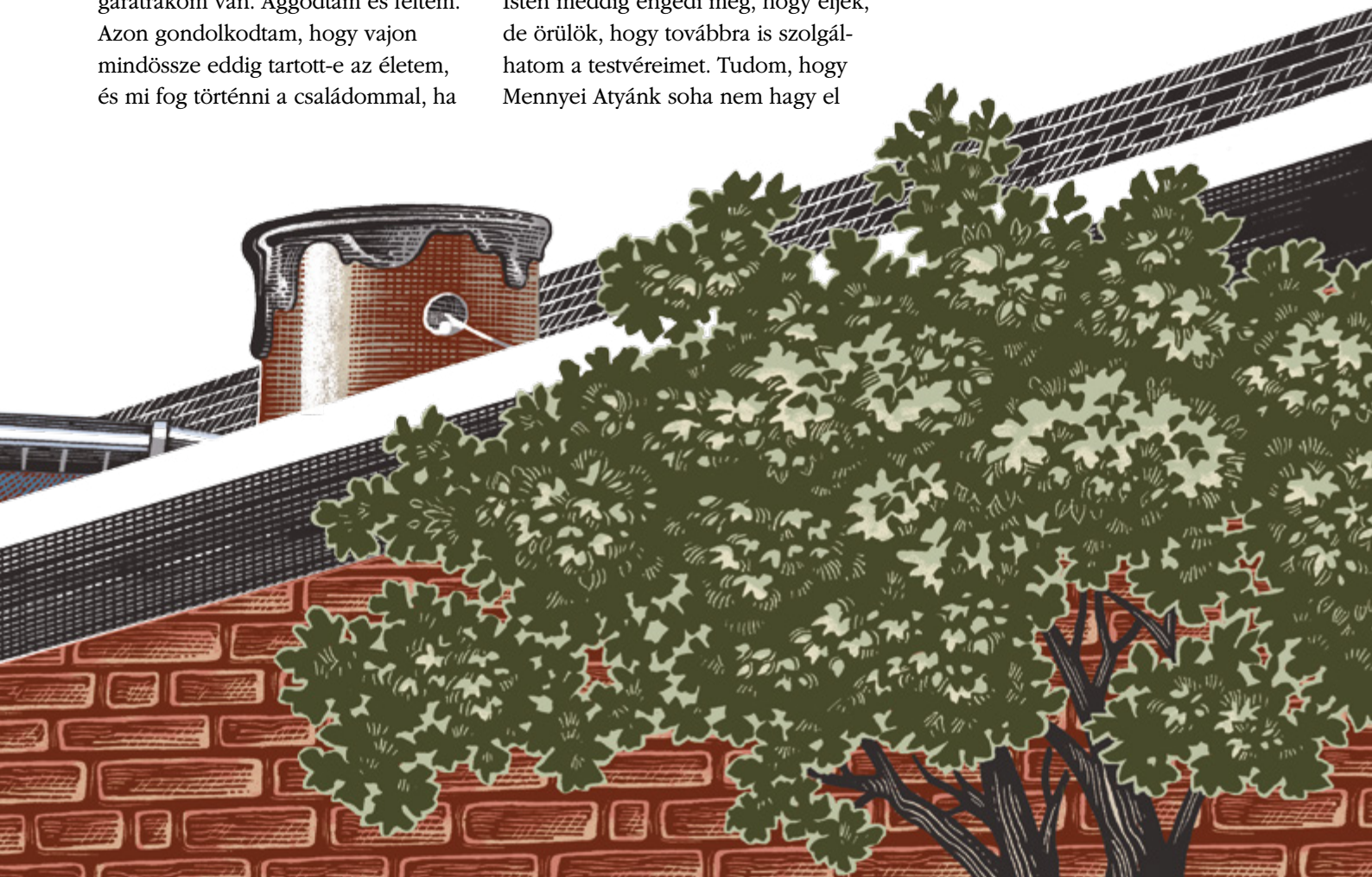
Háromnapi szakadatlan imádkozás után úgy éreztem, mintha egy szelíd hang azt suttogná: „Ne félj!”

Ettől kezdve már nem foglalkoztatott a halálfélelem. Minden más viszont továbbra is nehéz volt. Volt olyan időszak, amikor egyáltalán nem tudtam lenyelni az ételt, és az alváshoz is túl beteg voltam, de soha nem adtam fel, és Istentől sem fordultam el – Ő pedig segített nekem.

A daganat immár több mint 18 éve remisszióban van. Nem tudom, Isten meddig engedi még, hogy éljek, de örülök, hogy továbbra is szolgálhatom a testvéreimet. Tudom, hogy Mennyei Atyánk soha nem hagy el

minket és nem fordul el tőlünk. Ha pedig áldásokat szeretnénk kapni Istentől, akkor mi sem hagyhatjuk el Őt és nem fordulhatunk el Tőle. ■

Samson Ho, Kína, Hongkong

A tervezettnél korábbi hazatérés

Írta: Destiny Yarbro

A szüleim mindketten szolgáltak missziót. Kiskoromban a missziós történeteiket hallgatva arról a napról álmodtam, amikor én is teljes idejű misszionáriusként szolgáltam majd az Urat.

A missziómra való felkészülés életem egyik legbecsesebb időszaka volt. Közelebb voltam az Úrhoz, mint korábban bármikor. Megkaptam az elhívásomat, hogy a Magyarország Budapest Misszióban szolgáljak. Azzal az eltökélt szándékkal vonultam be a Provói Misszionáriusképző Központba (MKK), hogy mindent beleadok az én Mennyei Atyámért.

Hihetetlenül lélekemelő élmény volt számomra az MKK-ban töltött idő. Ahogy egyre közelebb kerültem az Úrhoz, őszinte imában ígértem meg, hogy kész vagyok bármit megtenni, amit kér tőlem, és hogy teljes szívemből szeretni fogom a magyarokat.

Az ott-tartózkodásom vége felé megbetegedtem. Egy rövid otthoni lábadozást követően lehetőséget

kaptam a magyarországi misszióm folytatására. Csodálatos tréneret kaptam Sunshine Nestor nővér személyében, aki megtanított arra, miként ismerjem fel az Úr mindennapi gyengéd irgalmasságait és csodáit.

Néhány hónap elteltével ismét megbetegedtem. Habár Nestor nővérel együtt továbbra is a tőlünk telhető legjobban munkálkodtunk, végül ismét haza kellett térnem.

Ezt úgy éltem meg, hogy cserben hagytam az Urat, mert nem szolgáltam „teljes” missziót. Meggyőződésem volt, hogy maradtak még olyan magyarok, akiket az én „dolgom” lett volna tanítani, ha nem betegedtem volna meg. Azon tűnődtem, hogy talán nincs elég hitem a gyógyuláshoz, hiszen az Úr végül is védelmezi az Ő misszionáriusait. Az *soha* nem jutott eszembe, hogy az én áldozatom az Úr felé nem az lesz, hogy másfél évet áldozok az életemből, hanem az, hogy pont azt a fajta missziót áldozom fel, amelyet elképzelve magamnak.

Ha idő előtt térsz haza a misszióból, utána is sokféleképpen lehet még szolgálni az Urat, és értelmét látni mindannak, amit teszel.

Újra értelmet találni az otthonlétben

Amikor otthon leszálltam a repülőről, nem tudtam másra gondolni, mint hogy életem legfontosabb munkáját magam mögött hagytam a misszió mezején. Időbe telt, de végül rájöttem, hogy itthon is van olyan munka, amely egyúttal az életemnek is új értelmet ad.

Nem számít, hogy milyen okból tértetek haza a tervezettnél korábban a missziótokból – döntsétek el még ma, hogy ez az élmény *előre* fog vinni

benneteket a fejlődésetekben, nem pedig hátra. Én ugyan egészségügyi okok miatt jöttem haza, de másoknak számos más oka lehet erre, beleértve a vétkeket is. Emiatt elképzelhető, hogy az alábbi ötletek közül nem mindegyik alkalmazható a ti helyzetetekben. Imádkozzatok az Úrhoz, hogy megtaláljátok a módját, miként szolgálhatjátok őt hazatérve is. Ha például véték miatt tértetek haza, és még nem vagytok érdemesek arra, hogy belépjétek a templomba, akkor is újra értelmet adhat az, ha rendszeresen sétáltok a templom kertjében, és elkötelezitek magatokat, hogy egy nap majd vissz tértek az Ő szent házába.

Amellett, hogy olvastam a szentírásaimat, imádkoztam és eljártam istentiszteletre, az alábbi lépések mindegyike létfontosságú volt a gyógyulásomhoz.

1. Kapcsolattartás

Az első lépés annak érdekében, hogy újra értelmet nyerjen az életem, az volt, hogy kapcsolatban maradtam a magyarországi szentekkel és misszionáriusokkal. Egy ideig túlkön

ülve vártam a felkészülési napokat, hogy ímélt kapjak Nestor nővértől és az MKK-s társaimtól. Bevallom, nem mindig volt könnyű a társaim missziós beszámolóit olvasni, vagy beszélgetni a magyarokkal, akik annyira hiányoztak nekem. Visszatekintve azonban rá kell jönnöm, hogy a gyógyulásomhoz elengedhetetlen volt, hogy halljak az ott zajló csodákról.

2. Online indexelés

Az öcsém – a jó beleérző képességgel rendelkező édesanyám gyengéd biztatása nyomán – rábeszélte, hogy kezdjek el indexelni. Eleinte csak azért csináltam meg egy-egy köteget, hogy leszálljon rólam, de egy nap aztán

magyar neveket tartalmazó anyakönyv jelent meg a képernyőmön. Átjárt a Lélek, és megtanította nekem, hogy továbbra is segíthetek a magyar lelkeknek abban, hogy Krisztushoz jöjjenek – csak éppen a fátyol *túloldalán!*

3. Célok kitűzése

A misszió után az összes misszió előtti életcélom elérhetetlennek tűnt a megváltozott egészségi állapotom fényében. Idővel viszont rájöttem, hogy vannak olyan célok, amelyeket fekvő is meg tudok valósítani. Az ilyen célokat, mint például a *Jézus a Krisztus* olvasását is, „vízszintes céloknak” neveztem el, és minden nap tettem a megvalósításukért.

4. Tanulmányok folytatása

A misszió előtti céljaim egyike az volt, hogy lediplomázzak. Bár a betegségem és az állandó orvosi időpontok miatt nehéz lett volna előadásokon részt vennem, apukám arra biztatott, hogy vegyek fel online órákat a Brigham Young Egyetem Independent Study [Egyéni tanulás] programjának keretein belül. Ez nemcsak hogy elérhető vízszintes célnak bizonyult, de arra is rájöttem, hogy talán többet is meg tudok valósítani a misszió előtti céljaimból, mint amennyit korábban lehetségesnek tartottam.

5. Online missziós szolgálat

Egy nap odajött anyukámhoz az egyházban az egyik nőtestvér, és megkérdezte: „Tudtad, hogy Destiny szolgálhatna online indexelési missziót is?” Ez a váratlan kérdés válasz volt az imáimra. Kilenc hónapon keresztül egyházzolgálati misszionáriusként szolgálhattam az Urat az indexelési

támogatócsoportnál. Ez olyan misszió volt, amelyben *képes voltam* szolgálni!*

6. Missziós felkészülés tanítása

Ahogy egyre ügyesebben tudtam kezelni az egészségi állapotomat, beiratkoztam egy közösségi főiskolára, miközben az online missziómat is folytattam. Ekkor felkértek arra, hogy tanítsak missziós felkészülést egy onnan nem messze található felsőfokú hitoktatási intézményben. A tanítás segített rájönnöm, hogy nem fogyatkozott meg a misszionáriusi munka iránti lelkesedésem, és még a rövid misszióm is számos olyan élménnyel tett gazdagabbá, amelyek értékesnek bizonyulhatnak a tanítványaim számára.

7. Önkénteskedés az MKK-ban

Miután az otthonomhoz közel sikeresen elvégeztem egy főiskolai félévet, Utah-ba költöztem, hogy a BYU-n tanuljak. Először még nehezemre esett úgy elsétálni az MKK mellett, hogy ne áraszsanak el az ellentmondó érzések.

Később azonban elkezdtem minden héten önkénteskedni az MKK-ban, és rájöttem, hogy gyógyírt jelent számomra, hogy találkozhatok azokkal a csodálatos misszionáriusokkal, akiket az általam annyira szeretett Magyarországra küldenek.

8. Templomi munka végzése

Edit, egy magyar nőtestvér, aki mintegy 150 000 nevet készített elő templomi munkára, megkért, hogy vigyek el ezek közül néhányat a templomba. Örömmel végeztem el a szabadító szertartásokat ezekért a magyarokért!

Fokozatos gyógyulás az Ő munkáját végezve

Életem egyik legfontosabb álma volt, hogy missziót szolgáljak, és – érthető módon – veszteségként éltem meg, amikor a vártnál hamarabb kellett hazatérnem. Egy ideig nehezemre esett a missziómról beszélnem. Meg kellett küzdenem a kudarc érzésével. Meg kellett tanulnom, miként ítélem

meg a missziómat a szolgálat iránti vágyam, nem pedig a szolgálat időtartama alapján. Habár akkoriban ebbe nem gondoltam bele, de mindazok a lépések, amelyek új értelmet adtak az életemnek, egyúttal gyógyulást is hoztak.

Évekig idegeskedtem amiatt, hogy érzelmileg nehezemre fog esni vissz térni Magyarországra. Amikor végül odautaztam, a második nap jöttem rá, hogy nemcsak hogy semmiféle fájdalmat nem érzek, hanem inkább túláradó örömet érzek a visszatérésem miatt. Tudtam, hogy Mennyei Atya lehetőséget adott nekem, hogy meg tapasztaljam a Szabadító engesztelésének gyógyító hatalmát. Ma már tudom, hogy Jézus Krisztus engesztelése végül mindent helyrehoz. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Arizonában él.

*Sok idő előtt visszatért misszionárius szolgál tovább fiatal egyházzolgálati misszionáriusként. Beszéljete a püspökötökkel vagy a gyülekezeti elnökökötökkel, ha titeket is érdekel.

ELFOGADHATÓ FELAJÁNLÁS

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy amikor parancsolatot adok bárkiknek az emberek fiai [vagy leányai] közül, hogy tegyenek meg nevemnek egy munkát, és az emberek e fiai [vagy leányai] szívvel-lélekkel és mindazzal, amijük van, nekilátanak e munka elvégzésének, és nem lankadnak meg szorgalmukban, de ellenségeik rájuk törnek és megakadályozzák őket e munka elvégzésében, akkor íme, én azt akarom, hogy a munkát ne követeljem meg többé az emberek fiainak [vagy leányainak] kezétől, hanem elfogadjam a felajánlásukat.”

– Tan és a szövetségek 124:49

TANÁCS A SZÜLŐKNEK

Az alábbiakban felsorolunk pár megfontolandó dolgot:

- Hagyjatok időt a misszionáriusoknak a gyászra és a gyógyulásra.
- Gyakran mondjátok el a misszionáriusoknak, mennyire szerettek.
- Buzdítsátok, hogy rendszeresen találkozzon a cövekelnökkel és a püspökkel.
- Tudjátok meg a misszionáriusoktól, hogy szeretné-e, ha mások is tisztában lennének azzal, hogy mi volt a hazatérés oka.
- Tudassátok az emberekkel, hogy a misszionáriusok hazatért, és hogy mennyire örültök, hogy újra láthatjátok.
- Adjatok időt a misszionáriusoknak, hogy megossza veletek a missziós élményeit – a csodálatos és a kemény tapasztalatokat egyaránt.
- Buzdítsátok a misszionáriusokat, hogy imádkozzon arról, mi legyen a következő lépés az életében, majd pedig támogassátok a misszióba való visszatérésre (vagy nem térésre) vonatkozó döntését.

TANÁCS AZ EGYHÁZKÖZSÉG TAGJAINAK

Néha nehéz kitalálni, hogy mit mondjunk, amikor egy misszionárius a vártnál hamarabb tér haza. Azzal segíthettek neki ráhangolódni az otthoni életre, ha üdvözölték újra otthon, kifejezték felé az iránta való szereteteket, és megköszönitek, hogy missziót szolgált.

Lehet, hogy nem ismeritek a hazatérése okát, és ez az ok akár teljesen más is lehet, mint amire gondoltok. Ne feledjétek, hogy a gyógyulás folyamata rá és az Úrra tartozik, tőletek pedig csak arra van szüksége, hogy tudja: támogatjátok őt.

Jó lehet a misszionárius számára, ha egy biztonságos környezetben beszélhet a missziós élményeiről. Legyetek tisztában azzal, hogy szüksége lehet egy kis időre, mielőtt beszélni tudna a missziójáról. Ha azt szeretnétek, hogy valamelyik misszionárius az órán osszon meg egy történetet, akkor hívjátok fel előre, és érdeklődjétek meg, hogy az ilyesmi nem feszélyezi-e őt.

FORRÁSANYAGOK MÁSOK SZOLGÁLATÁHOZ

A vezetők a ministering.lds.org oldalon találnak további anyagokat az idő előtt hazatért misszionáriusok megértésével és megsegítésével kapcsolatban.

Így segíthet neked a felsőfokú hitoktatás az evangélium elsajátításában

Próbáld ki ezt a három módszert, hogy még többet hozz ki a felsőfokú hitoktatási óráidból.

Írta: **Po Nien (Felipe) Chou**
Ifjúsági és felsőfokú hitoktatás

A világ ma... sokkal nagyobb kihívást jelent, mint [évekkel] ezelőtt – jelentette ki M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja. – Fiatal férfijaink és fiatal nőink sokkal több figyelemelterelő tényezővel kerülnek szembe mind a misszióra, mind pedig a boldog életre való felkészülés során.” Most minden korábbinál jobban meg kell tanulnunk, „hogyan hallj[uk] meg és válaszolj[un]k a Szent Lélek suttogására”¹.

A jobb lelki ráhangolódásod segítése érdekében az egyház létrehozta a felsőfokú hitoktatás intézményét. A felsőfokú hitoktatás gyakorlati módon

biztosíthatja számodra „az Isten ígéjével kapcsolatos jelentőségteljes élmények megszerzését”².

Amikor részt veszel a felsőfokú hitoktatáson, különböző osztályok közül választhatsz. A fiatal felnőttek szükségleteit és kérdéseit ismerő hitoktatók segítenek neked, hogy tanulj a szentírásokból és az utolsó napi próféták tanításaiból.

A felsőfokú hitoktatásban véghez vitt közelmúltbeli változtatások most már lehetőséget adnak számodra 1.) a tanulmányozási kurzusnaplók, 2.) a kurzuskérdések és 3.) a személyes tanulási projektek használatára – a tanulásod szintjének emelése és a Jézus Krisztusba vetett hited erősítése céljából. E három tanulási módszer segíteni fog, hogy személyre szabhasd az evangéliumi tanulmányaidat, és első kézből tudhasd meg, miként munkálkodik veled a Lélek.

Tanulmányi kurzusnaplók

Richard G. Scott elder (1928–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából azt javasolta, hogy örökítsük meg a lelki

benyomásokat egy naplóban: „Írjátok le egy biztos helyre azokat a fontos dolgokat, melyeket a Lélektől tanultok. Rájöttök majd, hogy miközben lejegyzitek a becses benyomásokat, gyakran még több érkezik.”³

A tanulók naplót használnak (papíralapút vagy az Evangéliumi könyvtár alkalmazásában lévő) az órán és otthon a szentírások tanulmányozása közben őket érő benyomások feljegyzésére. Jayme Dhennz, a felsőfokú hitoktatás egyik fülöp-szigeteki tanulója már megtapasztalta a naplóvezetés előnyeit: „Nem igazán hagyhatom ki a szentírásokban vagy a próféták beszédeiben található részek és üzenetek leírását, mert ez elmélyíti az evangéliumi tanulásomat.”

Japánban Takahasi Szeiicsi testvér nagojai felsőfokú hitoktatási tanuló is szeretne naplózni, mert ez lehetővé teszi „a tanulási folyamat zökkenőmentes áramlását”, és segít a tanulóknak, hogy a tanulásra és a részvételre jobban felkészülve érkezzenek az órákra.

A dél-olasz Taisia Bartolomeo így vélekedik: „Ha leírom a tanultakat,

akkor jobban fel tudom idézni a fogalmakat, amikor szükségem van rájuk.”
Osztálytársa, Mariaterasa Santoro hozzáteszi: „A naplóm az egy olyan dolog, amit fel tudok lapozni egy-egy konkrét lelki fogalom vagy személyes kinyilatkoztatás felidézéséhez.”

Kurzuskérdések

A tanfolyam elején megadott kérdések olyan témákat adnak a tanulóknak, amelyeket az egész kurzus során tanulmányozhatnak, átgondolhatnak. A végén a tanulók benyújtják a hitoktatójuknak a saját, Lélek által vezérelt válaszait.

Ilaria Bellomo Dél-Olaszországból így beszél erről: „A kérdések arra készítettek, hogy átgondoljam az életemet és azt a tényt, hogy amit a felsőfokú hitoktatás óráira tanulok, segít jobban megismernem Jézus Krisztust.”

Csong Dzsinszop, a felsőfokú hitoktatásban részt vevő koreai tanuló a következőket mondja: „A kérdések segítettek mélyen elgondolkodni az általam tanultakon, és áttekinteni azokat. Ez egy fontos

időszaka volt annak, hogy a tanultakat áttekintsem, elmélkedjek rajtuk és a részemre váljanak.”

A tanulók lelki növekedése a válaszaikból válik nyilvánvalóvá. Kang Szonszim nőtestvér, aki cöveki felsőfokú hitoktató Koreában, így beszél erről: „nagyszerű élmény volt számomra a tanulók bizonyosságait és gondolatait olvasni és tanulmányozni.”

Személyes tanulási projektek

Sok, felsőfokú hitoktatásban részt vevő tanuló választja azt imádságos lélekkel, hogy egy jelentőséggel bíró projektet készít. Érdeklődésüktől függően a tanulók szerte a világon készíttetek már az evangéliumhoz kapcsolódó műalkotásokat, zenét, rövidfilmeket és közösségimédia-posztokat is. E projektek arra ösztönzik a tanulókat, hogy azok szerint cselekedjenek, amiket az órákon tanultak. Az egyik tanuló

például azt választotta, hogy a Jézus Krisztus és az örökkévaló evangélium elnevezésű kurzushoz kapcsolódóan fest egy arcképet Jézus Krisztusról.

Egy másik tanuló, aki Az örökkévaló család címet viselő kurzuson vett részt, egy templomi és családtörténeti projektet készített, melynek „csúcspontja a nagymamámmal és a közeli hozzátartozóimmal megtett templomi út volt, amikor is együtt több mint 40 olyan pecsételést végeztünk, amelyeket a félév során készítettünk elő. Ez még jobban összehozta a családjunkat.”

Genia Avila Organis, aki a fülöp-szigeteki Bicolban vesz részt a felsőfokú hitoktatásban, azt emeli ki, hogy a személyes tanulási projekten folytatott munka „rugalmasságot biztosít”, megadva a tanulóknak a szabadságot, hogy a saját tehetségeik használata révén tanulják meg Isten ígését és érezzék a Lelek.

Emelt szintű eredmények

E tanulási megközelítések alkalmazása segíthet jobbra tenni a szentírás-tanulmányozásodat és elmélyíteni a bizonyosságodat. Azáltal, hogy a felsőfokú hitoktatási kurzusok révén mélyebben elmerülsz az evangélium tanulmányozásában, jobban megértetted, hogy miként alkalmazd Isten ígését a saját életedben, és miként áldd meg mások életét. ■

JEGYZETEK

1. M. Russell Ballard: A fiatal felnőttek legnagyobb nemzedéke. *Liahona*, 2015. máj. 67, 68.
2. “Teaching with Power,” lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power.
3. Richard G. Scott, “To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely,” *Liahona*, Aug. 2002, 12.

A 2018. ÉVI KÖZÖS
TEVÉKENYSÉG MOTTÓJA

BÉKESSÉG KRISZTUSBAN

*A körülményeitektől függetlenül,
Krisztusban mindig békességre lelhetek.*

Bonnie L. Oscarson, elnök (középen); Carol F. McConkie, első tanácsos (balra); Neill F. Marriott, második tanácsos (jobbra)

Stephen W. Owen, elnök (középen); Douglas D. Holmes, első tanácsos (balra); M. Joseph Brough, második tanácsos (jobbra)

Írták: a Fialat Nők és a Fialat Férfiak általános elnökségei

Nem mindig könnyű békére lelni ebben a felbolydult világban, amely tele van kísértésekkel, zavaros nézetekkel és egymással összebékíthetetlen eszményekkel. Azonban a Szabadító azon ígérete, amely a Tan és a szövetségek 19:23-ban található (ez a 2018. évi Közös tevékenység mottója) kijelöli a békességre vezető biztos ösvényt: „Tanulj tőlem, és hallgass a szavaimra; járj Lelkem szelídségében, és békességed lesz énbennem!”

A Fialat Nők és a Fialat Férfiak Általános Elnökségeiként bizonyosságunkat tesszük, hogy ez igaz. Láttuk ezt a saját életünkben is, és ha követitek ezt a mintát, Isten a ti életekben is beteljesíti a békességre vonatkozó ígértét.

Közületek talán sokan idegeskednek és aggódnak amiatt, hogy mit tartogat számukra a jövő. Sokakat foglalkoztat közületek a külsőtök, a képességeitek, a lehetőségeitek. Azonban bármi várjon is rátok, békeségre lehettek. Ez nem azt jelenti, hogy mindezek a kérdések vagy aggodalmak azonnal elpárolognak, hanem azt, hogy érezhetitek a csendes bizonyosságot, miszerint a dolgok meg fognak oldódni. Ami pedig a legfontosabb: érezhetitek Jézus Krisztus személyesen felétek irányuló szeretetét, és ez nagy békességet hoz.

Vizsgáljuk meg e szentírársvers minden egyes alkotóelemét.

TANULJ TŐLEM!

Az életek során megtett útnak elengedhetetlen része Mennyei Atya

és Jézus Krisztus megismerése. Az Úr ezt mondta: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust” (János 17:3). Amint jobban megismeritek Krisztust, annak megértésére is képesek lesztek, hogy Ő mennyire jóságos, bölcs, kedves és szeretetteljes. Növekedni fog az Őbelé vetett hitetek, és nagyobb lesz bennetek a vágy arra, hogy Őt és Mennyei Atyát kövessétek.

HALLGASS A SZAVAIMRA!

Jézus Krisztus a szentírásokon, az élő prófétákon és a Szentlelken keresztül intézi hozzánk szavait. Lakmározunk és töprengenünk kell e szavakon, és alkalmazni őket az életünkben. A Szabadító szavainak tanulmányozása során a Mormon könyvére összpontosítsatok, mert az – ahogy Joseph Smith tanította – „a leginkább hibátlan könyv a földön, és vallásunk záróköve, és aki annak előírásai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által”¹. Thomas S. Monson elnök erőteljes felhívása, melyet a 2017. évi áprilisi általános konferencián intézett hozzánk, miszerint olvassuk minden nap a Mormon könyvét, segítségünkre lesz abban, hogy Krisztus szavaira hallgassunk, és megértsük azokat.²

JÁRJ LELKEM SZELÍDSÉGÉBEN!

A Szabadító szavaira való hallgatás csak akkor kezd el megváltoztatni bennünket, amikor készen állunk

engedelmeskedni azoknak. Ez szelídséget igényel részünkről. Azt igényli, hogy adjuk fel a saját utunkat, és járjunk az Ő útján. Néha azt gondoljuk, hogy a mi utunk jobb. Amikor azonban szelídek vagyunk és követjük Őt, bárhová is vezessen minket, mindig a legjobb ösvényen leszünk.

BÉKESSÉGED LESZ ÉNBENNEM

Íme a nagyszerű ígért: ha megteszitek e három dolgot – tanultok a Szabadítótól, hallgattok Őrá, és Ővele jártok – akkor békesség lesz az életekben. Bizonyosságotok lesz arról, hogy Isten mellettek áll és figyel rátok, minden olyan félelem, bizonytalanság vagy gyengeség ellenére is, amellyel rendelkeztek. Bízhattok. Nemcsak saját magatokban, de Jézus Krisztusban, valamint az Ő szeretetében és hatalmában is.

Arra kérjük az egyház fiataljait, hogy tanulják meg kívülről ezt a szentírársverset, és használják kalauzsként az életükben. Amikor a sötétség ködei körülöttetek örvénylenek, és úgy tűnik, hogy elborítanak titeket, képesek lesztek majd felidézni ezt a verset, követni a benne található mintát, és Jézus Krisztus biztos és szilárd alapjához horgonyozni magatokat. ■

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 67.
2. Lásd Thomas S. Monson: *A Mormon könyve hatalma. Liahóna*, 2017. máj. 86.

BÉKESSÉG KRISZTUSBAN

TANULJ TŐLEM, ÉS HALLGASS A SZAVAIMRA;
JÁRJ LELKEM SZELÍDSÉGÉBEN,
ÉS BÉKESSÉGED LESZ ÉNBENNEM!

TAN ÉS A SZÖVETSÉGEK 19:23

Tan és a szövetségek 19:23

Az Úr kinyilatkoztatta Joseph Smithnek, hogy mi a kulcsa annak, hogy békességre lelhessünk Jézus Krisztusban.

1 TANULJ TŐLEM

„Tudjuk, hogy ez az Istentől jött tanító [lásd János 3:2] több volt egy egyszerű tanítónál. Ő, aki azt tanította nekünk, hogy szeressük az Urat, a mi Istenünket teljes szívünk-ből, teljes lelkünk-ből, teljes erőnk-ből és teljes elménk-ből, és felebarátainkat, mint ahogy saját magunkat; Ő a Mester Tanító, és a tökéletes élet Példaképe. [...]

Amikor elfogadjuk az Úr gyengéd hívását arra, hogy tanuljunk Tőle, akkor részesei leszünk isteni hatalmának.”

Thomas S. Monson elnök: „Tanuljatok tőlem!”
Első elnökségi üzenet, 2016. márc. 1., 2.

2 SZELÍDSÉG

A szelídségnek része a szenvedések során tanúsított türelem is (vö. Kalauz a szentírásokhoz: szelíd, szelídség. Lásd scriptures.lds.org). Ha szelíden viseljük megpróbáltatásainkat, anélkül, hogy neheztelnénk Istenre, akkor nemcsak megtérünk, hanem Ő meg is gyógyít bennünket (lásd T&Sz 112:13).

3 JÁRJ

A tanulás és a hallgatás is szükséges ahhoz, hogy valóban követhessük Jézus Krisztust, de önmagukban nem elegendők. Járnunk, vagyis cselekednünk is kell a tanultaknak és hallottaknak megfelelően.

„Az idő mindig alkalmas az Úr útjának követésére. Soha nincs túl késő” (Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben: A tanítványok útja. *Liahóna*, 2009. máj. 78.).

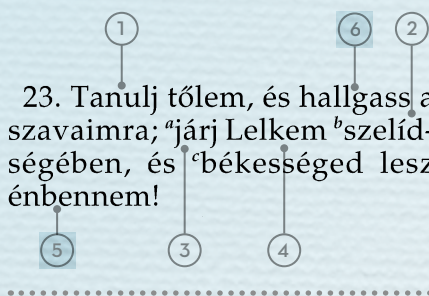

5 BÉKESSÉG ÉNBENNEM

„A béke nem a nagy vagyon, hatalom vagy ismertség elérésében rejlik. A béke nem az élvezetek hajhászásában, a szórakozásban vagy a kellemes időtöltésben rejlik. Ezek egyike sem nyújthat maradandó boldogságot vagy békességet, bármily bőségesen legyen is részünk bennük.

[...] A... Szabadító... a békesség forrása és szerzője, a békesség fejedelme [Ésaiás 9:6].”

Quentin L. Cook elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából: Személyes békesség: az igazlelkűség jutalma. *Liahóna*, 2013. máj. 34.

4 LELKEM

A szelídséget „a Szentlélek látogatása” (Moróni 8:26) követi, miközben maga is „a Léleknek gyümölcse” (Galátziabeliek 5:22).

6 HALLGASS A SZAVAIMRA

A hallgatás – az odafigyelés – fontos a Jézus Krisztusba vetett hit kifejléséhez. „...a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által” (Rómabeliek 10:17).

„Isten gyermekeinek meg kell tanulniuk hallgatni [figyeln], majd pedig hallgatniuk [figyelniük] kell, hogy az Úrtól tanuljanak” (Russell M. Nelson elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke: “Listen to Learn,” *Ensign*, May 1991, 24).

BÉKESSÉG KRISZTUSBAN

Elgondolkozva ♩ = 72

Szöveg és zene:
Nik Day

1. Ve - le bé - ke vár, Ha is - mer - jük Őt. Sze - re - tet - tel
2. Ve - le bé - ke vár, Kö - ves - sük út - ját: Je - ru - zsá - le -

(a kisebb hangjegyeket csak másodjára kell játszani)

meg - vál - tott Min - den bű - nünk - től. Sza - va - it éld át, É - rezd, hogy át -
míg men - jünk, Ga - li - le - án át. Ki - nek szí - ve fáj, Szá - mít - has - son

jár! Ha meg - is - mer - jük Krisz - tust, Ve - le bé - ke vár. Mel - let - tünk
ránk; Min - dig él - jünk úgy, mint Ő, Ve - le bé - ke vár.

áll, Ha nincs re - mény, E - rőt ad Ő, Ha fel - ad - tuk

17

rég. És min - dig meg - véd, Ha vi - har tör rá - nk. Ó me - ne - dé - ket

17 B \flat E \flat A \flat B \flat Cm 7

20 Al Coda Φ 1. 2.

nyújt, Ve - le bé - ke vár. vár.

20 A \flat B \flat E \flat A \flat E \flat

23 A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat

28 D.S. al Coda Mel - let - tünk

31 Φ CODA vár. Ó me - ne - dé - ket

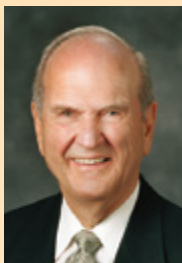
28 Cm E \flat A \flat B \flat E \flat 31 Cm E \flat

32 nyújt, Ve - le bé - ke vár.

32 A \flat B \flat E \flat A \flat Cm A \flat B \flat A \flat E \flat

© Intellectual Reserve, Inc., 2017. Minden jog fenntartva.
 Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi vagy otthoni használatra.
 Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

Írta: **Russell M. Nelson elnök**

a Tizenkét Apostol
Kvórumának elnöke

Tanulmányozzátok a SZABADÍTÓ SZAVAIT!

Nemcsak az Úrról és Szabadítóról, Jézus Krisztusról van erősebb bizonyágom, de megerősítést nyert ama maradéktalan meggyőződés is, miszerint az a rendszer, amellyel Joseph Smith lefordította a Mormon könyvét, Istentől kapott ajándék volt.

A 2017 januárjában tartott, fiatal felnőtteknek szóló világméretű áhítat során intéztem egy kihívást a hallgatósághoz, miszerint növeljék a Szabadítóról való bizonyágukat azáltal, hogy minden héten szakítanak időt arra, hogy...

- ...tanulmányoznak mindent, amit Jézus mondott és tett, ahogy az az Ószövetségben feljegyzésre került.
- ...tanulmányozzák az Ő törvényeit, ahogyan azok az Újszövetségben feljegyzésre kerültek.
- ...tanulmányozzák az Ő tanát, ahogyan az a Mormon könyvében feljegyzésre került.
- ...tanulmányozzák az Ő szavait, ahogyan azok a Tan és a szövetségekben feljegyzésre kerültek.

Megígértem azoknak, akik akkor hallgattak engem, hogy ha megtanulnak mindent, amit csak lehet Jézus Krisztusról, akkor az Iránta és Isten iránt érzett szeretetük oly mértékben növekszik majd, amit akkor még el sem tudtak képzelni.

Amit nem említettem meg abban a beszédben, az az volt, hogy honnan tudom, hogy ez az ígéret igaz – onnan, hogy magam is éppen akkor igyekeztem első alkalommal teljesíteni ugyanezt a feladatot.

2016. december 1-jén szereztem egy új szentírás-kötetet, és nekiálltam ugyanannak a feladatnak, amelyet aztán januárban a fiatal felnőtteknek adtam ki. Mire hat héttel

Hat hét tanulmányozást követően Nelson elnök elvégezte a feladatot.

„Életem 93 évének jelentős részét szenteltem a Szabadítóról való tanulásnak, de ritka volt az olyan alkalom, amikor olyan sokat tanulhattam, mint a mostani hathetes időszak során.”

Nelson elnök 2017. januári világméretű áhítatának megtekintése a Közvetítések menüpontra kattintva érhető el lds.org/broadcasts oldalon.

később végeztem vele, már több mint 2200 idézetet kerestem ki és jelöltem meg a négy szentíráskönyvben.¹

Számomra rendkívül izgalmas volt, hogy képes voltam elvégezni ezt a feladatot!

Igen sokatmondónak találtam, hogy e különböző korokon keresztül – az Ószövetségben, az Újszövetségben, a visszaállítás időszakában és napjainkban – a Szabadító végig önmagáról beszélt nekünk. Az összes szentíráskönyvben azonos a történet és azonos az előadója.

Életem 93 évének jelentős részét szenteltem a Szabadítóról való tanulásnak, de ritka volt az olyan alkalom, amikor olyan sokat tanulhattam, mint a mostani hathetes időszak során. Tulajdonképpen olyan sokat tanultam Róla a mostani tanulmányozás során, hogy annak egy jelentős részét más jövőbeni beszédekben tervezem megosztani, amelyeket jelenleg állítok össze.²

Amikor ennek a feladatnak nekiálltam, nem számítottam rá, hogy a tanulmányozásom segít majd új bizonyosságot nyerni Joseph Smith munkájának isteni voltáról – mégis ez történt! A Joseph Smith által feljegyzett kinyilatkoztatások és a bibliai meglátások bámulatosan egybevágnak. Nagyon tanulságos volt számomra ezt látni a tanulmányozásom során.

Amilyen sebességgel Joseph Smith a Mormon könyvét fordította, semmiképpen sem lett volna ideje arra, hogy összeegyeztesse a Bibliával, és keresztutalásokat keressen benne – mégis minden benne van!

Tehát nemcsak az Úrról és Szabadítóról, Jézus Krisztusról van erősebb bizonyosságom, de megerősítést nyert ama maradéktalan meggyőződése is, miszerint az a rendszer, amellyel Joseph Smith lefordította a Mormon könyvét, Istentől kapott ajándék volt.

Persze, tudom, most néhányan valószínűleg azt gondoljátok magatokban, hogy nektek biztosan soha nem lesz időtök egy ilyen feladat végigvitelére.

Tudom, mit éreztek. Magam is ezt éreztem – vagyis hogy kizárt, hogy elég időm legyen rá. Emlékeztetnem kellett magamat, hogy az ilyen megjegyzés nem hit által sarkallt megjegyzés. A hit által sarkallt megjegyzés az lenne, hogy „tudom, hogy nincs erre időm, de

megoldom, hogy legyen, és megcsinálok abban az időtartamban, amely rendelkezésemre áll.”

Mindegyikünk, aki vállalja ezt a feladatot, a saját ütemezése szerint fog végezni vele. Számomra az ebben rejlő öröm nem kis része abból fakadt, hogy mindössze hat hét alatt meg tudtam csinálni. Ez a viszonylag rövid idő alatt lefolytatott felfokozott tanulmányozás lehetővé tette számomra, hogy értékelni tudjam az Ószövetségben, az Újszövetségben, a Mormon könyvében, valamint a Tan és a szövetségekben található tudás egymást kiegészítő természetét.

Nektek, akik azt érzitek, hogy nincs időtök, ezt mondom: ha meghozzátok az áldozatot, jutalomban lesz részetek, és nagyon-nagyon hálásak lesztek a megváltozott nézőpontért, a gyarapodott tudásért, valamint megtérésetek megnövekedett mélységéért. Tudom, hogy ez így igaz, mert ugyanezeket a jutalmakat láttam a saját életemben is.

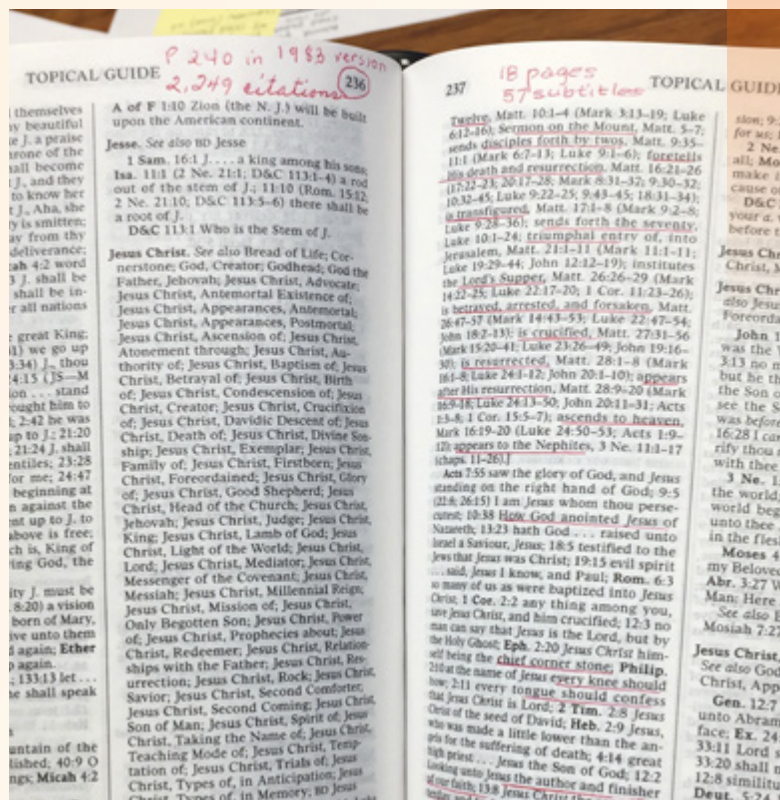
Amint azt az áhítaton is jeleztem, eljön majd a nap, amikor meg kell jelennetek a Szabadító előtt. Könnyezni fogtok a meghatottságtól, amiért az Ő szent jelenlétében állhattok. Alig találtak majd szavakat arra, hogy megköszönjétek Neki, hogy megfizetett a bűneitekért, hogy megbocsátott nektek minden barátságtalan viselkedést mások iránt, és hogy meggyógyított ennek az életnek a sérüléseiből és igazságtalanságaiból.

Megköszönitek majd Neki, hogy megerősített a lehetetlen megtételéhez, hogy gyengeségeiteket erősséggé változtatta, és hogy lehetővé tette számotokra, hogy örökre Vele és családokkal éljétek. Az Ő személye, engesztelése és tulajdonságai személyessé és valósággá válnak számotokra.

De nem kell addig várnotok. Válasszátok már most azt, hogy igaz tanítványai lesztek! Legyetek azok, akik igazán szeretik Őt, akik igazán szeretnék úgy szolgálni és vezetni, ahogyan Ő tette. Megígérem nektek, hogy ha tanulmányozzátok a szavait, még inkább képesek lesztek Őhöz hasonlóvá válni. Tudom, hogy ez igaz. ■

Egy [lds.org/blog](https://www.lds.org/blog) oldalon megjelent írás alapján.

„Nektek, akik azt érzitek, hogy nincs időtök, ezt mondom: ha meghozzátok az áldozatot, jutalomban lesz részetek.”

Nelson elnök több mint 2200. Jézus Krisztusról és az Ő tanításairól szóló szentírásrészt tanulmányozott.

JEGYZETEK

1. Amint azt Nelson elnök az áhítat során is javasolta, kereshetsz utalásokat a Kalauz a szentíráásokhoz „Jézus Krisztus” szócikkében.
2. Lásd Nelson elnök 2017. áprilisi általános konferenciai beszédét: Elhozni Jézus Krisztus hatalmát az életünkbe.

Ha Will úgy dönt, hogy nem játszik vasárnaponként, az könnyen jelentheti azt is, hogy nem fog tudni az egyik legjobb csapatban játszani.

FOCI, VASÁRNAPOK ÉS LELKI HASAS UGRÁSOK

Írta: Charlotte Larcabal

Egyházi folyóiratok

Gyerekkoromban a barátaimmal egy „fejes-lábas” nevű játékot játszottunk. Lényegében csak egy mély medence vagy tó kellett hozzá, és valami, amiről le lehetett ugrani, mint például egy ugródeszka. A játék úgy néz ki, hogy először is elrugaszkozsz az ugródeszkáról. Abban a pillanatban valaki elkiáltja magát, hogy „Lábas!”, ami azt jelenti, hogy lábbal előre kell a vízbe érkezned, vagy „Fejes!”, ami azt jelenti, hogy kézzel előre, fejesugrással kell vizet érned.

Amikor erre ugrás közben próbálsz reagálni, akkor leginkább egy csapkodó percre hasonlítasz, vagy egy nagyon fájdalmas hasas ugrás lesz a vége.

De az életnek nem muszáj „fejes-lábas” játéknak lennie. Számos döntést sokkal hamarabb meghozhatsz, és így elkerülheted a „lelki hasasokat”. Józsué, az ószövetségi próféta nem azt mondta, hogy „válasszatok az utolsó pillanatban”. Ezt mondta: „válaszzatok magatoknak *még ma*, a kit szolgáljatok” (Józsué 24:15; kiemelés hozzáadva).

A kaliforniai San Franciscóban élő 14 éves Will W. valószínűleg nem sokszor ugrik „lelki hasast”, mert hisz abban, hogy a döntésekkel nem szabad megvárni az utolsó pillanatot.

„Ha már azelőtt eldöntöd, hogy megteszel vagy nem teszel meg valamit, mielőtt az bekövetkezne, akkor minden sokkal könnyebben fog menni – mondja Will. – Mondjuk, elmész egy buliba, ahol megkínálnak egy itallal. Ha akkor és ott kell döntened, hogy elfogadod-e vagy sem, akkor kísértésbe eshetsz, hogy megtedd. De ha már régen eldöntötted, hogy mindig nemet fogsz mondani az ilyen kínálásokra, akkor sokkal magabiztosabban fogod érezni magad. Még arra sem lesz időd, hogy kísértés érjen. Nemet fogsz mondani, mert már sokkal korábban döntöttél.”

A 2018. évi Közös tevékenység mottója így szól: „Tanulj tőlem, és hallgass a szavaimra; járj Lelkem szelídségében, és békességed lesz énbennem!” (T&Sz 19:23). Will számára a békesség annyit jelent, hogy magabiztosnak érzi magát, amikor a jót választja, és nem törődik mások bíráló megjegyzéseivel. Will azért érezheti ezt a békességet, mert előre elhatározta, hogy Jézus Krisztus szavaira fog hallgatni, és azoknak fog engedelmeskedni.

„Néha a többiek cikiznek amiatt, amit teszek vagy nem teszek, de ez nem igazán zavar, mert már régen eldöntöttem, hogy így fogok élni” – meséli Will.

A sabbat napjának megszentelése is ilyen régen eldöntött dolog Will családjában. Ezt egy kicsit próbára tette az, amikor Will bekerült egy elit focicsapatba. Ám ahogyan Nefi, úgy az ő családja is hisz abban, hogy „az Úr nem ad parancsolatokat az emberek gyermekeinek, csak akkor, ha utat készít számukra, hogy végrehajthassák azt a dolgot, amit megparancsol nekik” (1 Nefi 3:7).

Will számára a foci jelent szinte mindent. Ahogy az anyukája megfogalmazta: „Will focit eszik, focit iszik, focival fekszik és nagyon, nagyon szereti a focit. Szenvedélyesen szereti, és nagyon jól is csinálja.”

Így hát, amikor Will bekerült a térség egyik legjobb helyen szereplő csapatába, határtalan volt az öröme. Egyetlen gond volt: a csapat számos mérkőzését vasárnaponként játszotta. A csapatok többsége nem fogad be olyan játékos, aki majd kihagyja az összes vasárnapi meccset. Ha Will azt választja, hogy nem játszik vasárnaponként, az könnyen jelentheti azt is, hogy elveszíti a helyét a csapatban.

Will azonban már régen meghozta a döntést: meg fogja szentelni a sabbatnapot.

Will és a családja közösen imádkozott, elmondták Mennyei Atyának a parancsolatai betartása iránti vágyukat, majd a segítségét kérték. Aztán Will és az édesanyja elbeszéltek a csapat edzőivel a család hitelveiről. Meglepetésükre az edzők még úgy is a csapatban szerették volna tudni Willt, ha vasárnaponként nem játszik!

„Tudom, hogy amikor tiszteletben tartom a sabbatot, áldások érnek – mondja Will. – Talán nem fogok olyan sok mérkőzősen játszani, mint a többiek, de már láttam az áldásokat. Például azt, hogy a vasárnapi mérkőzések hirtelen átkerülnek egy másik napra. Szerintem jobban is focirozom attól, hogy van egy pihenőnapom.”

Van azonban, ami még ennél is jobb. Will hamarosan megtudta, hogy van még a csapatban valaki, aki tagja az egyháznak. Miután néhány hónapig együtt rúgták a bőrt, a másik fiú is követte Will példáját és ő sem focizott többet vasárnaponként.

Ha úgy érzitek, hogy nem részesültök az engedelmeségből fakadó áldásokban, az azért lehet, mert nem láthatok mindent, amit Mennyei Atya tartogat a számotokra. Az a döntés, hogy Krisztus szavára fogtok hallgatni és az Urat fogjátok szolgálni, mindig helyes. Hozzátok hát meg most!

„Könyörgöm nektek, hogy itt és most határozzátok el, hogy nem fogtok letérni az útról, mely célunkhoz, a Mennyei Atyánkkal való örök élethez vezet” – mondta Thomas S. Monson elnök (vö. Thomas S. Monson: A választás három pillére. *Liahóna*, 2010. nov. 68.).

Ne csináljatok „fejes-lábas” játékot az életetekből! Ne kockáztassátok a lelki vagy bármilyen más természetű hasas ugrásokat! Döntsétek el már most, hogy Krisztust követitek, és élvezzétek a békességet, melyet Ő hoz az életetekbe! ■

A FURCSA SZOMSZÉDOM

Írta: Samantha Best

Néhány évvel ezelőtt depressziós voltam, mert úgy éreztem, hogy nincs kivel beszélgetnem. Nem voltak a közelben közvetlen hozzátartozóim, sem barátaim, és már azt sem nagyon értettem, hogy mi értelme lenne tovább élni.

A nagynénémel és a nagybátyámmal laktam, ők pedig csupán annyit mondtak, hogy ne beszélgessek a szomszédal. Állításuk szerint az illető egy fura fickó volt, és az eljlesztésemre mindenfélét kitaláltak róla.

Az egyik szombaton azonban a szomszéd és két velem egykorú tizenéves lány megkért, hogy segítek nekik kerítést építeni. Beleegyeztem, és nekiláttam a munkának.

Miután figyeltem a lányokat, rájöttem, hogy kedvesek, ezért beszélgetni kezdtem velük, amiből aztán Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházáról szóló beszélgetés kerekedett. Jó sok kérdésem volt, és ők mindet megválaszták. Kíváncsi lettem. A szomszéd meghívott, hogy másnap menjek el vele istentiszteletre, és meglátom, hogy tetszik-e. Éppen hullámvölgyben volt az életem, szóval úgy gondoltam, hogy nincs vesztenivalóm.

Amikor másnap reggel beléptem azon az ajtón, azonnal valamiféle belső békét éreztem, amelyet ugyan nem értettem, de tudtam, hogy ez az az egyház, ahol lennem kell. Még aznap délelőtt bemutatottak a misszionáriusoknak, én pedig láttam, hogy tényleg *tudják*, hogy az egyház igaz.

Elkezdtém részt venni a különböző misszionáriusi tanításokon. Ez a két szeretetteljes, törődő és lélekerős misszionárius akkor sem jöhetett volna jobbkor, ha külön kértem volna Mennyei Atyát, hogy küldje őket hozzám. A segítségükkel megismerhettem az általuk birtokolt evangéliumi tudást.

Miután meghallgattam, hogyan segített nekik a Mennyei Atyáról való tudásuk a próbatételeik során, úgy éreztem, imádkoznom kellene, hogy megtudjam, igaz-e az, amit elmondtak. Az imát követően a boldogság, békesség és nyugalom felfokozott érzése töltött el. Tudtam, hogy aznap este megkaptam a választ a Szentlelken keresztül.

E tudás birtokában gyorsan növekedett a bizonyosságom. Amióta 2013-ban csatlakoztam az egyházhoz, határozottan látom azokat az áldásokat, amelyeket Mennyei Atyánk ismerete biztosít számomra. Hálás vagyok azokért a misszionáriusokért, valamint azért, hogy a szomszédom meghívott, hogy jöjjenek Krisztushoz. ■

A szerző az ausztráliai Victoria államban él.

Éppen hullámvölgyben volt az életem, de miután elmentem a szomszédommal istentiszteletre, minden megváltozott.

MUNKÁRA FOGTAM A HITEMET

Éppen az egyik barátomnál, Erfrey-nél pingpongoztunk, amikor háromszor kopogtak az ajtón. Egy ismeretlen hang mondott valamit, furcsa akcentussal ejtve az anyanyelvünket, a hiligaynont.

Erfrey láthatóan már várta, mert az ajtóhoz sietett. „Gyere! – mondta nekem. – Szeretném bemutatni a barátaimat!”

Fehér inget és nyakkendőket viseltek, és Erfrey öccsét jöttek tanítani, hogy felkészítsék a keresztelőjére. Angolul beszéltem velük, ami eléggé mély benyomást tett rájuk

ahhoz, hogy megkérdezzék, tudnék-e tolmácsolni a fiúval folytatott beszélgetésük alatt.

Azt gondoltam, hogy csak egyszerű tolmács leszek a beszélgetésben, ehelyett azonban tevékeny résztvevője lettem, ahogy a szavaik gyökeret vertek a szívemben. Elfogott egy megmagyarázhatatlan érzés: egy hosszan tartó boldogságérzet, amelyet korábban soha nem tapasztaltam.

Ezt az élményt követően megkértem a misszionáriusokat, hogy tanítsák a családomat. Amikor azonban eljöttek, a szüleim arra az álláspontra

helyezkedtek, hogy egy mormonnak soha nem lehet helye a családjunkban.

Mivel meg akartam keresztelkedni, munkára fogtam a hitemet. Böjtöltem és imádkoztam. Igyekeztem jó példa lenni a szemükben.

Két évvel később az én egyszerű hitem és Mennyei Atya szeretetteljes támogatása oda vezetett, hogy édesapám szíve megnyílt, és aláírta a keresztelési hozzájárulást. Örömmel mondhatom, hogy a visszaállított evangéliumról való bizonyosságom a legféltettebb kincsem. ■

Arnel M., Fülöp-szigetek, Negros Occidental

AZ ELEMIBŐL A FIATAL NŐK KÖZÉ

Mindig nehéz volt számomra az új helyzetekhez való alkalmazkodás. Ezért is voltam ideges, amikor kinőttem az Elemiből, és el kellett kezdenem a Fial Nők közé járni. Eleinte még az időbeosztásuk is szokatlan volt számomra. A Fial Nők teljesen más környezetet jelentett: nem voltak sem elemis énekek, sem közös foglalkozás. Ráadásul a közös tevékenységünk mindig hét közben volt.

Mivel be akartam illeszkedni és jól akartam érezni ott magamat, úgy döntöttem, adok egy esélyt ennek az új időbeosztásnak. Sokat imádkoztam, és elkezdtem megszokni az új rendet és megbarátkozni a többi fiatal nővel.

Ahogy teltek a hetek, elkezdtem megérteni, miért is vagyok a Fial Nők programban. Egyre többet tanultam az evangéliumról, minden héten egyre több lehetőségem nyílt egy kis jóra, illetve eljutottam a templomba is, és éreztem az Úr Lelkét az Ő házában.

Most már nagyon hálás vagyok a Fial Nőkért. Boldog vagyok, hogy adtam egy esélyt ennek a változásnak, és hogy Mennyei Atyám segített benne. ■

Bethany W., USA, Florida

A TISZTA LÉLEK FONTOSABB A VERSENYNÉL

Nyolcadikban tagja voltam egy olvasókörnek. Minden hónapban összejöttünk, hogy megbeszéljünk egy könyvet, az év végén pedig tartottunk egy kis versenyt, hogy lássuk, melyik csapat ismeri legjobban az egyes könyveket. Volt egy szabály, amelyet mindig betartottunk: csakis tiszta könyveket olvastunk.

Az egyik hónapban, ahogy elkezdtem olvasni a soron következő könyvet, úgy éreztem, hogy az nem tiszta. De ha azt akartam, hogy az én csapatom nyerjen a versenyen, akkor el kellett olvasnom. Nem hagyhattam őket cserben. Néhány fejezettel később a könyv még durvább lett. Végül letettem. Tudtam, hogy nem olvashatom el – a lelki tisztaság többet ér egy verseny megnyerésénél.

Ugyanakkor nagyon aggódtam, hogy mit mondjak a csapatnak. A találkozó előtti estén azért imádkoztam Mennyei Atyához, hogy segítsen bátorságot önteni belém, amikor majd a szemükbe kell néznem.

Másnap aztán igazán ideges voltam. Leültem a csapatommal. Amikor elkezdődött a foglalkozás, éppen el akartam volna magyarázni mindenkinek, hogy nem olvastam el a könyvet, de mielőtt belekezdhettem volna, az olvasókör vezetője felállt és elnézést kért. Elmagyarázta, hogy nem olvasta el a könyvet, mielőtt felírta volna a könyvjegyzékünkre, és nem tudta, hogy mi szerepel benne. Közölte, hogy kihúzza a listáról. Amikor hazaértem, köszönetet mondtam Mennyei Atyának.

Tudom, hogy az Úr vigyáz ránk, amikor nem engedünk a mércénkől. Nem mindig alakítja úgy a körülményeket, ahogy az én esetemben tette, de mindig megadja a bátorságot a jó döntések meghozatalához. ■

Ashleigh A., USA, Utah

RAJTAD A SOR

A *Liahóna* örömmel fogadja az evangélium szerinti étellel kapcsolatos meglátásaidat és élményeidet. A történeteidet a liahona.lds.org (angol) oldalon küldheted be (kattints a Submit an Article feliratra).

Nasik és mosolyok mindenkinek

**Mi vagyunk
Sam és
Anasztasia,**
és azon igyekszünk,
hogy FÉNYLJEN A
VILÁGOSSÁGUNK, ezért
megosztjuk másokkal,
amink van!

1

Hogy tudunk segíteni?

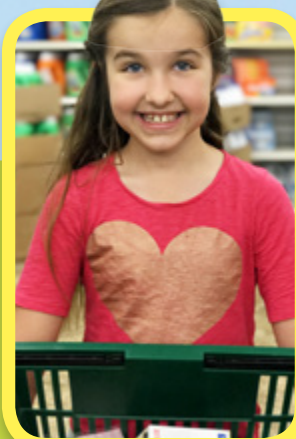
Nálunk, az amerikai Florida államban, sok olyan ember él, aki hajléktalan. Azon gondolkoztunk, hogyan segíthetnénk nekik. Jézus megetette az éhes embereket, és ennie mindenkinek kell! Ezért úgy döntöttünk, hogy sürgősségi nasicsomagokat készítünk.

2

A hozzávalók beszerzése

A barátunk, Joa segített bevásárolni a filléres boltban.

3

Az elkészítés

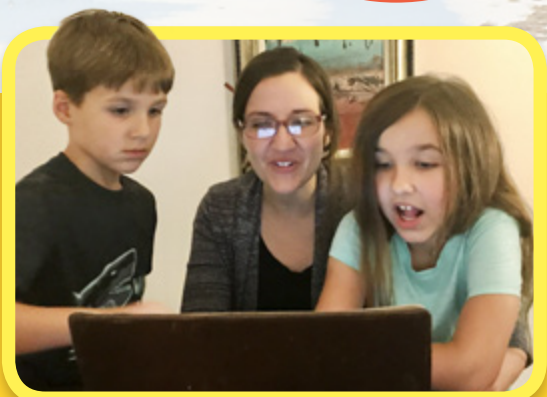
Müzliszeleteket, ropit és egyéb finomságokat tettünk a csomagokba. Sam meg is kóstolta az egyiket!

Tök jó!

A csomagok szétszétlététől jó lett a kedvünk. Az emberek olyanokat mondtak, hogy „köszönöm” és „tök jó”.

4

5

Sokkal több csomag

Az anyukánk megosztotta a projektet az interneten, és a fiatal egyedülálló felnött egyházköztség tudomást szerzett

róla. Ők még 100 nasicsomagot készítettek a helyi hajléktalanszállónak. A szálló azután ezek segítségével hívott meg embereket egy olyan programba, amellyel otthon szerezhettek maguknak. Ettől mi is nagyon boldogok lettünk!

TE HOGY TUDSZ FÉNYLÉNI?

- Válassz ki egy olyan szolgálati projektet, amelyet a családdal közösen szeretnél végezni.
- Tegyél böjti felajánlást a tizedborítékba. A pénzed segíteni fog egy szükséglet látó emberen.

KÜLDJ NEKÜNK EGY CSILLAGOT!

Te hogyan éred el, hogy fényljen a világosságod, amint azt Jézus kérte tőlünk? Küldd el nekünk a csillagodat a történeteddel, a fényképeddel és a szüleid beleegyező nyilatkozatával együtt. Részletekért lásd a 71. oldalt.

Írta: Murlene Watkins
Igaz történet alapján

„*Én nagyon szeretem olvasni a szentírásokat, így a Szent Lélek majd megérinti szívem, és táplálja bizonyágomat*”
(Gyermekek énekeskönyve, 66.).

Lucia elmorzsolt egy könnycseppet. Nem szeretne
Lvolna, ha a többi gyerek észreveszi. Kilépett az
iskola kapuján, és sietve indult hazafelé.

Lucia egy kicsi, ám gyönyörű szigeten élt. Az
iskolában ő volt az egyház egyetlen tagja. Mindenki
más egy másik egyházhoz tartozott. Csúfolták
Luciát és nem játszottak vele, mert nem olyan volt,
mint ők.

De nem ez volt az egyetlen baj. Néha a tanítók is úgy
csináltak, mintha nem látnák, hogy jelentkezik.

„De a mai nap mindennél rosszabb volt!” – gondolta
Lucia. Arrébb rúgott egy úton heverő követ. Az órán a

tanító néni felolvasott néhány bibliai szentírásverset,
amelyeket Lucia nem értett. Úgy hangzott, mintha
Mennyei Atya, Jézus Krisztus és a Szentlélek ugyanaz
a személy lenne. Aztán a tanító néni azt mondta, hogy
bizonyos egyházak nem hisznek abban, amit a Biblia
tanít. Itt egyenesen Luciára nézett. Az osztályban min-
denki nevetett.

Lucia össze volt zavarodva. Hiszen Mennyei Atya,
Jézus Krisztus és a Szentlélek különálló személyek!
Vagy nem? Hogy lehet ez?

Hirtelen eszébe jutott, hogy megkérdezi a misszioná-
riusokat! Ettől felvidult. Lucia falujába mindennap jöttek
a misszionáriusok. „Ők majd tudni fogják, hogyan segít-
senek” – gondolta.

Amikor hazaért, meglátta Brown nővért és Ruiz
nővért, akik éppen egy tetőre szerelt tartályba segítették
vizet pumpálni.

VÁLASZ

Lucia rögtön meg is kérdezte őket. „Miért mondja a Biblia, hogy Mennyei Atya, Jézus Krisztus és a Szentlélek ugyanaz a személy?”

Brown nővér elmosolyodott. „Ez jó kérdés. Ebéd után hívjunk majd segítségre néhány szentírásvet!”

Lucia még az Anya által főzött finom *ropa vieja* pörköltből is alig evett. Csak a válasz érdekelte!

Végre véget ért az ebéd. Lucia és a misszionáriusok kinyitották a szentírásokat. Olvastak Joseph Smith látomásáról. Aztán olvastak Jézus keresztkeléséről. Mindkét szentírás azt hirdette, hogy Mennyei Atya, Jézus Krisztus és a Szentlélek különálló személyek.

„Akkor más szentírások miért állítják azt, hogy egy személy?” – kérdezte Lucia.

Brown nővér máshova lapozott. „Olvassunk a János 17-ből. Itt Jézus az apostolaival kapcsolatban imádkozik Mennyei Atyához.”

Felváltva olvastak belőle. Ebben a szentírásban Jézus azért imádkozott, hogy az apostolai „egyek legyenek”, amint Ő is egy Mennyei Atyával. Lucia összeszámolta, hogy Jézus háromszor is elmondta ezt.

„Az apostolok nem válhatnak mindannyian egyetlen személlyé – mondta Ruiz nővér. – Abban viszont *valóban* eggyé válhatnak, ahogy hisznek és cselekszenek. Mennyei Atya, Jézus Krisztus és a Szentlélek is ilyen értelemben egyek.”

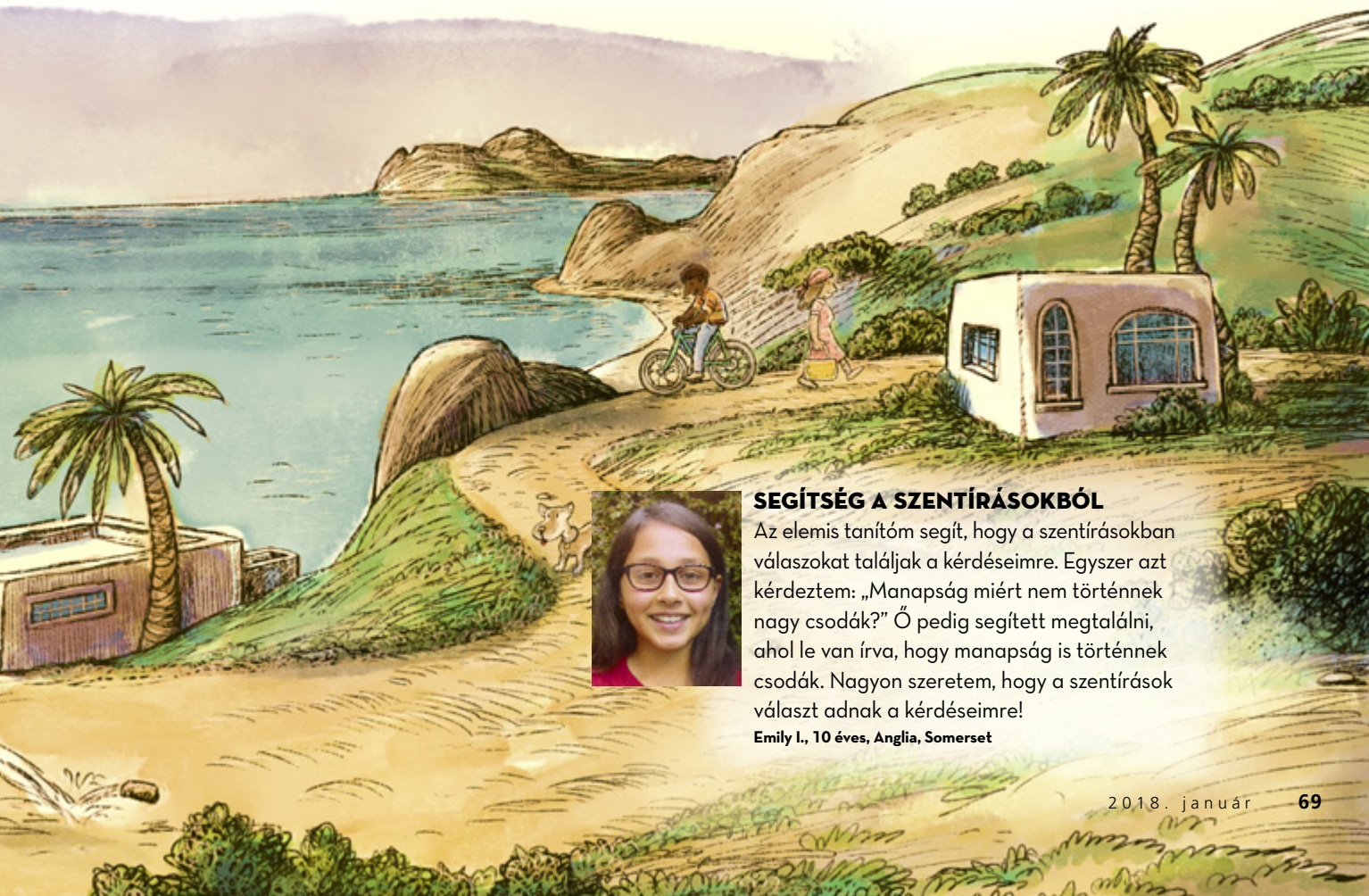
Lucia melegséget érzett belül. Tudta, hogy ez a Szentlélek, aki éppen most tudatja vele, hogy amit Ruiz nővér mondott, igaz.

Mennyei Atya és Jézus nem ugyanaz a személy, de azonosak abban, amit mondanak és tesznek. Lucia azt is tudta, hogy mindketten szeretik őt. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Kaliforniában él.

LUCIÁNAK

Luciát összezavarta, amit a tanító nénitől hallott. Ki tudna segíteni neki?

SEGÍTSÉG A SZENTÍRÁSOKBÓL

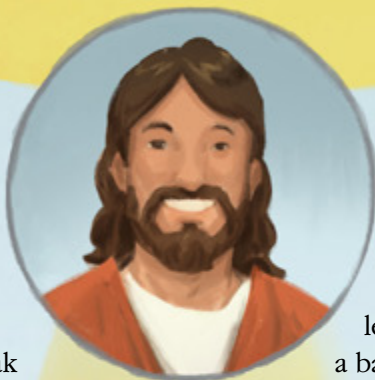
Az elemis tanítóm segít, hogy a szentírásokban válaszokat találjak a kérdéseimre. Egyszer azt kérdeztem: „Manapság miért nem történnek nagy csodák?” Ő pedig segített megtalálni, ahol le van írva, hogy manapság is történnek csodák. Nagyon szeretem, hogy a szentírások választ adnak a kérdéseimre!

Emily I., 10 éves, Anglia, Somerset

Írta: Thomas S. Monson elnök

FÉNYLJEN a ti világosságotok!

Mindannyian Krisztus **világosságával** érkezünk a földre. A mi felelősségünk, hogy a **világosságunk** fényesen lángoljon, hogy mások is láthassák és követhessék azt. A hit megtartásának egyik legjobb módja az, ha tanulmányozzuk a szentírásokat és imádkozunk.

Miközben őrzitek bizonyosságotok fényesen izzó lángját, az igazlelkűség **jelzőfényévé** váltok, melyet mindenki látni fog. A Szabadító azt mondta: „Úgy fényljk a ti **világosságotok** az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátoakat” (Máté 5:16).

Korlátlan számú lehetőségünk van fényleni. Ezek naponta

ott vannak körülöttünk. Amennyiben a Szabadító példáját követjük, **világosság** leszünk a körülöttünk lévők életében – legyenek ezek akár a saját családtagjaink, a barátaink vagy akár teljesen idegenek.

Világosság lehetünk a világnak. Ahogy a **világítás** felkapcsolása egy sötét szobában **világossággal** tölti meg azt a szobát, éppen úgy az igazlelkűség példázása is segíthet **megvilágítani** az egyre sötétedő világot.

Barátaim, mi is lehetünk – Pál apostol szavaival – példája a hívőknek (lásd 1 Timótheus 4:12). Mindig tudhatják rólunk, hogy Krisztus követői vagyunk, és olyanokká válhatunk, akár a **fények** [vagy csillagok] a világban (lásd Filippibelek 2:15). ■

*“Be a Light to the World”
(Brigham Young University
devotional, Nov. 1, 2011 [a
Brigham Young Egyetem
áhítata, 2011. nov. 1.]),
speeches.byu.edu. Részlet.*

KÜLDD EL A CSILLAGODAT!

Te hogyan éred el,
 hogy fényljen a világosságod, amint azt Jézus kérte tőlünk? Jó példát mutatsz? Szolgálod a felebarátaidat? Megosztod a bizonyosságodat? Meséj róla a *Liahónának* a történeted és egy csillag beküldésével!

1. Rajzold át ezt a csillagot egy üres lapra. Írd bele, hogyan fénylik a világosságod a példádön vagy a segítségnyújtásodon keresztül.
2. Vágd ki a csillagot és fényképezd le, vagy kérj meg valakit, hogy fényképezzen le téged a csillaggal.
3. A szüleid segítségével küldd be azt a liahona.lds.org (angol) oldalon, a Submit an Article feliratra kattintva.

3 Nefi 17:7, 9

3 Nefi 17:21

János 8:10-11

SZENTÍRÁSCSILLAGOK

Színezd ki az egyes csillagokat, amikor elolvasod a Jézus Krisztus példájáról szóló szentírásverseket.

3 Nefi 11:13-15

János 11:33-44

Márk 10:46-52

Levi és az iskola réme

Levi jólesően gondolt arra, amit éppen mondott – amíg meg nem látta Patrik arckifejezését.

Írta: Eric B. Murdock

Egyházi folyóiratok

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Legyünk egymáshoz jók és kedvesek, otthon vagy ahol épp vagyunk” (Himnuszok, 149. sz.).

„Jaj, ne! Jön Patrik!”

„J” Minden gyerek tudta, hogy Patrik az iskola réme. Jól megtermett volt és utálatos. Gorombán beszélt a többi gyerekkel, elvette tőlük a tízórait, és megkergette őket az udvaron. Senki sem akart a közepén lenni.

Patrik elsétált Levi és a barátja, Ádám mellett. Lúzernek nevezte őket, és meglökte Ádámot.

Levinek elege lett abból, hogy Patrik ilyen undok. Anélkül, hogy átgondolta volna, rákiáltott: „Hagyd abba, Patrik!”

Maga sem akarta elhinni. Épp most állt a sarkára a legrémesebb iskolatársával szemben!

Patrik odaviharzott Levihez, és megragadta a pólóját. „Mí van? Mít mondtál?” Levi szíve olyan gyorsan vert, hogy majd’ kiugrott a mellkasából! „Többször nem szólok – mondta Patrik. – Jobban teszed, ha vigyázol magadra!” Arrébb lökte Levit, és elsétált.

Ezek után Levi nagyon igyekezett elkerülni Patrikot, de Patrik mindig megtalálta őt. Nem engedte fel a hintára, ellökte a kidobós alatt, elgáncsolta az ebédlőben, és mindig tett valami rosszindulatú megjegyzést.

Egy nap Levi és Ádám kint játszottak Ádám labdájával. Patrik előugrott egy fa mögül, és elkapta a labdát.

„Légyszi, add vissza!” – kérte Ádám.

„Máskülönben mi lesz?” Patrik nekilökte Levit egy fának, és nevetett.

Levi annyira dühös volt, érezte, ahogy összeszorul a gyomra. „Figyu, Patrik! – mondta Levi. – Te vagy a legundokabb

gyerek, akit ismerek! Senki sem szeret téged. Mindenki azt szeretné, ha eltűnnél örökre!”

Patrik már nem nevetett. Levi jólesően gondolt arra, amit éppen mondott – amíg meg nem látta Patrik arckifejezését. Csak nem mindjárt elsírja magát? Patrik gyorsan lehajtotta a fejét, és elballagott.

Levi máris szörnyen érezte magát. Bármennyire is igyekezett, aznap már nem tudott szabadulni ettől a rossz érzéstől. Azon az estén sokat forgolódott az ágyában. Újra és újra eszébe jutott, milyen szomorúnak tűnt Patrik.

„De miért érezte magát rosszul Patrik? – gondolta Levi. – Őt nem is érdekli, ha utálatosan viselkedik a többi gyerekkel. Valamit muszáj volt mondanom, nem?” Minél többet agyalt rajta, annál inkább úgy gondolta, hogy *helyes volt* kiállnia magáért és a barátjáért. Viszont *helytelen volt* ilyen rosszindulatú dolgokat mondanania.

Levi letérdelt az ágya mellé, és Mennyei Atya bocsánatáért imádkozott. Elmondta Neki, hogy soha többé nem akar senkit megbántani. Kedves akar lenni. Amikor Levi kimondta az áment, már tudta, hogy mit kell tennie.

Másnap ebéd után Levi megkereste Patrikot, aki egyedül álldogált a folyosón. Levi izgult. Vajon mit tesz majd Patrik? Vett egy mély lélegzetet, és odament hozzá.

„Ööö, sajnálom a tegnapi.”

Patrik meglepettnak tűnt. „Te sajnálsz?”

„Igen. Mondtam néhány undok dolgot, amit nem kellett volna. Sajnálom.”

Patrik lesütötte a szemét. „Semmi baj.”

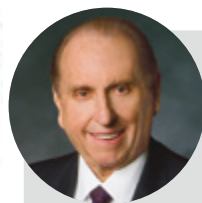
Becsöngettek. Levi elindult a tanterme felé. Sokkal jobban érezte magát. Volt azonban még valami, amit mondani szeretett volna. Megfordult. „Holnap a nagyszünetben focizhatnánk, ha gondolod.”

Patrik arcán mosoly suhant át. „Aha, tök jó lenne.”

Ezek után jobbra fordultak a dolgok Patrikkal. Igaz, néha még mindig kötekedett, de már nem volt annyira utálatos. Néha még Levivel is játszott a szünetben. Ami egyébként tényleg tök jó volt! A tanév végén Patrik elmondta Levinek, hogy el fognak költözni. Aztán mondott valamit, amin Levi nagyon meglepődött:

„Köszönöm, hogy a barátom voltál – mondta Patrik. – Még akkor is, amikor én nem voltam valami kedves.”

A szívében szétáradó melegség megerősítette Levit abban, hogy a kedvesség mindig a helyes választás. ■

SZAVAINK LEGYENEK MINDIG KEDVESEK!

„Használjatok olyan nyelvezetet, amely megerősíti és felemeli a környezeteteket!”

Thomas S. Monson elnök: “The Lighthouse of the Lord,” *Ensign*, Nov. 1990, 97.

Írta: Claudio R. M.
Costa elder
a Hetvenektől

Moroni és az autószerelő

„...és egy kisgyermek vezeti őket”
(2 Nefi 30:12).

Hosszú évekkel ezelőtt Brazíliában a családnk Héppen rokonlátogatásból tartott hazafelé a São Paulo-i otthonunkba, amikor az egyik meredek emelkedőn az autónk egyszer csak leállt.

Percekig próbáltuk újraindítani, de nem akart beindulni. Az autók sorra húztak el mellettünk. Senki nem állt meg segíteni.

Végül azt mondtam a családomnak, hogy imádkoznunk kellene. Az akkor hatéves fiam, Moroni, így szólt: „Ne aggódj, Apu. Már imádkoztam.”

„És miért imádkoztál?” – kérdeztem.

„Azért imádkoztam Mennyei Atyához, hogy a *megfelelő* ember jöjjön erre, és segítsen nekünk” – felelte.

Hamarosan két fénycsóva jelent meg a kocsink mögött. Egy autómentő volt. A sofőr pedig autószerelő.

„Maguk nagyon szerencsések – mondta. – Befejeztem mára a munkát, és épp hazaindultam.”

Megjavította az autónkat, utána pedig mögöttünk jött, hogy biztosan hazajussunk.

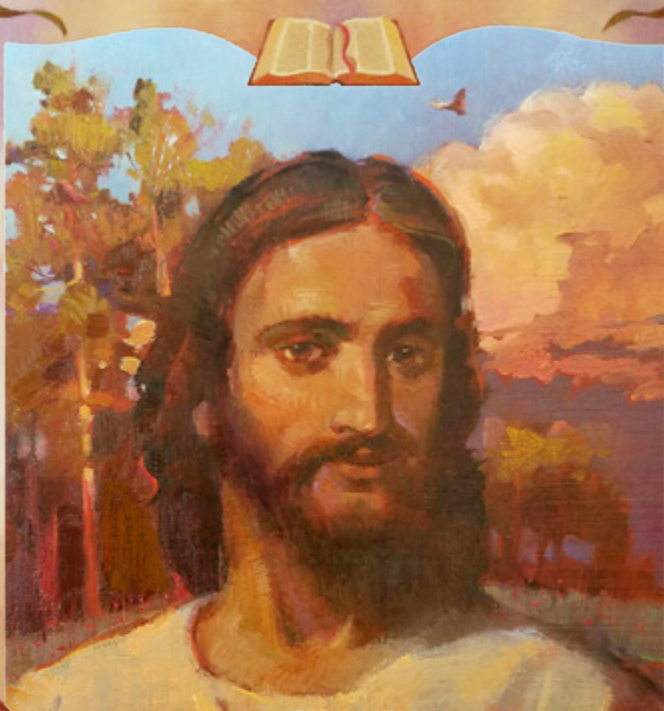
Megkérdeztem Moronit, tudja-e, hogy mennyire különleges ez az élmény. „Hát persze – felelte. – Mennyei Atya meghallgatta az imámat. Úgyhogy most már van saját biztonságom! Nem kell többet kölcsönvennem a tiédet, Apa.” Megérintette a szívemet Moroni hithű példája.

Moroni ma már felnőtt férfi, de máig eszembe jut ez a jó példa, melyet kiskorában mutatott. Még kisgyermekként is lehettek példa a családodok és a barátaitok számára. ■

Isten számomra készített terve

Miután elolvastál egy-egy szentírásrészt, színezd ki az egyik állatot a rajzon!

1. Ábrahám 3:24–28
2. Mózes 2:1–13
3. Mózes 2:14–25
4. Mózes 2:26–31
5. Ábrahám 5:1–7
6. Zsidók 5:8–9; Alma 12:33
7. Mózes 1:39
8. Zsoltárok 82:6;
Rómabeliek 8:16

Jehova

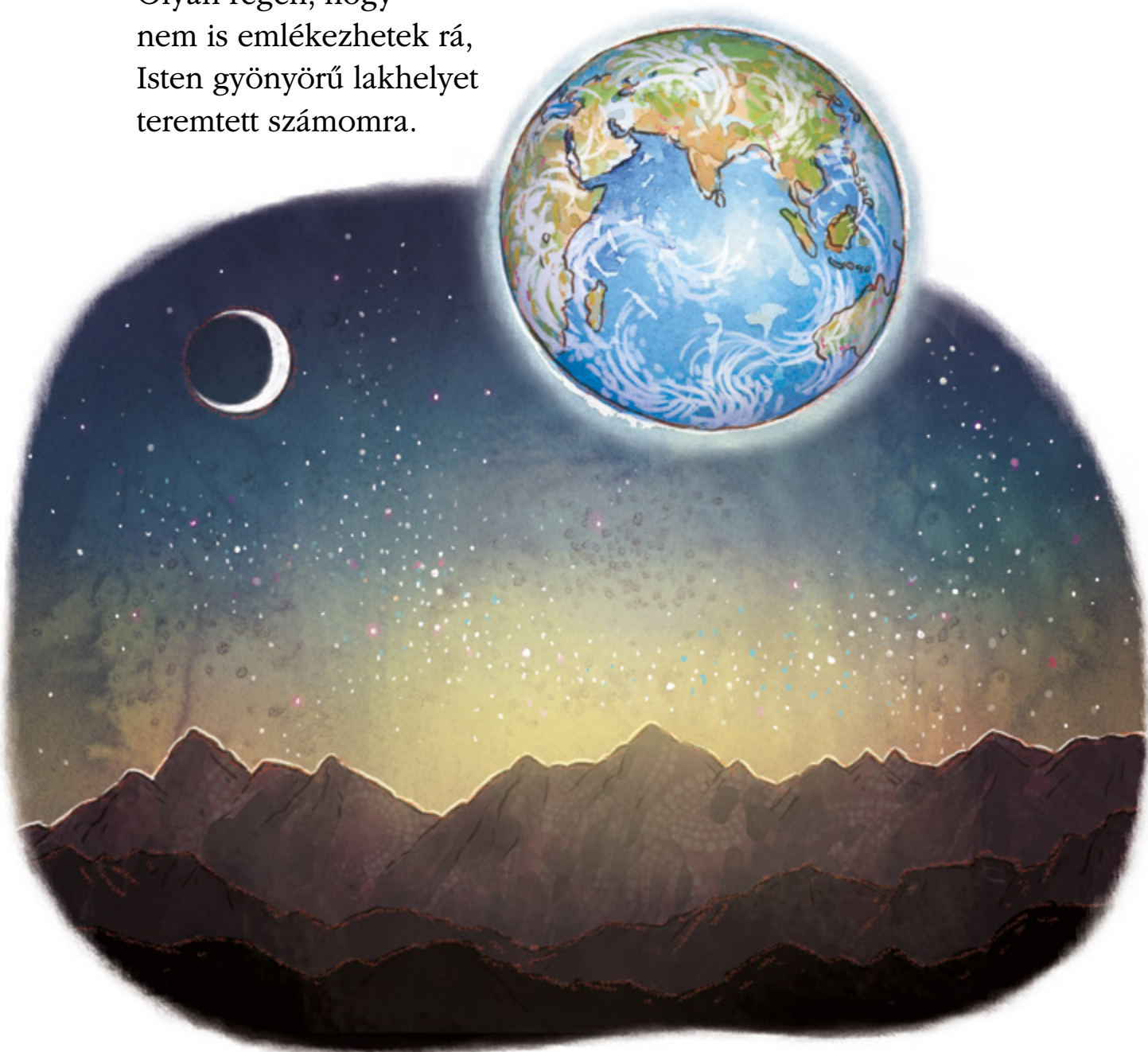
Jehova volt Jézus neve a föld teremtése előtt. Ő Mennyei Atya legidősebb gyermeke és a mi bátyánk. Ő segítette Mennyei Atyának a föld és a növények és az állatok teremtésében. És azért jött a földre, hogy segítsen nekünk visszatérni Mennyei Atyához.

- Olvasd el és tanuld meg az Ésaías 26:4-et.
- Nézd meg az Ószövetség 1. és 2. fejezetét a scripturestories.lds.org oldalon.
- Írj vagy rajzolj a naplódba egy olyan alkalomról, amikor szeretetet tanúsítottál Mennyei Atya és Jehova alkotásai iránt.
- Azáltal fogok gondoskodni Isten alkotásairól, hogy...

A teremtés

Írta: Kim Webb Reid

Olyan régen, hogy
nem is emlékezhetek rá,
Isten gyönyörű lakhelyet
teremtett számomra.

Amikor elkezdte megalkotni a földet, elválasztotta a nappalt az éjszakától. Megalkotta a napot, a holdat és a csillagokat, hogy mindig legyen fény, és lássak az utamon.

Létrehozta az eget, a tengereket és a szárazföldet. Mindenféle növénnel borította be a földet.

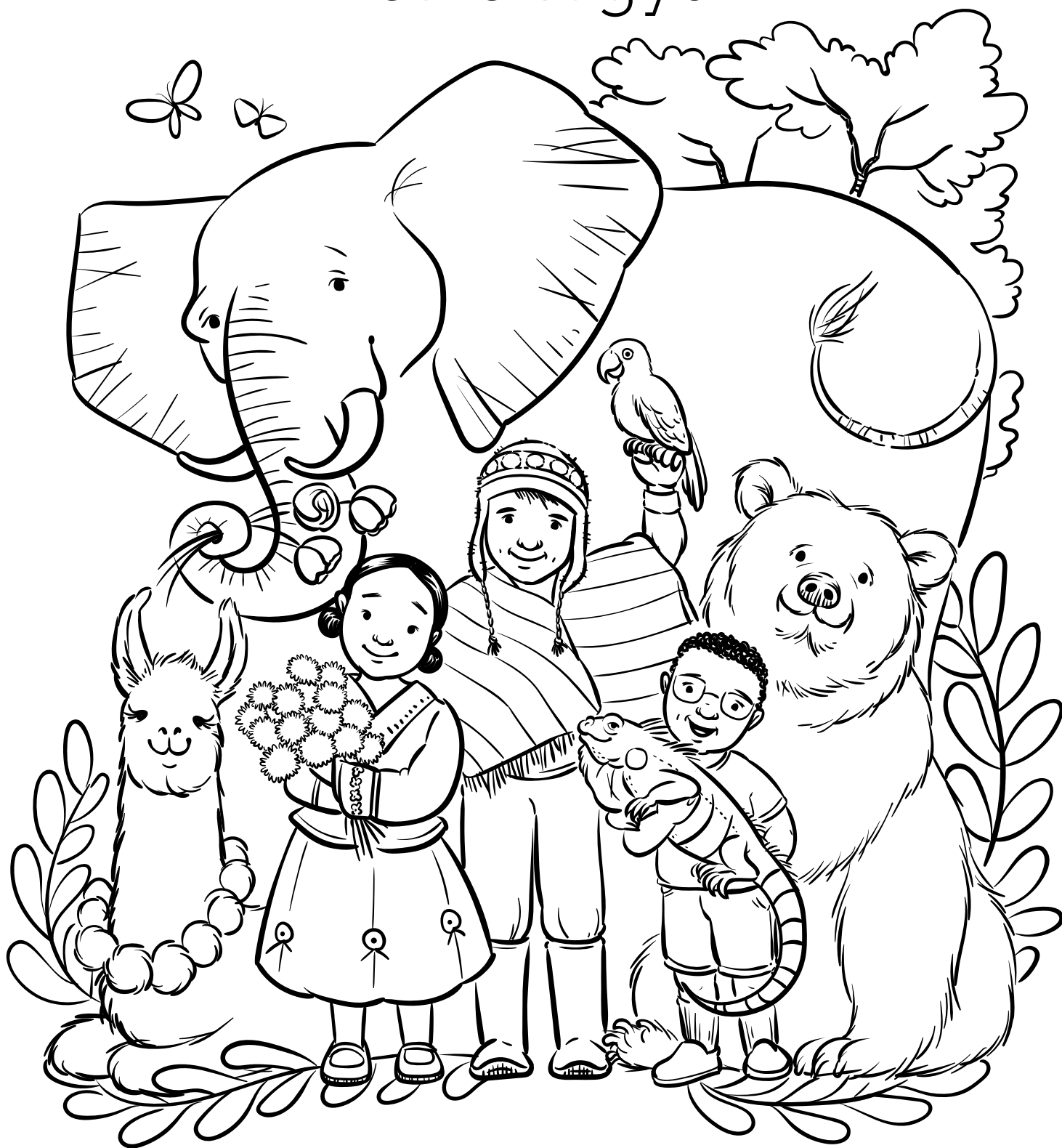

Égben szálló madarakat, tengerekben úszó halakat és szárazföldön élő állatokat teremtett.

Amikor csak látom Isten alkotásait, áhítatot és szeretetet érzek Őiránta.
Hálás vagyok, amiért megalkotta számomra ezt a földet. ■

Egy gyönyörű világ része vagyok

Írta: N. Eldon Tanner
elnök (1898–1982)

első tanácsos az
Első Elnökségben

A TEREMTÉS RENDELTETÉSE

Mindegyikünk földi mennyországgá teheti az otthonát.

[G]ondolkodjunk el a föld teremtésének célján. A szentírások világossá teszik, hogy ez... azért történt, hogy helyet biztosítson Isten fiainak és leányainak, ahol a halandóságban lakozhatnak, és a parancsolatok betartásán keresztül bizonyíthatják érdemességüket a visszatérésre oda, ahonnan eljöttek – Isten színe elé.

A föld teremtését követően „monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra...

Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfivá és asszonyvá teremté őket.

És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá” (1 Mózes 1:26–28).

Amikor Isten megteremtette az asszonyt és a férfihoz vitte őt, ezt mondta:

„Annakokáért elhagyja a férfi az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté” (1 Mózes 2:24).

Igen, a házasságot Isten rendelte el, és az iménti, férjre és feleségre való első utalást követően több szentírást is találunk annak bizonyítékaként, hogy a férfiak és a nők házassági szertartások keretében váltak férjjé és feleséggé... Nem azért vagyunk itt, hogy csupán „együnk, igyunk és vigadjunk” (vö. 2 Nephi 28:7). [...]

Fontos megértenünk, hogy – amint azt a szentírásokból tudjuk – Isten örökkévaló; hogy az Ő alkotásai

örökkévalóak; és hogy az Ő igazságai örökkévalóak. Ezért tehát, amikor Évát Ádámnak adta házasságban, az az egyesülés örökkévaló lett. [...]

Amikor a szülők megértik létezésük rendeltetését, miszerint ők Mennyei Atyjuk szó szerinti lélekleszármazottai, és felelőségük van abban, hogy földi testet biztosítsanak másoknak, akkor örvendeznek a születés csodájában, megértve azt, hogy társai Istennek minden egyes gyermek teremtésében, aki abba a családba érkezik. [...]

Tudom, hogy Jézus Krisztus evangéliuma által, valamint Isten parancsolatainak és az Ővele kötött szövetségeknek a betartása által mindegyikünk földi mennyországgá teheti az otthonát, miközben felkészítjük magunkat és gyermekeinket a Mennyei Atyánkhöz való visszatérésre. ■

A “Celestial Marriages and Eternal Families” (Ensign, May 1980, 15–18.) című cikk alapján. A helyesírás és a központozás szabványosítva lett.

BECSES SZERETET.
KÉSZÍTETTE: KEITH MALLETT

Isten nagyszerű boldogságterve azt a lehetőséget is megadja mindegyikünk számára, akik az Ő lélekgyermekai vagyunk, hogy a földre jöhetünk, itt halandó testet kapunk és családi kötelekekben élünk, ahol a kapcsolatok egységben és szeretetben virágozhatnak. Földi otthonainkban készíthetjük fel magunkat és gyermekeinket arra, hogy visszatérjünk Mennyei Atyánkhoz. (Lásd 1 Mózes 1–2; Móziás 18:21; Alma 42.)

Szintén ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

A tervezettnél korábbi hazatérés

44

Ha a tervezettnél hamarabb tértél vissza a misszióból, mutatunk nyolc módot a további szolgálatra és fejlődésre.

FIATALOKNAK

A 2018. ÉVI KÖZÖS TEVÉKENYSÉG MOTTÓJA

Krisztusban mindig békességre lehetsz. Tanulmányozd az idei év Közös tevékenységének mottóját, és megtudod, hogyan.

50

GYERMEKEKNEK

Fényljen a ti világosságotok!

Osszátok meg velünk az idén, hogy ti hogyan éritek el, hogy fényljen a világosságotok!

70

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA